တရားသူကြီးမှတ်စာ

နိဒါန်း

တရားသူကြီးမှတ်စာသည်ဣသရေလသမိုင်းတွင် လူတို့တရားလက်လွတ်ပြုမူကြသည့်ခေတ်အခါကဖြစ်ပျက်သည့်အကြောင်းအရာများကိုပြုစုထားသည့်ကျမ်းဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်ကာလမှာခါနာ န်ပြည်သို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့ချင်းနင်းဝင်ရောက်ချိန်နှင့်မင်းဧကရာဇ် အုပ်စိုးမှုစနစ်တည်ထောင်ချိန်တို့၏စပ်ကြားကာလဖြစ်ပေသည်။ ဤကျမ်းတွင်တရားသူကြီးများဟုအမည်တွင်သောအာဇာနည်ကြီးတို့၏ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သည့်ဆောင်ရွက်ချက်များကိုဖော်ညွှန်းထားသည်။ ထိုသူတို့သည်အများအားဖြင့်တရားဥပဒေရှု ထောင့်မှကြည့်လျှင် တရားသူကြီးများမ ဟုတ်ဘဲစစ်မှုရေးရာခေါင်းဆောင်များသာလျှင် ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အနက်နာမည်ကြီးသူတစ်ဦးမှာရှံဆု န်တည်း။ သူ၏ပြောင်မြောက်ထူးချွန်သည့်ဆောင်ရွက်ချက်တို့ကိုအခန်း ၁၃-၁၆ တွင်တွေ့ရှိနိုင်သည်။

ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဘုရားသခင်အားသစ္စာစောင့်သိကြသောအခါ အသက်အိုး

အိမ်တည်မြဲလျက်သစ္စာဖောက်ကြချိန်၌မှု
ကားဆုံးပါးပျက်စီးမှုနှင့်အစဉ်အမြဲကြုံ
တွေ့ရကြကြောင်း ဤကျမ်းစောင်မှမွန်မြတ်သည့်
သင်ခန်းစာကိုရနိုင်ပါသည်။ ထိုထက်သာလွန်
မွန်မြတ်သည့်သင်ခန်းစာမှာဘုရားသခင်
၏အပေါ်တွင်သစ္စာဖောက်ကြသဖြင့် ဘေး
အန္တရာယ်ဆိုးနှင့်ကြုံတွေ့ကြရသောအခါ
၌ပင်လျှင် အကယ်၍သူတို့သည်နောင်တရ
၍အထံတော်သို့ပြန်လာကြမည်ဆိုပါ
လျှင် ဘုရားသခင်သည်သူတို့အားကယ်
တင်ရန်အသင့်ရှိတော်မူကြောင်းပင်ဖြစ် သတည်း။

အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

ယောရှုကွယ်လွန်ချိန်အထိအဖြစ်အပျက်များ ၁:၁-၂:၁၀

ဣသရေလတရားသူကြီးများ ၂:၁၁-၁၆:၃၁

အခြားအဖြစ်အပျက်အမျိုးမျိုး ၁၇:၁-၂၁:၂၅

အဒေါနိဗေဇက်မင်းအားယုဒနှင့် ရှိမောင်အနွယ်တို့ကဖမ်းဆီးမိခြင်း

1 ယောရှုကွယ်လွန်သွားသောအခါ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့က``မည်သည့်အနွယ်ဝင်သည်
ခါနာန်ပြည်သားတို့အား ဦးစွာပထမသွား
ရောက်တိုက်ခိုက်ရပါမည်နည်း'' ဟုထာဝရ
ဘုရားအားမေးလျှောက်ကြ၏။

2 ထာဝရဘုရားက``ယုဒအနွယ်သည်
ပထမသွားရောက်ရမည်။ ငါသည်ထိုပြည်
ကိုသူတို့လက်သို့အပ်မည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။

3 ယုဒအနွယ်ဝင်တို့ကရှိမောင်အနွယ်ဝင်
တို့အား``ငါတို့အတွက်သတ်မှတ်သည့်ပြည်သို့
ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ပါ။ ငါတို့သည်ခါ နာ န်
ပြည်သားတို့အားတိုက်ခိုက်ကြမည်။ ထိုနောက်
ငါတို့သည်သင်တို့အတွက်သတ်မှတ်သည့်
ပြည်သို့လိုက်ခဲ့ပါမည်'' ဟုပြောကြားကြ
၏။ သို့ဖြစ်၍ရှိမောင်အနွယ်ဝင်တို့သည်၊-
4 ယုဒအနွယ်ဝင်တို့နှင့်အတူစစ်ပွဲဝင်
ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းသူတို့အား
ခါနာ န်ပြည်သားများနှင့်ဖေရဇိပြည်သား
တို့အပေါ်၌အောင်ပွဲခံစေတော်မူသဖြင့်
သူတို့သည်ဗေဇက်မြို့တွင်ရန်သူတပ်သား
ပေါင်းတစ်သောင်းကိုတိုက်ခိုက်အောင်မြင်
လိုက်ကြ၏။- 5 ထိုမြို့တွင်သူတို့သည်အဒေါနိဗေဇက်
မင်းကိုတွေ့၍သူ့အားတိုက်ခိုက်သဖြင့်၊-
6 သူသည်ထွက်ပြေးလေသည်။ သူတို့သည်ထို
မင်းအားလိုက်လံဖမ်းဆီးပြီးလျှင် သူ၏
လက်မခြေမများကိုဖြတ်တောက်ပစ် ကြ၏။-
7 အဒေါနိဗေဇက်က``ငါသည်ဘုရင်ခုနစ်ဆယ်
တို့အားခြေမလက်မများဖြတ်တောက်ပစ်ခဲ့၏။

သူတို့သည်ငါ၏စားပွဲအောက်မှစားကြွင်းစား
ကျန်များကိုကောက်၍စားခဲ့ကြရ၏။ ယခုမှာ
မူဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့အားငါပြုခဲ့
သည်အတိုင်းငါ့ကိုပြုတော်မူလေပြီ'' ဟု ဆို၏။
သူသည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ခေါ်ဆောင် ခြင်းကို
ခံရပြီးလျှင်ထိုမြို့၌ပင်ကွယ်လွန် သွားလေ၏။

ယေရုရှလင်မြို့နှင့်ဟေဗြု န်မြို့တို့ကိုယုဒ အနွယ်ဝင်တို့တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခြင်း

8 ယုဒအနွယ်ဝင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့
ကိုတိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ကြ၏။ မြို့သားတို့ကို
သတ်၍မြို့ကိုမီးရှို့ကြလေသည်။- 9 ထိုနောက်တောင်ကုန်းဒေသ၌လည်း
တောင် ခြေရင်းဒေသနှင့်တောင်ဘက်သွေ့ခြောက်သည့်
ဒေသ၌လည်းကောင်းနေထိုင်ကြသောခါနာ န်
ပြည်သားတို့အားသွားရောက်တိုက်ခိုက်ကြ၏။-
10 ကိရယသာဘဟုအမည်တွင်ခဲ့သည့်ဟေဗြု
န် မြို့၌နေထိုင်သောခါနာ န်ပြည်သားတို့ကိုလည်း
သွားရောက်တိုက်ခိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့တွင်ရှေရှဲ
အဟိမန်နှင့်တာလမဲသားချင်းစုတို့ကို
နှိမ်နင်းအောင်မြင်ကြလေသည်။

ဒေဗိရမြို့ကိုဩသံယေလတိုက်ခိုက် အောင်မြင်ခြင်း (ယောရှု၊ ၁၅:၁၃-၁၉)

11 ထိုမှတစ်ဖန်ယုဒအနွယ်ဝင်တို့သည်ထိုစဉ်
အခါကကိရယသေဖာဟုနာမည်တွင်သည့်
ဒေဗိရမြို့သို့ချီတက်ကြ၏။- 12 ထိုသူတို့အနက်ကာလက်ဆိုသူက``ငါသ
ကိရယသေဖာမြို့ကိုတိုက်ခိုက်အောင်မြင်
သောသူအားငါ့သမီးအာခသနှင့် ပေးစားမည်''
ဟုဆို၏။- 13 ယင်းသို့ဆိုသည့်အတိုင်းသြသံယေလသည်
ထို မြို့ကိုအောင်မြင်စွာတိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဖြစ်၍
ကာလက်၏သမီးကိုရလေသည်။ သူသည်
ကာလက်၏ညီကေနတ်၏သားဖြစ်သတည်း။-
14 မ ် ဂလာဆောင်သောနေ့၌သြသံယေလသည်
အာခသအားသူ၏ဖခင်ထံတွင်လယ်မြေ
တစ်ကွက်ကိုတောင်းခံစေ၏။ အာခသသည်
မြည်းအပေါ်မှဆင်းလိုက်သောအခါကာလက်
က``အဘယ်အရာကိုအလိုရှိပါသနည်း'' ဟုမေးလျှင်၊-
15 ``ကျွန်မအားဖခင်ပေးထားသည့်မြေယာ
သည်ခြောက်သွေ့သည့်အရပ်တွင်တည်ရှိပါ
သည်။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်မအားစမ်းရေတွင်းတို့
ကိုလည်းပေးစေချင်ပါသည်'' ဟုဆို၏။
ထို အခါကာလက်သည်သူ့အားအထက်စမ်း
ရေတွင်းများနှင့်အောက်စမ်းရေတွင်းများ
ကိုပေးလေသည်။

ယုဒအနွယ်ဝင်များနှင့်ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့၏အောင်ပွဲများ

16 မောရှေ၏ယော က္ ခမမှဆင်းသက်လာသောကေနိ
အမျိုးသားတို့သည်စွန်ပလွံပင်များပေါသည့်
ယေရိခေါမြို့မှယုဒပြည်အာရဒ်မြို့တောင်
ဘက်ရှိတောက န္ တာရဒေသသို့ ယုဒအနွယ်ဝင်
များနှင့်အတူထွက်ခွာသွားကြ၏။ ထိုနောက်
သူတို့သည်အာမလက်အမျိုးသားတို့အထဲ
တွင်အတည်တကျနေထိုင်ကြလေသည်။-
17 ယုဒအနွယ်ဝင်တို့သည်ရှိမောင်အနွယ်ဝင်
တို့နှင့်အတူလိုက်၍ ဇေဖတ်မြို့တွင်နေထိုင်
သောခါနာ န်အမျိုးသားတို့အားတိုက်ခိုက်
နှိမ်နင်းလိုက်ကြ၏။ သူတို့သည်ထိုမြို့ကို
ကျိန်ဆဲကာဖျက်ဆီးပစ်ပြီးနောက်ဟော်မာ
နာမည်ဖြင့်သမုတ်ကြလေသည်။-
18-19 ထာဝရဘုရားသည်ယုဒအနွယ်ဝ
ကူမတော်မူသဖြင့် သူတို့သည်တောင်ကုန်းဒေသ
ကိုသိမ်းပိုက်နိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင်ဂါဇမြို့၊ အာရှ
ကေလု န်မြို့၊ ဧကြုံမြို့နှင့်ထိုမြို့များ၏အနီးရှိ
နယ်ပယ်များကိုမူမသိမ်းပိုက်နိုင်ကြချေ။
ပင် လယ်ကမ်းခြေတွင်နေထိုင်ကြသော
ဤသူတို့ တွင်သံရထားများရှိသဖြင့်ယုဒအမျိုး
သားတို့သည်သူတို့အားနှင်ထုတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းကြ။-
20 မောရှေမိန့်မှာခဲ့သည့်အတိုင်းကာလက်သည်
ဟေဗြု န်မြို့ကိုရရှိလေသည်။ သူသည်အာနက်
မှဆင်းသက်လာသောသားချင်းစုသုံးစု

အားထိုမြို့မှနှင်ထုတ်လိုက်၏။-✡ 21 ဗ
ေ ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့မူကားယေရုရှလင်
မြို့တွင် နေထိုင်သောယေဗုသိအမျိုးသားတို့
အားထိုမြို့မှနှင်ထုတ်ခြင်းမပြုကြချေ။ သို့
ဖြစ်၍ထိုအချိန်အခါမှအစပြု၍ယေဗုသိ
အမျိုးသားတို့သည် ဗ ေ ယာမိန်အမျိုးသားတို့
နှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့တွင်နေထိုင်ခဲ့ ကြသတည်း။✡

ဗေသလမြို့ကိုဧဖရိ မ်အနွယ်ဝင်နှင့် မနာရှေအနွယ်ဝင်တို့တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခြင်း

22-23 ဧဖရိ မ်အနွယ်ဝင်နှင့်မနာရှေအနွယ်ဝင်
တို့သည်ဗေသလမြို့ကိုတိုက်ခိုက်ရန်သွား
ရောက်ကြ၏။ ထိုစဉ်အခါကထိုမြို့သည်
လုဇမြို့ဟုအမည်တွင်လေသည်။ ထာဝရ
ဘုရားသည်သူတို့အားကူညီမစတော် မူ၏။
မြို့တွင်းသို့သူတို့စေလွှတ်လိုက်သော သူလျှိုတို့သည်၊-
24 မြို့ထဲမှလူတစ်ယောက်ထွက်လာသည်ကိုမြင်
ကြ၏။ သူတို့ကထိုသူအား``မြို့ထဲသို့ဝင်ရန်
ငါတို့အားလမ်းပြမည်ဆိုလျှင်သင့်ကိုငါ
တို့အဘယ်သို့မျှအ န္တ တရာ ယ်ပြုမည်မဟုတ် ပါ''
ဟုပြောကြ၏။- 25 ထိုသူကလည်းသူတို့အားလမ်းပြသဖြင့်
ဧဖရိ မ်အမျိုးသားနှင့်မနာရှေအမျိုး သားတို့သည်

✡ **1:20** ယောရှု၊ ၁၅:၁၃-၁၄။ ✡ **1:21** ယောရှု၊ ၁၅:၆၃။ ၂ရာ၊ ၅:၆။ ၅ရာ၊ ၁၁:၄။

ထိုသူနှင့်သူ၏အိမ်ထောင်စု သားများမှအပအခြားမြို့သူမြို့သား
ရှိသမျှကိုသတ်ဖြတ်ကြလေသည်။– 26 ထိုသူသည်ဟိ တ္
တိပြည်သို့သွားပြီးလျှင် မြို့ တစ်မြို့ကိုတည်ထောင်ကာ
ထိုမြို့ကိုလုဇမြို့ ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်သဖြင့်
ထိုမြို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်လုဇမြို့ဟူ၍နာမည်တွင်လျက်
ရှိသတည်း။

ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ထုတ်ခြင်းကို မခံရသူများ

27 မနာရှေအနွယ်ဝင်တို့သည်ဗက်ရှ န်မြို့၊
တာနက် မြို့၊ ဒေါရမြို့၊ ဣဗလံမြို့၊ မေဂိ ဒ္
ဒေါမြို့တို့နှင့်ထို မြို့တို့၏အနီးရှိမြို့ရွာများမှလူတို့အား
နှင်မထုတ်ခဲ့ကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ခါနာ န်အမျိုး
သားတို့သည်ထိုမြို့ရွာများ၌ပင်ဆက်လက်
နေထိုင်ကြလေသည်။– 28 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပို၍အင်အား
တောင့်တင်းလာသောအခါ ခါနာ န်အမျိုးသား
တို့အားချွေးတပ်ဆွဲကြ၏။ သို့ရာတွင်သူတို့
အားနှင်ထုတ်ခြင်းကိုမူမပြုကြ။✡
29 ဧဖရိ မ်အနွယ်ဝင်တို့သည်လည်း ဂေဇာမြို့တွင်
နေထိုင်သောခါနာ န်အမျိုးသားတို့အားနှင်
မထုတ်ဘဲနေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ခါနာ န်အမျိုး
သားတို့သည်သူတို့နှင့်အတူဆက်လက်နေ ထိုင်ကြ၏။✡

✡ **1:28** ယောရှု၊ ၁၇:၁၁–၁၃။ ✡ **1:29** ယောရှု၊ ၁၆:၁၀။

30 ဇေဗုလု န်အနွယ်ဝင်တို့ကလည်း ကိတရု
န် မြို့နှင့်နဟာလောလမြို့တို့တွင်နေထိုင်သူ
တို့အားနှင်မထုတ်ဘဲနေကြသဖြင့် ခါနာ
န် အမျိုးသားတို့သည်သူတို့နှင့်အတူဆက်
လက်နေလျက်သူတို့၏ချွေးတပ်ဆွဲခြင်း ကိုခံရကြ၏။
31 အာရှာအနွယ်ဝင်တို့သည်အ ကု ခေါမြို့၊ ဇိဒု
န်မြို့၊ အာလပ်မြို့၊ အာခဇိ ပ်မြို့၊ ဟေလဗမြို့၊
အာဖိတ် မြို့၊ ရဟောဘမြို့တို့တွင်နေထိုင်သူတို့အား
နှင်မထုတ်ခဲ့ကြချေ။- 32 ထို့ကြောင့်အာရှာအမျိုးသားတို့သည်ယင်း
ဒေသခံခါနာန်အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ နေထိုင်ရကြ၏။
33 နဿလိအနွယ်ဝင်တို့သည်ဗက်ရှေမက်မြို့၊
ဗေသနတ်မြို့တို့တွင်နေထိုင်သူတို့အားနှင်
မထုတ်ကြဘဲ ဒေသခံခါနာ န်အမျိုးသား
တို့နှင့်အတူနေထိုင်ကြကာသူတို့အား
ချွေးတပ်ဆွဲကြလေသည်။
34 အာမောရိအမျိုးသားတို့သည်ဒန်အနွယ်ဝင်
တို့အား တောင်ကုန်းဒေသသို့နှင်ထုတ်လိုက်ကြ
ပြီးလျှင်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသသို့ပြန်လာခွင့်မပြု ကြ။-
35 အာမောရိအမျိုးသားတို့သည်အာဇလု န်မြို့၊
ရှာလဗိ မ်မြို့နှင့်ဟေရက်တောင်စခန်းမြို့တို့
တွင်ဆက်လက်နေထိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင်ဧဖရိ
မ် အနွယ်ဝင်နှင့်မနာရှေအနွယ်ဝင်တို့သည်သူ
တို့အားဆက်လက်အုပ်စိုး၍ချွေးတပ်ဆွဲကြ လေသည်။

36 သေလမြို့၏မြောက်ဘက်တွင်ဧဒုံပြည်နယ်
နိမိတ်သည် အကရ ဗ္ ဗိ မ်တောင်ကြားလမ်းကို
ဖြတ်၍သွားသတည်း။

2

မောခိမ်မြို့ရောက်ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်

1 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်
ဂိလဂါလမြို့မှဗောခိ မ်မြို့သို့သွား၍
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား``ငါသည်
သင်တို့ကိုအီဂျစ်ပြည်မှထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင်
သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အားငါကတိပြုခဲ့သည့်
ပြည်သို့ပို့ဆောင်ပေးခဲ့၏။ ငါသည်သင်တို့နှင့်
ပြုသည့်ပဋိညာဉ်ကိုအဘယ်အခါ၌မျှ
ဖျက်လိမ့်မည်မဟုတ်။- 2 သင်တို့သည်ဤပြည်တွင်နေထိုင်သူတို့နှင့်
အဘယ်သို့မျှပဋိညာဉ်မပြုရ။ ထိုသူ
တို့၏ယဇ်ပလ္လင်များကိုဖြိုချရကြမည်
ဟုသင်တို့အားငါမိန့်မှာခဲ့၏။ သို့ရာတွင်
သင်တို့သည်ငါ၏အမိန့်ကိုမနာခံကြ။
အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုဘိသနည်း။-✡
3 သို့ဖြစ်၍သင်တို့ရှေ့သို့ချီတက်ကြသော
အခါ ငါသည်ဤသူတို့ကိုထွက်ပြေးစေလိမ့်
မည်မဟုတ်ဟု သင်တို့အားယခုငါဆို၏။
သူ တို့သည်သင်တို့၏ရန်သူများဖြစ်ကြလိမ့်

✡ **2:2** ထွ၊ ၃၄:၁၂-၁၃။ တရား၊ ၇:၂-၅။

မည်။ သင်တို့အတွက်သူတို့၏ဘုရားများ
သည်ထောင်ချောက်သဖွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်''
ဟုမြွက်ဆိုလေသည်။- 4 ဤသို့ကောင်းကင်တမန်မြွက်ဆိုပြီးသော
အခါ၌ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
တို့သည်ငိုကြွေးကြကုန်၏။- 5 ထို့ကြောင့်ဤအရပ်ကိုဗောခိ
မ်မြို့ဟုခေါ်ဝေါ် သမုတ်သတည်း။
သူတို့သည်ထိုအရပ်တွင် ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

ယောရှုကွယ်လွန်ခြင်း

6 ယောရှုသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အား လူတိုင်းပင်မိမိတို့ဝေစုကျရာမြေ
ယာကိုသိမ်းယူရန်ထွက်သွားစေ၏။-
7 ယောရှုအသက်ရှင်လျက်ရှိနေသမျှကာလ
ပတ်လုံးဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထာဝရဘုရားအားကိုးကွယ်ကြ၏။ ယောရှု
ကွယ်လွန်ပြီးသည့်နောက်၌ပင်လျှင်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အတွက်ထာဝရဘုရားပြု
တော်မူသောကြီးမြတ်သည့်အမှုတော်တို့ကို
မိမိတို့ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခဲ့ရသူခေါင်း
ဆောင်များအသက်ရှင်လျက်ရှိနေသမျှ
ကာလပတ်လုံး လူတို့သည်ဆက်လက်၍
ထာဝရဘုရားအားကိုးကွယ်ကြသေး၏။-
8 ထာဝရဘုရား၏အစေခံ၊ နု န်၏သား
ယောရှုသည်အသက်တစ်ရာ့တစ်ဆယ်ရှိ

သော်ကွယ်လွန်လေသည်။- 9 သူ၏အလောင်းကိုဂါ
ရှာကုန်းမြောက်ဘက်၊ ဧဖရိမ်တောင်ကုန်းဒေသရှိတိမနတ်သေရ
မြို့၊ သူပိုင်မြေတွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။-✡
10 ယောရှု၏ခေတ်ကလူအပေါင်းတို့သည်ကွယ်
လွန်သွားကြသဖြင့် နောက်တစ်ခေတ်လူတို့သည်
ထာဝရဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဣသရေလ
လူမျိုးအတွက်ကိုယ်တော်ပြုမူခဲ့သောအမှု
တော်တို့ကိုလည်းကောင်းမေ့လျော့၍သွား ကြကုန်၏။

ထာဝရဘုရားအားကိုးကွယ်မှုကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့စွန့်ခြင်း

11 ထိုအခါ၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထာဝရဘုရားအားပြစ်မှားကာဗာလ ဘုရားများကိုကိုးကွယ်ကြလေသည်
12 သူတို့သည်မိမိတို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်၊
မိမိတို့ကိုအီဂျစ်ပြည်မှထုတ်ဆောင် ခဲ့တော်မူသောဘုရားသခင်ထာဝရဘု
အား ကိုးကွယ်မှုမပြုကြတော့ဘဲမိမိတို့
ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူတို့ကိုးကွယ်သောဘုရား
များကိုကိုးကွယ်ကြလေသည်။ သူတို့သည်
ထိုဘုရားများရှေ့တွင်ဦးညွှတ်ကြသဖြင့်
ထာဝရဘုရားအမျက်တော်ကိုထွက်စေ ကြလေသည်။-
13 သူတို့သည်ထာဝရဘုရားအားကိုးကွယ်မှု
ကိုစွန့်၍ ဗာလဘုရားများနှင့်အာရှတရက်
ဘုရားများကိုရှိခိုးကြ၏။- 14 သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကိုပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်

✡ **2:9** ယောရှု၊ ၁၉:၄၉-၅၀။

မှုသဖြင့် ရန်သူတို့ကိုသူတို့အားလုယက်
တိုက်ခိုက်ရန်အခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
သည်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိရန်သူတို့ကို ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အားနှိမ်နင်းအောင်မြင်ခွင့်
ပေးတော်မူသဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည်မိမိတို့ကိုယ်ကိုကာကွယ်နိုင်စွမ်း
မရှိကြတော့ချေ။- 15 သူတို့တိုက်ပွဲဝင်သည့်အခါတိုင်းကိုယ်တော်
သည် မိမိမိန့်မြွက်တော်မူခဲ့သည်အတိုင်းသူ
တို့အားအရေးနိမ့်စေတော်မူသဖြင့် သူ
တို့သည်အတိဒုက္ခရောက်ရကြလေသည်။

16 ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်သူတို့အား
လုယက်တိုက်ခိုက်သူတို့၏လက်မှကယ်ဆယ်
မည့်ခေါင်းဆောင်များကိုပေါ်ထွန်းစေတော် မူ၏။-
17 သို့ရာတွင်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကမူ
ထိုခေါင်းဆောင်တို့၏စကားကိုနားမထောင်
ကြ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရ
ဘုရားအား သစ္စာဖောက်၍အခြားဘုရားများ
ကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ သူတို့သည်ထာဝရဘုရား
၏ပညတ်တော်တို့ကိုဘိုးဘေးများစောင့်ထိန်း
ခဲ့ကြသကဲ့သို့မစောင့်ထိန်းကြတော့ပေ။-
18 ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး
သားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကိုပေါ်ထွန်းစေသည့် အခါတိုင်း
ထိုသူအသက်ရှင်သမျှကာလ ပတ်လုံးသူ့ကိုကူမတော်မူ၍

သူတို့ကိုရန် သူတို့လက်မှကယ်ဆယ်တော်မူသည်။
သူတို့ သည်ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း
ကိုခံရ၍ညည်းညူကြသောအခါထာဝရ
ဘုရားသည်သူတို့အားကရုဏာတော်ကို
ပြတော်မူပေသည်။- 19 သို့ရာတွင်သူတို့သည်မိမိတို့၏ခေါင်းဆောင်
ကွယ်လွန်သွားသောအခါ၌မူ ဒုံရင်းသို့ပြန်
လည်ဆိုက်ရောက်ကြလျက် ယခင်လူမျိုးဆက်
မှလူတို့ထက်ပင်ပိုမိုဆိုးရွားစွာပြုမူကျင့်
ကြံတတ်ကြ၏။ အခြားဘုရားများကိုကိုး
ကွယ်ကာ မိမိတို့၏ဆိုးညစ်သည့်လမ်းစဉ်ကို
လိုက်မြဲလိုက်ကြကုန်သည်။- 20 ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလ
လူမျိုးအား လွန်စွာအမျက်ထွက်တော်မူ၍``ဤ
လူမျိုးသည်ငါ့စကားကိုနားမထောင်။ စောင့်
ထိန်းရန်အတွက်သူတို့၏ဘိုးဘေးများအား
ငါပေးအပ်ခဲ့သည့်ပဋိညာဉ်ကိုချိုးဖောက် ကြ၏။-
21 ထို့ကြောင့်ယောရှုကွယ်လွန်စဉ်အခါကပင်
ဤပြည်တွင်ကျန်ရှိနေသေးသည့်အဘယ်
လူမျိုးကိုမျှငါနှင်ထုတ်တော့မည်မဟုတ်။-
22 ဤဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါ၏
လမ်းစဉ်ကိုသူတို့ဘိုးဘေးများလိုက်လျှောက်
ခဲ့ကြသကဲ့သို့ လိုက်လျှောက်မည်မလိုက်လျှောက်
မည်ကိုသိရှိစေရန် ငါသည်ဤပြည်ရှိလူမျိုး
တို့ကိုအသုံးပြုမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။-

23 သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်ထိုလူမျိုး
တို့အား ထိုပြည်၌ပင်ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြု
တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်ယောရှုအားထိုသူ
တို့အပေါ်၌အောင်ပွဲခံခွင့်ပေးတော်မမူ။
ယောရှုကွယ်လွန်ပြီးသောအခါ၌လည်းသူ
တို့အားအဆောတလျင်နှင်ထုတ်ခြင်းကို ပြုတော်မမူ။

3

ခါနာန်ပြည်တွင်ဆက်လက်နေထိုင်သော လူမျိုးများ

1 သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်ခါနာ
န်ပြည် စစ်ပွဲများတွင်မပါမဝင်ခဲ့ဘူးသော
ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့အားစစ်ကြောရန်
ထို ပြည်တွင်အချို့သောလူမျိုးတို့ကိုဆက်
လက်နေထိုင်စေတော်မူ၏။- 2 ယင်းသို့ကိုယ်တော်ပြုရသည့်အကြောင်းမှ
ဣသရေလလူမျိုးဆက်တစ်ဆက်ပြီးတစ်
ဆက်စစ်မှုရေးရာသင်ကြားနိုင်ရန်ပင်ဖြစ်
၏။ အထူးသဖြင့်ယခင်ကစစ်ပွဲမဝင်ခဲ့
ဘူးသူတို့အားသင်ကြားပေးနိုင်စေရန် ဖြစ်၏။-
3 ထိုပြည်တွင်ကျန်ရှိနေသောလူမျိုးများမှာ ဖိလိ
တ္တ တိမြို့ငါးမြို့မှဖိလိ တ္တ တိလူမျိုး၊ ခါနာ
န် လူမျိုးအားလုံး၊ ဇိဒု န်လူမျိုးနှင့်ဗာလဟေ
ရမုန်တောင်မှဟာမတ်တောင်ကြားလမ်းအထိ
တည်ရှိသောလေဗနု န်တောင်ပေါ်တွင်နေထိုင် သည့်ဟိ
ဝိလူမျိုးတို့ဖြစ်ကြ၏။- 4 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့

ဘိုးဘေးများအားမောရှေမှတစ်ဆင့် ထာဝရ
ဘုရားပေးတော်မူခဲ့သည့်ပညတ်တော်တို့
ကိုလိုက်နာကျင့်သုံးမည်မကျင့်သုံးမည်ကို
သိရှိနိုင်စေရန်ကိုယ်တော်သည်အဆိုပါလူ
မျိုးတို့ကိုအသုံးပြု၍စစ်ကြောတော်မူလို သတည်း။-
5 သို့ဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ခါနာ န်အမျိုးသားများ၊ ဟိ တ္ တိအမျိုးသား
များ၊ အာမောရိအမျိုးသားများ၊ ဖေရဇိ
အမျိုးသားများ၊ ဟိဝိအမျိုးသားများနှင့်
ယေဗုသိအမျိုးသားများတို့နှင့်အတူနေ
ထိုင်ရကြလေသည်။- 6 သူတို့သည်ထိုသူတို့၏သားသမီးများနှင့်
ထိမ်းမြားစုံဖက်ကာသူတို့၏ဘုရားများ
ကိုကိုးကွယ်ကြကုန်၏။

ဩသံယေလ

7 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားမေ့လျော့
သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားကာဗာလ
ဘုရားနှင့်အာရှရဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြု ရှိခိုးကြ၏။-
8 သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အားအမျက်တော်ထွက်သဖြင့်
မေသောပေါတာမိဘုရင်ခုရှံရိရှသိမ်အား
သူတို့ကိုနှိမ်နင်းအောင်မြင်စေတော်မူ၏။
သူ တို့သည်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံးထိုဘုရင်၏လက်

အောက်ခံဖြစ်ရကြလေသည်။- 9 ထိုနောက်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဟစ်အော်ကြ
သောအခါ ကိုယ်တော်သည်သူတို့အားကယ်
ဆယ်ရန်လူတစ်ယောက်ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။
ထိုသူမှာကာလက်၏ညီကေနတ်၏သား
ဩသံယေလပင်တည်း။- 10 ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်သူ့
အပေါ်သို့သက်ရောက်သဖြင့် သူသည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ခေါင်းဆောင်
ဖြစ်လာလေသည်။ ဩသံယေလသည်စစ်
ချီတိုက်ခိုက်ရာထာဝရဘုရားသည်သူ့
အားမေသောပေါတာမိဘုရင်ကိုနှိမ်နင်း
အောင်မြင်စေတော်မူ၏။- 11 တိုင်းပြည်သည်အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး
ငြိမ်းချမ်းသာယာလျက်ရှိ၏။ ထိုနောက်
ဩသံယေလကွယ်လွန်လေသည်။

ဧဟုဒ

12 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရ
ဘုရားအား နောက်တစ်ဖန်ပြစ်မှားကြပြန်၏။
ကိုယ်တော်သည်လည်းမောဘဘုရင်ဧဂလု
န် ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့ထက်ပို၍
ခွန်အားကြီးစေတော်မူ၏။- 13 ဧဂလု
န်သည်အ မ္မ မုန်အမျိုးသားနှင့်အာမလက်
အမျိုးသားတို့ကိုစုရုံးပြီးလျှင် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အားနှိမ်နင်းအောင်မြင်သဖြင့်

စွန်ပလွံပင်မြို့တည်းဟူသောယေရိခေါမြို့
ကိုသိမ်းယူလေသည်။– 14 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တစ်ဆယ့်
ရှစ်နှစ်ပတ်လုံးဧဂလုန်ထံ၌ကျွန်ခံရကြ လေသည်။

15 ထိုနောက်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဟစ်အော်ကြ
သောအခါ ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကိုကယ်
ဆယ်မည့်သူတစ်ဦးကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်ဗင်္
ယာမိန်အနွယ်ဝင်ဂေရ၏သား၊ ဘယ်သန်သူဧဟုဒဖြစ်၏။
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်ဧဟုဒအားမောဘ
ဘုရင်ဧဂလု န်ထံသို့လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ
များနှင့်အတူစေလွှတ်လိုက်ကြ၏။– 16 ဧဟုဒသည်တစ်ပေခွဲခန့်ရှိသောသံ
တစ်လက်ကိုပြုလုပ်ပြီးလျှင် ညာဘက်ပေါင်
အဝတ်အစားများအောက်တွင်ချည်နှောင် ထား၏။–
17 ထိုနောက်လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကိုလူဝကြီး
ဧဂလု န်ထံသို့ယူဆောင်သွားလေသည်။–
18 ဧဟုဒသည်ထိုလက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို
ဆက်သပြီးသောအခါ ယင်းတို့ကိုသယ်
ဆောင်လာသူတို့အားအိမ်သို့ပြန်စေ၏။–
19 သူမူကားဂိလဂါလမြို့အနီး၌ရှိသော
ကျောက်ရုပ်တုများရှိရာမှပြန်လာ၍ဧဂ လု
န်ကို``မင်းကြီးအားလျှောက်ထားရန်လျှို့ဝှက်
သတင်းရှိပါသည်'' ဟုလျှောက်၏။ သို့ဖြစ်၍
မင်းကြီးသည်ကျေးကျွန်တို့အား``ငါတို့နှစ်

ဦးတည်းပြောစရာရှိ၍ထွက်သွားကြလော့''
ဟုအမိန့်ပေးသဖြင့်ကျေးကျွန်အပေါင်း
တို့သည်အပြင်သို့ထွက်သွားကြလေသည်။
20 မင်းကြီးသည်နွေနန်းဆောင်၌တစ်ကိုယ်တည်း
ထိုင်လျက်နေစဉ် ဧဟုဒသည်ဘုရင်၏အနီး
သို့သွားပြီးလျှင်``အရှင်မင်းကြီးအတွက်
ဘုရားသခင်ထံမှအမိန့်တော်ရှိပါသည်'' ဟုဆို၏။
မင်းကြီးသည်လည်းမတ်တတ် ထတော်မူ၏။-
21 ထိုအခါဧဟုဒသည်မိမိဘယ်လက်ဖြင့်
ညာပေါင်တွင်ချည်နှောင်ထားသောသံလျက်
ကိုယူ၍မင်းကြီး၏ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးလိုက် ရာ၊-
22 သန်လျက်သည်လက်ကိုင်ရိုးနှင့်တကွမြုပ်ဝင်
သွားပြီးလျှင် အဆီများဖြင့်ဖုံးအုပ်သွားလေ
သည်။ ဧဟုဒသည်ထိုသန်လျက်ကိုဆွဲမနုတ်
ချေ။ သန်လျက်သည်မင်းကြီး၏နောက်ဘက်
တွင်ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှထိုးထွက်လျက်နေ
တော့၏။- 23 ထိုနောက်ဧဟုဒသည်အပြင်သို့ထွက်၍
တံခါးများကိုသော့ခတ်ပြီးလျှင်၊- 24 ထွက်ခွာသွားလေသည်။
ကျေးကျွန်များပြန် လာကြသောအခါ နန်းတော်တံခါးများ
သော့ခတ်လျက်ထားသည်ကိုတွေ့မြင်ရကြ
၏။ သို့ရာတွင်သူတို့သည်နန်းတွင်း၌
မင်း ကြီးအခင်းသွားနေသည်ဟူ၍သာလျှင်
ထင်မှတ်ကြလေသည်။- 25 အပြင်တွင်စောင့်ဆိုင်းသင့်သမျှစောင့်ဆိုင်းေ

သော်လည်း မင်းကြီးသည်တံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ
နေသေးသဖြင့် သူတို့သည်သော့ကိုယူ၍ဖွင့်
လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါမိမိတို့၏အရှင်မှာ
ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်လဲလျက်သေနေသည်
ကိုတွေ့မြင်ကြလေသည်။

26 ဧဟုဒသည်ယင်းသို့ထိုသူတို့စောင့်ဆိုင်းနေ
ကြစဉ်အတွင်း၌ထွက်ပြေးသွားလေသည်။
သူသည်ကျောက်ရုပ်တုတို့ကိုကျော်လွန်ကာ
စိ ရပ်ရွာသို့လွတ်မြောက်သွားလေ၏။-
27 သူသည်ဧဖရိမ်တောင်ကုန်းဒေသသို့ရောက်
သောအခါတိုက်ပွဲဝင်ရန်တံပိုးခရာမှုတ်
လိုက်ရာဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
သူ့နောက်သို့လိုက်၍တောင်ကုန်းများပေါ်
မှဆင်းလာကြ၏။- 28 သူက``ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။
ထာဝရ ဘုရားသည်သင်တို့အားရန်သူဖြစ်သော
မောဘအမျိုးသားတို့အပေါ်၌အောင်ပွဲ
ခံစေတော်မူပြီ'' ဟုသူတို့အားပြောလေ
သည်။ သို့ဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည်တောင်ကုန်းပေါ်မှဆင်း၍ ဧဟုဒ၏
နောက်သို့လိုက်ပြီးလျှင်မောဘအမျိုးသား
တို့ကူးရာယော်ဒန်မြစ်ကူးဆိပ်ကိုသိမ်း ယူကြလေသည်။
ရန်သူတို့တစ်ယောက်မျှ မြစ်ကိုကူးခွင့်မရကြ။-
29 ထိုနေ့၌မောဘအမျိုးသားလက်ရွေးစင်စစ်

သည် တစ်သောင်းမျှသုတ်သင်ခြင်းကိုခံရကြ
၏။ သူတို့တစ်ယောက်မျှမလွတ်မြောက်ပေ။–
30 ထိုနေ့၌မောဘအမျိုးသားတို့အားဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့ကနှိမ်နင်းအောင်မြင်
ပြီးနောက် တိုင်းပြည်တွင်နှစ်ပေါင်းရှစ်ဆယ်
တိုင်ငြိမ်းချမ်းသာယာလျက်နေသတည်း။

ရှံဂါ

31 ထိုနောက်ပေါ်ထွန်းလာသောခေါင်းဆောင်မှာ
အာနတ်၏သားရှံဂါဖြစ်၏။ သူသည်ဖိလိ တ္
တိ အမျိုးသားခြောက်ရာကိုတုတ်ချွန်တစ်ချောင်း
ဖြင့်သတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ကယ်ဆယ်ခဲ့လေသည်။

4

ဒေဗောရနှင့်ဗာရက်

1 ဧဟုဒသေလွန်ပြီးနောက်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား
အားတစ်ဖန်ပြစ်မှားကြပြန်၏။– 2 သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်ဟာဇာမြို့
၌မင်းပြုသူခါနာ န်ဘုရင်ရာဘိ န်အား သူတို့
ကိုတိုက်ခိုက်အောင်မြင်စေတော်မူ၏။ ထိုမင်း
၏စစ်သူကြီးမှာလူမျိုးခြားတို့နေရာ၊ ဟာ
ရောရှက်မြို့သားသိသရဖြစ်၏။– 3 ရာဘိ
န်မင်းထံတွင်သံရထားကိုးရာရှိ၏။ သူ

သည်ကြ္လသရေလအမျိုးသားတို့အားအနှစ်
နှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် အကြမ်းဖက်၍ရက်စက်စွာ
အုပ်စိုးလေသည်။ ထိုအခါကြ္လသရေလအမျိုး
သားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
ကူမတော်မူရန်ဟာစ်အော်ကြကုန်၏။

4 ထိုအခါလဝိဒုတ်၏ဇနီးဒေဗောရသည်
ပရောဖက်မဖြစ်၍ ကြ္လသရေလအမျိုးသား
တို့အတွက်တရားသူကြီးတစ်ဦးအဖြစ်
အမှုထမ်းလျက်နေ၏။- 5 သူသည်ဧဖရိ
မ်တောင်ကုန်းဒေသတွင်ရာမ မြို့နှင့်
ဗေသလမြို့စပ်ကြားရှိစွန်ပလွံပင် အောက်၌ထိုင်၍နေလေ့ရှိ၏။
ကြ္လသရေလ အမျိုးသားတို့သည်လည်းအဆုံးအဖြတ်
ကိုခံယူရန် ထိုအရပ်သို့သွားရောက်လေ့
ရှိကြ၏။- 6 တစ်နေ့သ၌သူသည်နဿလိနယ်မြေ၊
ကေ ဒေရှမြို့မှအဘိနောင်၏သားဗာရက်ကို
ခေါ်ပြီးလျှင်``ကြ္လသရေလအမျိုးသားတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက`သင်
အနွယ်နှင့် ဇာဗုလု န်အနွယ်မှလူပေါင်းတစ်
သောင်းကိုခေါ်ယူကာတာဗော်တောင်သို့ သွားရမည်။-
7 သင့်ကိုတိုက်ခိုက်စေရန်ရာဘိ န်မင်း၏စစ်သူ
ကြီးသိသရကိုကိရှု န်မြစ်သို့ငါခေါ်ဆောင်
ခဲ့မည်။ သူ၏ထံတွင်ရထားများနှင့်စစ်သည်
ဗိုလ်ပါများပါရှိလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်ငါသည်
သင့်အားသူ့ကိုနိုင်နင်းအောင်မြင်စေမည်' ဟု

သင့်အားမိန့်တော်မူလေပြီ'' ဟုပြော၏။
8 ထိုအခါဗာ ရက်က``အကယ်၍အကျွန်ုပ်နှင့် အတူ
အရှင်လိုက်မည်ဆိုလျှင်အကျွန်ုပ်သွား ပါမည်။
အရှင်မလိုက်လိုပါကအကျွန်ုပ် လည်းမသွားလိုပါ''
ဟုဆို၏။
9 ဒေဗောရကလည်း``ကောင်းပြီ၊ သင်နှင့်အတူ
ငါလိုက်ပါအံ့။ သို့ရာတွင်သင်သည်ထိုအောင်
ပွဲနှင့်ဆိုင်သောဂုဏ်အသရေကိုရရှိလိမ့်
မည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ထာဝရ
ဘုရားသည်သိသရကိုအမျိုးသမီးလက်
သို့ပေးအပ်တော်မူလိမ့်မည်ဖြစ်သောကြောင့်
တည်း'' ဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ဒေဗောရသည်
ဗာရက်နှင့်အတူကိရှ န်မြစ်သို့ထွက်ခွာ သွား၏။-
10 ဗာရက်သည်နဿလိအနွယ်ဝင်နှင့်ဇာဗုလု
န် အနွယ်ဝင်တို့ကို ကေဒေရှမြို့သို့ခေါ်ယူရာ
သူ၏နောက်သို့လူပေါင်းတစ်သောင်းလိုက်ကြ ၏။
ဒေဗောရသည်လည်းသူနှင့်အတူလိုက် လေသည်။
11 ဤအတောအတွင်း၌ကေနိအမျိုးသား
ဟေဗာသည် ကာဒေရှမြို့အနီးဇာနိမ်အရပ်
ရှိသပိတ်ပင်ခြေရင်း၌မိမိ၏တဲကိုတည် ဆောက်၏။
သူသည်မောရှေ၏ယောက်ဖ၊ ဟောဗက်
၏သားမြေးများဖြစ်သူအခြားကေနိအနွယ်
ဝင်တို့ထံမှပြောင်းရွှေ့လာသူဖြစ်သတည်း။

12 တာဗော်တောင်သို့ဗာရက်တက်သွားသည့်
အကြောင်းကို သိသရကြားသိသောအခါ၊–
13 သူသည်သံရထားကိုးရာနှင့်မိမိ၏လူ
အပေါင်းတို့ကိုစုရုံးစေပြီးလျှင် လူမျိုး
ခြားတို့နေရာဟာရောရှက်မြို့မှကိရှုန်
မြစ်သို့စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

14 ထိုအခါဒေဗောရကဗာရက်အား``သင်သွား
လော့။ ထာဝရဘုရားသည်သင့်အားရှေ့ဆောင်
လျက်နေတော်မူပြီ။ ယနေ့၌ပင်ကိုယ်တော်
သည်သင့်အားသိသရအပေါ်တွင်အောင်ပွဲ
ခံစေတော်မူလေပြီ'' ဟုပြော၏။ သို့ဖြစ်၍
ဗာရက်သည်မိမိ၏လူတစ်သောင်းနှင့်အတူ
တာဗော်တောင်မှဆင်းပြီးနောက်၊– 15 ရန်သူကိုတိုက်ခိုက်ရာထာဝရဘုရား
သိသရ၏သံရထားများနှင့်တပ်သားတို့
ကိုကစ ဉ့်ကရဲဖြစ်စေတော်မူသဖြင့် သိသရ
သည်မိမိရထားမှဆင်း၍ခြေလျင်ထွက် ပြေးလေ၏။–
16 ဗာရက်သည်လည်းသူ၏ရထားများနှင့်တပ်
သားတို့ကို လူမျိုးခြားတို့နေရာဟာရောရှက်
မြို့သို့တိုင်အောင်လိုက်လံတိုက်ခိုက်ရာ သိသရ
၏တပ်သားတို့သည်တစ်ယောက်မျှမကျန်
သေဆုံးကြကုန်၏။

17 သိသရသည်ကေနိအမျိုးသားဟေဗာ
၏ဇနီးယေလ၏တဲသို့ထွက်ပြေးသွားလေ

သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ဟာဇော်ဘုရင်
ယာဘိ န်နှင့်ဟေဗာ၏မိသားစုသင့်မြတ်
မှုရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။– 18 ယေလသည်ထွက်၍သိသရအား``ကြွတော်
မူပါ။ ကျွန်တော်မတဲထဲသို့ဝင်တော်မူပါ။
ကြောက်လန့်တော်မမူပါနှင့်'' ဟုဖိတ်ခေါ်
လေသည်။ သို့ဖြစ်၍စစ်သူကြီးသည်တဲထဲ
သို့ဝင်လေသော်ယေလသည်သူ့အားကန့်လန့်
ကာတစ်ခု၏နောက်တွင်ကွယ်ဝှက်၍ထား၏။–
19 သူကလည်း``ငါရေငတ်သည်၊ ရေတစ်ပေါက်
လောက်သောက်ပါရစေ'' ဟုယေလအားပြော
လျှင်ယေလသည်နွားနို့ထည့်ထားသော
သားရေဘူးကိုဖွင့်၍ နို့တစ်ခွက်ကိုပေးပြီး
နောက်သူ့အားပြန်၍ဝှက်ထားလေသည်။–
20 ထိုနောက်သိသရက``သင်သည်တဲတံခါးဝ
၌စောင့်နေပါလော့။ အကယ်၍တဲထဲတွင်လူ
တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိပါသလောဟုမေးမြန်း
လာသူရှိပါက`မရှိပါ' ဟုပြန်ပြောပါ လေ''
ဟုယေလအားမှာထားလိုက်၏။

21 သိသရသည်အလွန်မောပန်းသဖြင့်အိပ်
ပျော်သွားလေသည်။ ထိုအခါယေလသည်တူ
တစ်လက်နှင့်တဲရှင်ငုတ်ချွန်တစ်ချောင်းကိုယူ၍
သူ့ထံသို့တိတ်ဆိတ်စွာသွားပြီးလျှင်ငုတ်
ချွန်ကိုမြေ၌စွဲသည်တိုင်အောင်သူ၏နား

ထင်သို့ရိုက်သွင်းလိုက်လေသည်။- 22 သိသရအားရှာဖွေရန်ဗာရက်ရောက်
သောအခါ ယေလသည်ထွက်၍ခရီးဦးကြို
ပြုလျက်``တဲထဲသို့ဝင်ပါ။ သင်ရှာဖွေနေသူ
အားကျွန်မပြပါမည်'' ဟုပြော၏။ ဗာရက်
သည်ယေလနှင့်အတူတဲထဲသို့ဝင်လိုက်
သောအခါနားထင်တွင်တဲရှင်ငုတ်ချွန်စိုက်
၍သေနေသူသိသရကိုတွေ့မြင်ရတော့၏။
23 ထိုနေ့၌ထာဝရဘုရားသည်ခါနာ န်ဘုရင်
ယာဘိ န်၏အပေါ်၌ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အားအောင်ပွဲခံစေတော်မူသတည်း။-
24 သူတို့သည်ထိုဘုရင်အားဆုံးရှုံးပျက်စီးသွား
သည့်တိုင်အောင်တိုး၍တိုး၍ပြင်းပြင်းထန်
ထန်တိုက်ခိုက်ကြ၏။

5

ဒေဗောရနှင့်ဗာရက်သီချင်း

1 ထိုနေ့၌ဒေဗောရနှင့်အဘိနောင်၏သား
ဗာရက်တို့သည် အောက်ပါသီချင်းကိုသီဆို ကြလေသည်။
2 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တိုက်ပွဲဝင်ရန် သ န္နိဋ္ဌာ
ဍာန်ချမှတ်ကြ၏။
ပြည်သူတို့ကလည်းစေတနာအလျောက်
ဝမ်းမြောက်စွာပါဝင်ဆင်နွှဲကြ၏။
သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

3 အချင်းရှင်ဘုရင်တို့နားထောင်ကြလော့။
အချင်းအာဏာပိုင်တို့သတိမူကြလော့။
ဣသရေလလူမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
ဂုဏ်တော်ကို၊ သီကူးရန်ငါသီချင်းဆို၍
စောင်းကိုတီးမည်။
4 အို ထာဝရဘုရားစိရတောင်ရိုးပေါ်မှာ
ကိုယ်တော်ကြွလျက်
ဧဒုံပြည်မှစစ်ချီတော်မူသောအခါ၊
မြေငလျင်လှုပ်၍ကောင်းကင်မှမိုးရွာသွန်း ပါ၏။
မိုးတိမ်များမှမိုးရေတို့သည်ကျဆင်းလာ ပါ၏။
5 တောင်ရိုးတို့သည်သိနာတောင်၏အရှင်
ဣသရေလလူမျိုး၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌တုန်လှုပ်ကြ ပါ၏။✡
6 အာနတ်၏သားရှံဂါလက်ထက်၌လည်းကောင်း၊
ယေလလက်ထက်၌လည်းကောင်း၊
ခရီးသွားကုန်သည်တို့သည်တိုင်းပြည်ကို
ဖြတ်၍မသွားကြတော့ချေ။
ခရီးသည်တို့သည်လမ်းကြိုလမ်းကြားများ တို့ကိုသာ
အသုံးပြုကြ၏။
7 ဣသရေလနိုင်ငံရှိမြို့တို့သည်လူသူ
ဆိတ်ညံလျက်ရှိ၏။

✡ **5:5** ထွ၊ ၁၉:၁၈။

ငါဒေဗောရသည်ဣသရေလလူမျိုး၏
မိခင်သဖွယ်မပေါ်ထွန်းမီ
ထိုမြို့တို့သည်လူသူဆိတ်ညံလျက်ရှိခဲ့၏။
8 ထိုနောက်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ဘုရားသစ်များကိုရွေးယူကြသောအခါ၊
တိုင်းပြည်တွင်စစ်ဖြစ်လေ၏။
ဣသရေလနိုင်ငံတွင်လူပေါင်းလေးသောင်း ရှိသည့်
အနက်ဒိုင်းလွှားတစ်ခုသို့မဟုတ်၊
လှံတစ်ချောင်းကိုကိုင်ဆောင်သူရှိပါ၏လော။
9 ငါ၏စိတ်နှလုံးသည်ဣသရေလစစ်သူကြီး များ
ထံသို့လည်းကောင်း၊
စေတနာစိတ်နှင့်စစ်ပွဲဝင်ကြသည့်ပြည်သူ များ
ထံသို့လည်းကောင်းနှူးညွှတ်လျက်ရှိပါ၏။
ထို့ကြောင့်ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို
ချီးမွမ်းကြလော့။
10 ကုန်းနှီးပေါ်တွင်ထိုင်၍မြည်းဖြူကိုစီးကြ သူတို့နှင့်
သွားလာလေရာတွင်
ခြေလျင်လျှောက်ရသူတို့၌အကြောင်း အရာကို
စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြလော့။
11 နားထောင်ကြလော့။
ရေတွင်းများပတ်လည်တွင်ဆူညံနေသော
လူအုပ်တို့သည်
ထာဝရဘုရား၏အောင်ပွဲတော် အကြောင်းကိုလည်းကောင်း

ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အောင်ပွဲများ
အကြောင်းကိုလည်းကောင်းပြောကြားလျက်နေ ကြ၏။
ထိုအခါထာဝရဘုရား၏လူမျိုးတော်သည်
မိမိတို့မြို့များမှချီတက်လာကြ၏။
12 ရှေ့ဆောင်ပါလော့။ အို ဒေဗောရရှေ့ဆောင်ပါလော့။
ရှေ့ဆောင်ပါလော့။ သီချင်းဆိုပါလော့။
ရှေ့ဆောင်ပါလော့။
အဘိနောင်၏သားဗာရက်ရှေ့သို့ချီတက်ပါလော့။
သင်၏သုံ့ပန်းတို့ကိုထုတ်ဆောင်သွားပါလော့။
13 ထိုနောက်သစ္စာရှိသူတို့သည်မိမိတို့၏
ခေါင်းဆောင်များထံသို့လာကြ၏။
ထာဝရဘုရား၏လူမျိုးတော်သည်စစ်ပွဲဝင်ရန်
အသင့်ပြင်လျက်သူ့ထံသို့လာကြ၏။
14 သူတို့သည်ဗင်္ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့နောက်က လိုက်၍
ဧဖရိမ်နယ်မြေမှချိုင့်ဝှမ်းထဲသို့ဆင်းလာ ကြ၏။
စစ်သူကြီးများသည်မာခိရအနွယ်ထဲမှ လည်းကောင်း
စစ်အရာရှိတို့သည်ဇာဗုလုန်အနွယ်
ထဲမှလည်းကောင်းဆင်းလာကြ၏။
15 ဣသခါအနွယ်ဝင်တို့၏ခေါင်းဆောင်များ သည်
ဒေဗောရနှင့်အတူလိုက်ပါလာကြ၏။
ဣသခါအနွယ်ဝင်တို့သည်ဗာရက်နှင့်အတူ
လိုက်လာကြ၏။
သူတို့သည်ဗာရက်နှင့်အတူလိုက်၍ ချိုင့်ထဲသို့ဆင်းခဲ့ကြ၏။

ရုဗင်အနွယ်ဝင်တို့မူကားညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့်
လိုက်ပါလာရန်မိမိတို့စိတ်ကိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ကြ။
16 သူတို့သည်အဘယ်ကြောင့်သိုးများနှင့်အတူ
နေရစ်ခဲ့ကြပါသနည်း။
သိုးစုများအားသိုးထိန်းတို့ခေါ်သံကို
နားထောင်လို၍လော။
ရုဗင်အနွယ်ဝင်တို့ညီညွတ်မှုမရှိသည်ကား မှန်၏။
သူတို့သည်မိမိတို့၏စိတ်ကိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ကြ။
17 ဂိလဒ်အနွယ်ဝင်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်
အရှေ့ဘက်တွင်နေရစ်ကြ၏။
ဒန်အနွယ်ဝင်တို့သည်လည်းသင်္ဘောများ
အနီးတွင်နေရစ်ကြ၏။
အာရှာအနွယ်ဝင်တို့သည်ပင်လယ်ကမ်းခြေ
အနီးတွင်နေရစ်ကြလေသည်။
18 သို့ရာတွင်ဇာဗုလု န်နယ်နှင့်နဿလိနယ်မှ
လူတို့သည်ကားစစ်မြေပြင်တွင်၊
မိမိတို့၏အသက်ကိုပမာဏမပြုဘဲ
စွန့်စားကြသတည်း။
19 ရှင်ဘုရင်တို့သည်လာ၍မေဂိ ဒ္ဒ ဒေါချောင်း အနီး
တာနက်မြို့၌တိုက်ခိုက်ကြ၏။
ခါနာ န်ဘုရင်တို့သည်တိုက်ခိုက်ကြသော်လည်း
ငွေကိုလုယူခွင့်မရကြ။

20 ကြယ်နက္ခတ်တို့သည်ကောင်းကင်ပြင်မှ
တိုက်ခိုက်ကြ၏။
သူတို့သည်မိုးကောင်းကင်ကိုဖြတ်သန်းသွားစဉ်
သိသရကိုတိုက်ခိုက်ကြ၏။
21 အဟုန်ပြင်းသည့်ကိရှုန်မြစ်သည်ရေလျှံ၍
ရန်သူတို့အားမျောပါသွားစေ၏။
ငါချီတက်မည်။ ခွန်အားဗလနှင့်ရှေ့သို့ ချီတက်မည်။
22 ထိုအခါမြင်းတို့သည်ဒုန်းစိုင်း၍မြေကို ခွာနှင့်
ပေါက်လျက်လာကြ၏။
23 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က
``မေရောဇမြို့ကိုကျိန်ဆဲကြလော့။
ထိုမြို့သားတို့အားကျိန်ဆဲကြလော့။
သူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏ဘက်မှ ကူညီရန်မလာကြ။
ထာဝရဘုရားအတွက်တိုက်ခိုက်ရန်
စစ်သည်တော်များမလာကြ'' ဟုမြွက်ဆို၏။
24 ကေနိအမျိုးသားဟေဗာ၏ဇနီးယေလသည်
တဲရှင်တွင်နေထိုင်သူ၊ အမျိုးသမီးတို့အနက် မင်္
ဂလာအရှိဆုံးဖြစ်၏။
25 သိသရသည်ရေကိုတောင်းသော်လည်းယေလက
နို့ကိုပေး၏။
လှပသောခွက်ဖလားဖြင့်နို့ကိုပေး၏။
26 သူသည်တဲရှင်ငုတ်ချွန်တစ်ခုကိုလက်တစ်ဘက်နှင့်
ယူ၍အလုပ်သမားတူတစ်လက်ကို

အခြားလက်တစ်ဖြင့်ကိုင်ပြီးလျှင်သိသရ၏
ဦးခေါင်းကိုရိုက်သွင်းလိုက်ရာ
ငုတ်ချွန်သည်သူ၏ဦးခေါင်းကိုထုတ်ချင်း
ပေါက်၍သွားလေသည်။
27 သိသရသည်လဲကျပြီးလျှင်ယေလ၏ ခြေရင်း၌
မလှုပ်မရှားဘဲနေ၏။
သူသည်မြေပေါ်သို့လဲကျကာယေလ၏ခြေရင်း၌
သေလျက်နေ၏။
28 သိသရ၏မိခင်သည်ပြူတင်းပေါက်မှမျှော်
၍ကြည့်၏။ သူသည်တရုတ်ကပ်၏နောက်မှငေး၍ကြည့်၏။
``သူ၏ရထားသည်အဘယ်ကြောင့်ကြန့်ကြာ၍
နေပါသနည်း။
သူ၏မြင်းတို့သည်အဘယ်ကြောင့်အပြန်နှေးလျက်
နေပါသနည်း'' ဟုမြည်တမ်းပြောဆိုလျက်နေ၏။
29-30 သူ၏ပညာရှိနန်းတွင်းသူတို့က``သူတို့သည်
ဖမ်းဆီးသိမ်းယူ၍ဝေငှရန်အတွက်၊
ပစ္စည်းဥစ္စာများကိုရှာဖွေလျက်ရှိကြပါမည်။
စစ်သားတစ်ယောက်စီအတွက်အပျိုကညာ
တစ်ယောက်နှစ်ယောက်ကိုလည်းကောင်း၊
သိသရအတွက်အဖိုးထိုက်အဝတ် အထည်နှင့်
မိဖုရားအတွက်၊
ပန်းထိုးလည်စည်းတန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း
ရှာဖွေလျက်နေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်တန်ရာ၏'' ဟု

ပြန်လည်ဖြေကြားကြသဖြင့်သူကိုယ်တိုင်လည်း
ထိုအတိုင်းအဖန်တလဲလဲတွေးတောလျက်
နေသတည်း။
31 အို ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်၏ရန်သူ အပေါင်းတို့သည်
ဤနည်းအတိုင်းပင်ဆုံးရှုံးပျက်စီးကြပါ စေသော။
သို့ရာတွင်ကိုယ်တော်၏မိတ်ဆွေများမှာမူကား
တက်သစ်နေကဲ့သို့ထွန်းလင်းတောက်ပ
ကြပါစေသော။
ထိုနောက်ခါနာ န်ပြည်တွင်အနှစ်လေးဆယ်
တိုင်တိုင်ငြိမ်းချမ်းသာယာလျက်နေသတည်း။

6

ဂိဒေါင်

1 ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်တစ်ဖန်ထာဝရ
ဘုရားအားပြစ်မှားကြပြန်၏။ သို့ဖြစ်၍ကိုယ်
တော်သည်သူတို့ကိုခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် အုပ်စိုးခွင့်
ကိုမိဒျ န်အမျိုးသားတို့အားပေးတော်မူ၏။-
2 မိဒျ န်အမျိုးသားတို့သည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ထက်အင်အားကြီးသဖြင့် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည်ဥမင်များ၌လည်းကောင်း၊
အခြားဘေးလွတ်ရာတောင်ပေါ်ဒေသများ
၌လည်းကောင်းပုန်းအောင်းနေရကြကုန်၏။-
3 ကောက်ပဲသီးနှံများကိုဣသရေလအမျိုးသား
တို့စိုက်ပျိုးသည့်အခါတိုင်း မိဒျ န်အမျိုးသား

တို့သည်အာမလက်အမျိုးသားနှင့် သဲက န္
တာရ တွင်နေထိုင်သောလူမျိုးများနှင့်အတူလာ၍
တိုက်ခိုက်တတ်ကြ၏။- 4 သူတို့သည်ဣသရေလမြေပေါ်တွင်တပ်စခန်း
ချ၍ တောင်ဘက်ရှိဂါဇမြို့တစ်ဝိုက်မြေယာများ
တိုင်အောင် အသီးအနှံတို့ကိုဖျက်ဆီးပစ်တတ်
ကြ၏။ သူတို့သည်သိုးနွားမြည်းမှစ၍ရှိသမျှ
ကိုသိမ်းယူကြသဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အတွက်အဘယ်စားစရာမျှမကျန်တော့ ချေ။-
5 သူတို့သည်မိမိတို့၏တဲရှင်များ၊ သိုးနွားများ
နှင့်ပြန်လာတတ်ကြ၏။ သူတို့၏အရေအတွက်
မှာကျိုင်းကောင်အုပ်ကဲ့သို့များသတည်း။ သူတို့
နှင့်သူတို့၏ကုလားအုတ်များမှာလည်းမရေ
မတွက်နိုင်အောင်များပြားသည်။ သူတို့သည်
ဝင်ရောက်လာ၍ရှိသမျှကိုဖျက်ဆီးပစ် ကြ၏။-
6 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်သူတို့ကို
ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိချေ။

7 ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
မိဒျ န် အမျိုးသားတို့၏ရန်ကြောင့်မိမိတို့အား
ကူမ တော်မူရန်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဟစ်
အော်လျှောက်ထားကြ၏။- 8 သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်ပရောဖက်တစ်ပါး
သူတို့ထံသို့စေလွှတ်တော်မူသည်။ ပရောဖက်
မှတစ်ဆင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက``ငါသည်သင်တို့

ကျွန်ခံရာအီဂျစ်ပြည်မှသင်တို့အားထုတ် ဆောင်ခဲ့၏။-
9 အီဂျစ်ပြည်သူတို့လက်မှလည်းကောင်း၊ ဤပြည်
တွင်သင်တို့အားတိုက်ခိုက်သူတို့၏လက်မှလည်း
ကောင်းကယ်ဆယ်ခဲ့၏။ သင်တို့ချီတက်လာစဉ်သူ
တို့အားနှင်ထုတ်၍ သူတို့၏ပြည်ကိုသင်တို့၏
လက်သို့ပေးအပ်ခဲ့၏။- 10 ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ဖြစ်ကြောင်းကိုမိန့်ကြား၍ ယခုသင်တို့နေထိုင်ရာ
ပြည်ရှိအာမောရိအမျိုးသားတို့ကိုးကွယ်သည့်
ဘုရားများကိုမကိုးကွယ်ကြရန်သင်တို့အား ပညတ်ခဲ့၏။
သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ငါ့စကား ကိုနားမထောင်ကြ''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

11 ထိုနောက်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
သည်ဩဖရရွာသို့လာ၍ အဗျေဇာသားချင်း
စုဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ၊ ယောရှ၏သပိတ်ပင်
အောက်၌ထိုင်လေသည်။ ယောရှ၏သားဂိဒေါင် သည်
မိမိအားမိဒျ န်အမျိုးသားတို့မတွေ့ မမြင်နိုင်စေရန်
စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းတွင် ဂျုံစပါးနယ်လျက်နေ၏။-
12 ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
သည်သူ၏ရှေ့၌ပေါ်လာ၍သူ့အား``ခွန်အား
ကြီးသောအချင်းသူရဲ၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်နှင့်အတူရှိတော်မူပြီ'' ဟုဆိုလေသည်။

13 ဂိဒေါင်ကသူ့အား``အို အရှင်၊ အကယ်၍ထာဝရ
ဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူသည်

မှန်ပါလျှင် အဘယ်ကြောင့်ဤဘေးဆိုးသင့်ရောက်
ရပါသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိတို့အား
အီဂျစ်ပြည်မှထုတ်ဆောင်လာပုံ အစရှိသည့်
အံ့သြဖွယ်အမှုအရာများကိုပြုတော်မူ
ကြောင်းဘိုးဘေးတို့ပြောဆိုခဲ့ကြပါ၏။ ထို
အံ့သြဖွယ်ရာတို့သည်အဘယ်မှာနည်း။ ထာဝရ
ဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်၍မိဒျ န်အမျိုး
သားတို့၏လက်သို့အပ်တော်မူပါပြီတကား'' ဟုပြော၏။
14 ထိုအခါထာဝရဘုရားက``သင်၏ကြီးမား
သောခွန်အားဖြင့်သွား၍ ဣသရေလအမျိုး သားတို့အား
မိဒျ န်အမျိုးသားများ၏လက် မှကယ်ဆယ်လော့။
ငါကိုယ်တိုင်ပင်သင့်အား စေလွှတ်တော်မူပြီ''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
15 ဂိဒေါင်ကလည်း``အို ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ် သည်အဘယ်သို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ကိုကယ်ဆယ်နိုင်ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်၏သား
ချင်းစုသည်မနာရှေအနွယ်တွင် အားအနည်း
ဆုံးသောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း
မိမိ၏မိသားစုတွင်အရေးမပါ၊ အရာ
မရောက်ဆုံးသောသူဖြစ်ပါသည်'' ဟု ပြန်
လည်လျှောက်ထား၏။
16 ထာဝရဘုရားက``ငါသည်သင့်ကိုကူမမည်
ဖြစ်၍ ထိုအမှုကိုသင်ပြုနိုင်လိမ့်မည်။ သင်သည်

လူတစ်ယောက်တည်းကိုလုပ်ကြံရဘိသကဲ့ သို့ မိဒျ
န်အမျိုးသားများအားအလွယ် တကူနှိမ်နင်းနိုင်လိမ့်မည်''
ဟုမိန့်တော် မူ၏။
17 ဂိဒေါင်က``အကယ်၍ကိုယ်တော်၏သဘော
တော်နှင့်တွေ့မည်ဆိုပါက ကိုယ်တော်သည်
အမှန်ပင်ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်း
သက်သေခံအထောက်အထားတစ်ခုကိုပြ တော်မူပါ။-
18 ကိုယ်တော်အားဆက်သရန်ပူဇော်သကာကိုယူ
ဆောင်လာချိန်တိုင်အောင် ဤအရပ်မှကြွသွား
တော်မမူပါနှင့်'' ဟုလျှောက်လေ၏။
ကိုယ်တော်ကလည်း``သင်ပြန်လာချိန်တိုင်
အောင်ငါရှိနေမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
19 သို့ဖြစ်၍ဂိဒေါင်သည်မိမိအိမ်သို့ပြန်ပြီး
လျှင် ဆိတ်ငယ်တစ်ကောင်ကိုချက်ပြုတ်၏။
တဆေးမဲ့မုန့်ညက်တစ်တင်းဖြင့်မုန့်ကို
ပြင်ဆင်၏။ ထိုနောက်ဆိတ်သားကိုတောင်း
နှင့်လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ပြုတ်ရည်ကိုအိုးတစ်
လုံး၌လည်းကောင်းထည့်၍ ကောင်းကင်တမန်
ရှိရာသပိတ်ပင်အောက်သို့ယူဆောင်လာပြီး
လျှင်သူ့အားဆက်လေသည်။- 20 ကောင်းကင်တမန်က``ဆိတ်သားနှင့်မုန့်
ယူ၍ဤကျောက်ပေါ်တွင်တင်၍ ဆိတ်ပြုတ်
ရည်ဖြင့်သွန်းလောင်းလော့'' ဟုဆို၏။
ဤသို့ ဆိုသည့်အတိုင်းဂိဒေါင်ပြု၏။-

21 ထိုအခါကောင်းကင်တမန်သည်လက်ကိုဆန့်၍
မိမိကိုင်ထားသည့်တုတ်ဖျားဖြင့်ဆိတ်သားနှင့်
မုန့်တို့ကိုတို့ထိလိုက်ရာ ကျောက်ထဲမှမီးလျှံ
ထွက်၍ဆိတ်သားနှင့်မုန့်တို့ကိုကျွမ်းလောင်
စေ၏။ ထိုနောက်ကောင်းကင်တမန်သည်ပျောက်
ကွယ်သွားလေသည်။
22 ထိုအခါဂိဒေါင်သည်မိမိတွေ့ရှိခဲ့သူမှာ
ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ပင်ဖြစ်
ကြောင်းသိလေလျှင် ကြောက်လန့်လျက်ဤသို့
ဆို၏။ ``အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
သည်ကိုယ်တော်၏ကောင်းကင်တမန်နှင့်မျက်
နှာချင်းဆိုင်တွေ့မြင်ရပါပြီတကား'' ဟုလျှောက်လေသည်။
23 သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားက``စိတ်အေးချမ်း
သာစွာနေလော့။ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည်သေရ
လိမ့်မည်မဟုတ်'' ဟုသူ့အားမိန့်တော်မူ၏။-
24 ဂိဒေါင်သည်ထိုအရပ်၌ထာဝရဘုရား
အဖို့ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ဆောက်၍``ထာဝရ
ဘုရားသည်စိတ်အေးချမ်းခြင်းဖြစ်တော်မူ၏''
ဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်ခေါ်လေသည်။ (ထို
ယဇ်ပလ္လင်သည်အဗျေဇာသားချင်းစုပိုင်
ဩဖရရွာ၌ယနေ့တိုင်အောင်တည်ရှိ သတည်း။)
25 ထိုညဥ့်၌ထာဝရဘုရားသည်ဂိဒေါင်အား``သင့်
ဖခင်၏နွားထီးနှင့်အခြားခုနစ်နှစ်သားနွားထီး

တစ်ကောင်ကိုယူလော့။ ဗာလဘုရားအဖို့သင့်
ဖခင်တည်ဆောက်ထားသည့်ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖြိုချ
ပြီးလျှင် ထိုယဇ်ပလ္လင်၏အနီးရှိအာရှရနတ်
သမီး၏အမှတ်လ က္ခ ဏာအဖြစ်ဖြင့်စိုက်
ထားသည့်သစ်ပင်တို့ကိုခုတ်လှဲပစ်လော့။-
26 ဤတောင်ပူစာထိပ်တွင်သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအတွက် ယဇ်ပလ္လင်ကိုအခိုင်
အမာတည်ဆောက်လော့။ ထိုနောက်ဒုတိယနွား
ထီးကိုယူပြီးလျှင်သင်ခုတ်လှဲထားသည့် အာ
ရှရနတ်သမီး၏အမှတ်လ က္ခ ဏာကိုထင်း
အဖြစ်အသုံးပြု၍မီးရှို့ပူဇော်လော့'' ဟု မိန့်တော်မူ၏။-
27 သို့ဖြစ်၍ဂိဒေါင်သည်အစေခံဆယ်ယောက်
ကိုခေါ်၍ မိမိအားထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည့်အတိုင်းပြုစေသည်။ သူသည်မိမိ
အိမ်ထောင်စုဝင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြို့သူ
မြို့သားများကိုလည်းကောင်းကြောက်သဖြင့်
ဤအမှုကိုနေ့အချိန်၌မပြုဝံ့ဘဲည အချိန်၌ပြု၏။

28 နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစောမြို့သားတို့နိုးထ
ကြသောအခါ သူတို့သည်ဗာလဘုရား၏ယဇ်
ပလ္လင်နှင့်အာရှရနတ်သမီး၏ အမှတ်လ က္ခ
ဏာသစ်ပင်တို့ပြိုလဲလျက်နေသည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်သစ်တစ်ခုပေါ်တွင်ဒုတိယ
နွားထီးကို မီးရှို့ပူဇော်ထားလျက်ရှိသည်

ကိုလည်းကောင်းတွေ့မြင်ကြ၏။– 29 သူတို့သည်``ဤအမှုကိုအဘယ်သူပြ
ဟုအချင်းချင်းမေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ရာ
ယောရှ၏သားဂိဒေါင်ပြုသည့်အမှုဖြစ်
ကြောင်းကိုသိရှိရကြ၏။– 30 ထိုအခါသူတို့သည်ယောရှအား``သင်၏
သားဂိဒေါင်ကိုငါတို့သတ်နိုင်ရန်ခေါ်ထုတ်
လော့။ သူသည်ဗာလ၏ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ယင်း
၏အနီးရှိအာရှရနတ်သမီး၏အမှတ် လ က္
ခဏာသစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲလိုက်လေ ပြီတကား''
ဟုဆိုကြ၏။

31 ယောရှသည်မိမိထံသို့လာရောက်တောင်းဆို
သူအပေါင်းတို့အား``သင်တို့သည်ဗာလကိုယ်
စားရှေ့နေလိုက်နေကြပါသလော။ သူ၏
အတွက်အကွယ်အကာပေးနေကြပါသ
လော။ သူ့အတွက်ရှေ့နေလိုက်သူမှန်သမျှ
သည်နံနက်ချိန်မလွန်မီအသတ်ခံရမည်။
အကယ်၍ဗာလသည်ဘုရားဖြစ်ပါမူ မိမိ
ကိုယ်ကိုမိမိကာကွယ်ပါလေစေ။ ဖြိုချခြင်း
ခံရသည်မှာသူ၏ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏''
ဟုပြောလေသည်။– 32 ထိုအချိန်မှအစပြု၍ဂိဒေါင်သည်ယေရု
ဗ္ ဗာလဟူ၍နာမည်တွင်လေ၏။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော်ယောရှက``ဗာလသည်မိမိကိုယ်ကို
မိမိကွယ်ကာပါလေစေ။ ဖြိုချခြင်းခံရ
သည်မှာသူ၏ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်သည်'' ဟုဆို

သောကြောင့်တည်း။
33 ထိုအခါမိဒျ န်အမျိုးသားများ၊ အာမလက်
အမျိုးသားများ၊ သဲက န္ တာရနေလူမျိုးအပေါင်း
တို့သည်စုဝေး၍ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်ပြီးလျှင်
ယေဇရေလချိုင့်တွင်စခန်းချကြ၏။-
34 ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်ဂိဒေါင်
အပေါ်၌သက်ရောက်သဖြင့် သူသည်အဗျေဇာ
သားချင်းစုအပေါင်းတို့အား မိမိနောက်သို့
လိုက်ကြရန်တံပိုးခရာကိုမှုတ်လေ၏။-
35 မနာရှေနယ်မြေနှစ်ရပ်စလုံးသို့လည်းစေ
တမန်များကိုလွှတ်၍ မနာရှေအမျိုးသား
တို့အားမိမိနောက်သို့လိုက်ကြရန်လှုံ့ဆော်၏။
သူသည်အာရှာ၊ ဇာဗုလု န်နှင့်နဿလိအနွယ်
တို့ထံသို့လည်းစေတမန်များကိုလွှတ်လိုက် သဖြင့်
ထိုသူတို့သည်လည်းသူ၏ထံသို့လာ ရောက်ကြကုန်၏။
36 ထိုနောက်ဂိဒေါင်သည်ဘုရားသခင်အား``ကိုယ်
တော်သည်အကျွန်ုပ်အားအသုံးပြု၍ ဣသ
ရေလလူမျိုးကိုကယ်ဆယ်ရန်ဆုံးဖြတ်တော်
မူပြီးဖြစ်ကြောင်းမိန့်တော်မူခဲ့ပါ၏။-
37 အကျွန်ုပ်သည်ဂျုံစပါးနယ်ရာမြေတလင်း
ပေါ်၌ သိုးမွေးကိုချထားပါမည်။ အကယ်၍
နံနက်ချိန်၌သိုးမွေးအပေါ်၌သာလျှင် နှင်းကျ၍မြေတလင်းပေါ်၌မကျခဲ့ေ
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အားဣသရေလ

လူမျိုးကိုကယ်ဆယ်ရန်အတွက်အသုံးပြု
တော်မူမည်ကိုအကျွန်ုပ်အမှန်သိရပါ လိမ့်မည်''
ဟုလျှောက်ထား၏။- 38 ယင်းသို့လျှောက်ထားသည့်အတိုင်းဖြစ်လေ
သည်။ ဂိဒေါင်သည်နောက်တစ်နေ့နံနက်စော
စောထ၍ သိုးမွေးကိုညှစ်ကြည့်ရာနှင်းရည်
အင်တုံတစ်လုံးအပြည့်ရရှိလေသည်။-
39 ထိုနောက်သူသည်ထာဝရဘုရားအား``အကျွန်ုပ်
ကိုအမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ ယခုတစ်
ကြိမ်သာလျှင်ထပ်မံလျှောက်ထားခွင့်ပြုတော်
မူပါ။ သိုးမွေးနှင့်နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်မံစမ်း
သပ်ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ ဤတစ်ကြိမ်၌သိုး
မွေးသည်ခြောက်သွေ့လျက် မြေကြီးသည်
နှင်းစိုလျက်နေစေတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်
၏။- 40 ထိုည၌လည်းဘုရားသခင်သည်ဂိဒေါင်
လျှောက်ထားသည့်အတိုင်းပင်ဖြစ်စေတော်
မူ၏။ နောက်တစ်နေ့နံနက်၌သိုးမွေးသည်
ခြောက်သွေ့လျက်မြေကြီးမှာမူစွတ်စို လျက်နေ၏။

7

မိဒျန်အမျိုးသားတို့အားဂိဒေါင် နှိမ်နင်းအောင်မြင်ခြင်း

1 တစ်နေ့သ၌ဂိ ဒေါင်နှင့်တကွသူနှင့်ပါလာ
သောလူအပေါင်းတို့သည်နံနက်စောစောထ
၍ ဟာရုတ်စမ်းအနီး၌တပ်ချကြ၏။ မိဒျ

န် အမျိုးသားတို့၏တပ်စခန်းသည်သူတို့
၏မြောက်ဘက်မောရတောင်ကုန်းအနီးရှိ
ချိုင့်ထဲ၌ရှိသတည်း။
2 ထာဝရဘုရားကဂိဒေါင်အား``သင်နှင့်
အတူပါလာသောလူတို့သည်အရေအတွက်
အားဖြင့်များလွန်းသဖြင့် သူတို့အားမိဒျ
န် အမျိုးသားတို့အပေါ်အောင်မြင်ခွင့်ကိုငါ
မပေးလို။ အကယ်၍ပေးခဲ့သော်သူတို့သည်
မိမိတို့၏စွမ်းရည်ဖြင့်အောင်ပွဲရသည်ဟု
ထင်မှတ်ကာငါ့ကျေးဇူးကိုမသိဘဲနေ ကြလိမ့်မည်။-
3 သို့ဖြစ်၍`ကြောက်လန့်သူမှန်သမျှမိမိတို့
အိမ်သို့ပြန်ကြပါ။ ငါတို့မူကားဤဂိလဒ်
တောင်တွင်နေရစ်မည်' ဟုလူတို့အားကြေညာ
လော့'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါလူပေါင်း
နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့သည်ပြန်သွားကြ၏။
လူတစ်သောင်းမူကားနေရစ်ကြလေသည်။✡
4 ထိုနောက်ထာဝရဘုရားသည်ဂိဒေါင်အား
``ကျန်ရှိနေသူတို့မှာများလွန်းသေးသည်။
သူတို့အားရေဆိပ်သို့ခေါ်သွားလော့။ ထို
အရပ်တွင်သူတို့ကိုသင့်အတွက်ငါလူနှစ်စု
ခွဲ၍ပေးမည်။ အကယ်၍ဤမည်သောသူသည်
သင်နှင့်အတူလိုက်ရမည်ဟုငါဆိုလျှင် ထို

✡ **7:3** တရား၊ ၂၀:၈။

သူသည်သင်နှင့်လိုက်ရမည်။ အကယ်၍ဤ
မည်သောသူသည်သင်နှင့်အတူမလိုက်ရ
ဟုငါဆိုလျှင်မူကား ထိုသူသည်သင်နှင့် မလိုက်ရ''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။- 5 ဂိဒေါင်သည်လူတို့ကိုရေဆိပ်သို့ခေါ်ဆောင်
သွားပြီးနောက် ထာဝရဘုရားက``ထိုသူတို့
တွင်ရေကိုခွေးကဲ့သို့လျှာနှင့်လျက်သောက်
သောသူများနှင့် ဒူးထောက်၍သောက်သောသူ
များကိုနှစ်စုခွဲလော့'' ဟုဂိဒေါင်အားမိန့်
တော်မူ၏။- 6 ရေကိုလက်ခုပ်ဖြင့်ယူပြီးလျှင်လျှာနှင့်
လျက်သောက်သောလူအရေအတွက်မှာ
သုံးရာရှိ၍ ကျန်သောသူတို့မူကားဒူး
ထောက်၍ရေကိုသောက်သူများဖြစ်ကြ၏။-
7 ထာဝရဘုရားက``ငါသည်ရေကိုလျှာ
ဖြင့်လျက်သောက်သောသူသုံးရာအားဖြင့်
သင့်ကိုကယ်ဆယ်၍မိဒျ န်အမျိုးသား
တို့အပေါ်၌အောင်ပွဲခံစေမည်။ အခြား
သူအပေါင်းတို့ကိုအိမ်သို့ပြန်ရန်ပြော
ကြားလော့'' ဟုဂိဒေါင်အားမိန့်တော် မူ၏။-
8 သို့ဖြစ်၍ဂိဒေါင်သည်ရိက္ခာနှင့်တံပိုး ခရာရှိသမျှကို
ယူထားသောလူသုံးရာ မှတစ်ပါးအခြားက္ကသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့ကိုအိမ်သို့ပြန်စေ၏။
မိဒျ န်အမျိုးသားများ၏တပ်စခန်းမှာ
အနိမ့်ပိုင်းချိုင့်ထဲတွင်ရှိသတည်း။

9 ထိုည၌ထာဝရဘုရားသည်ဂိဒေါင်
အား``ထ၍သူတို့၏တပ်စခန်းကိုတိုက်
ခိုက်လော့။ သင့်အားအောင်ပွဲကိုငါပေးမည်။-
10 သို့ရာတွင်အကယ်၍သင်သည်သူတို့အား
တိုက်ခိုက်ရန်ကြောက်လန့်နေပါမူ သင်၏
အစေခံဖုရကိုခေါ်၍ထိုတပ်စခန်းသို့ သွားလော့။-
11 သူတို့ပြောဆိုနေကြသောစကားကိုသင်
ကြားသိရလိမ့်မည်။ ထိုအခါသင်သည်တိုက်
ခိုက်ရန်ရဲစွမ်းသတ္တိကိုရလိမ့်မည်'' ဟုမိန့် တော်မူ၏။
သို့ဖြစ်၍ဂိဒေါင်သည်မိမိအစေ ခံဖုရနှင့်အတူ
ရန်သူ့တပ်စခန်းအစွန် နားသို့သွားလေသည်။-
12 မိဒျ န်အမျိုးသား၊ အာမလက်အမျိုးသား၊
သဲက န္တ တာရနေလူမျိုးတို့သည်ကျိုင်းကောင်
အုပ်ကြီးသဖွယ်ချိုင့်၌အိပ်နေကြ၏။ သူ
တို့၏ကုလားအုတ်များသည်သမု ဒ္ဒ ဒရာ
ကမ်းခြေရှိသဲလုံးနှင့်အမျှများသတည်း။

13 ဂိဒေါင်ရောက်ရှိလာချိန်၌လူတစ်ယောက်
သည် မိမိမြင်မက်သည့်အိပ်မက်အကြောင်း
ကိုမိတ်ဆွေတစ်ဦးအားပြောပြလျက်နေ၏။
ထိုသူက``မုယောမုန့်ပြားတစ်ချပ်သည်ငါ
တို့တပ်စခန်းထဲသို့လိမ့်ဝင်လာပြီးလျှင်
တဲရှင်တစ်ခုနှင့်တိုက်မိသဖြင့်ထိုတဲရှင်
သည်ပြိုလဲပြားချပ်၍သွားသည်ကိုငါ

အိပ်မက်မြင်မက်ပါသည်'' ဟုဆိုလေသည်။

14 ထိုမိတ်ဆွေကလည်း``ထိုမုန့်ပြားသည်ဣသ
ရေလအမျိုးသားယောရှ၏သားဖြစ်သူ ဂိဒေါင်၏ဓား
ဌားပင်ဖြစ်သည်။ မုန့်ပြားသည် အခြားအနက်အဓိပ္
ပါယ်ကိုမဆောင်နိုင် ရာ။ ဘုရားသခင်သည်သူ့အားမိဒျ
န် အမျိုးနှင့် ငါတို့တပ်တစ်ခုလုံးအပေါ်၌
အောင်ပွဲခံစေတော်မူလေပြီ'' ဟုဆို၏။

15 ထိုသူ၏အိပ်မက်နှင့်ယင်း၏အနက်အဓိပ္
ပါယ် ကိုကြားသိရသောအခါဂိဒေါင်သည်ဒူး
ထောက်၍ ထာဝရဘုရားအားကိုးကွယ်၏။
ထိုနောက်ဣသရေလတပ်စခန်းသို့ပြန် ပြီးလျှင်``ထကြ၊
ထာဝရဘုရားသည်သင် တို့အားမိဒျ
န်တပ်အပေါ်၌အောင်ပွဲခံ စေတော်မူလေပြီ''
ဟုဆို၏။- 16 သူသည်မိမိတပ်သားသုံးရာကိုသုံးစုခွဲ
ပြီးနောက် လူတိုင်းအားမီးရှူးတိုင်ပါသော
အိုးတစ်လုံးနှင့်တံပိုးခရာတစ်ခုကိုပေး ၏။-
17 ထိုနောက်သူတို့အား``ရန်သူတပ်စခန်းအစွန်
သို့ငါရောက်ရှိလာသောအခါ သင်တို့သည်
ငါ့ကိုကြည့်၍ငါပြုသည့်အတိုင်းပြုကြ လော့။-
18 ငါနှင့်ငါ၏လူစုတံပိုးခရာမှုတ်သော
အခါသင်တို့သည်လည်း စခန်းပတ်လည်၌
တံပိုးခရာများကိုမှုတ်ပြီးလျှင်``ထာဝရ

ဘုရားနှင့်ဂိဒေါင်အတွက်' ဟူ၍ကြွေး ကြော်ကြလော့''
ဟုမှာထားလေသည်။
19 ဂိဒေါင်နှင့်သူ၏တပ်သားတစ်ရာတို့သည်
ရန်သူ့တပ်စခန်းအစွန်သို့ သန်းခေါင်အချိန်
မတိုင်မီအစောင့်ကင်းလဲပြီးစအခါ၌ ရောက်ရှိလာကြ၏။
ထိုအခါသူတို့သည် တံပိုးခရာမှုတ်၍
မိမိတို့ကိုင်ဆောင်ထား သောအိုးတို့ကိုခွဲပစ်လိုက်ကြ၏။-
20 အခြားတပ်သားနှစ်စုသည်လည်းဤနည်း
တူပင်ပြုကြ၏။ သူတို့အားလုံးပင်ဘယ်
လက်ဖြင့်မီးရှူးတိုင်ကိုကိုင်၍ ညာလက်ဖြင့်
တံပိုးခရာကိုကိုင်ထားကြလေသည်။ ထို
နောက်``ထာဝရဘုရားနှင့်ဂိဒေါင်၏ဓား''
ဟူ၍ကြွေးကြော်ကြ၏။- 21 သူတို့သည်ရန်သူ့တပ်စခန်းပတ်လည်၌
အသီးသီးမိမိတို့နေရာ၌ရပ်နေကြ၏။
ထိုအခါရန်သူတပ်တစ်တပ်လုံးပင်လျှင်
အော်ဟစ်ထွက်ပြေးကြလေသည်။- 22 ဂိ
ဒေါင်၏တပ်သားတို့တံပိုးခရာများကို မှုတ်ကြစဉ်အခါ၌
ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့အားအချင်းချင်းဓား
ဓားလက်နက် ဖြင့်တိုက်ခိုက်စေတော်မူ၏။
သူတို့သည်ဇေရရ ရတ်အရပ်သို့ဦးတည်လျက်ဗက်ရှိ
တ္တ တမြို့သို့ တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ တ ဗ္ဗ ဗ
တ်မြို့အနီးအာ ဗေလမဟောလမြို့သို့တိုင်အောင်လည်း
ကောင်းထွက်ပြေးကြလေသည်။

23 ထိုအခါနဿလိနှင့်အာရှာအနွယ်ဝင်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မနာရှေဒေသနှစ်ပိုင်း
စလုံးမှလူတို့ကိုလည်းကောင်းဆင့်ခေါ်
လိုက်ရာ သူတို့သည်မိဒျ န်အမျိုးသားတို့
ကိုလိုက်လံတိုက်ခိုက်ကြ၏။–
24 ဂိဒေါင်သည်ဧဖရိ
မ်တောင်ကုန်းဒေသအရပ် ရပ်သို့စေတမန်များကိုလွှတ်၍``မိဒျ
န်အမျိုး သားတို့အားတိုက်ခိုက်ရန်ဆင်းခဲ့ကြလော့။
ယော်ဒန်မြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗက်ဗာရရွာတိုင်
အောင်ရှိသမျှသောချောင်းငယ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း ထိုသူတို့မကူးမဖြတ်နိုင်စေရန်သိမ်း
ယူကြလော့'' ဟုမှာကြားလိုက်၏။ ဧဖရိ
မ် အနွယ်ဝင်အပေါင်းတို့သည်စုရုံးပြီးလျှင်
ယော်ဒန်မြစ်နှင့်ဗက်ဗာရရွာအထိချောင်း
ငယ်ရှိသမျှတို့ကိုသိမ်းယူကြ၏။–
25 သူတို့သည်မိဒျ
န်ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ဦးဖြစ်သော ဩရဘနှင့်ဇေဘတို့ကိုလက်ရဖမ်းမိသ
ဖြင့် ဩရဘအားဩရဘကျောက်၌လည်း
ကောင်း၊ ဇေဘကိုဇေဘစပျစ်သီးနယ်ရာ
အရပ်၌လည်းကောင်းကွပ်မျက်လိုက်ကြ
လေသည်။ သူတို့သည်မိဒျ န်အမျိုးသား
တို့နောက်သို့ဆက်လက်လိုက်လံကြပြီး
နောက် ဩရဘနှင့်ဇေဘတို့၏ဦးခေါင်း
ကိုယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ရောက်
ရှိနေသောဂိဒေါင်၏ထံသို့ယူဆောင်ခဲ့ ကြ၏။

8

မိဒျန်အမျိုးသားတို့အရေးရှုံးနိမ့်ခြင်း

1 ထိုနောက်ဧဖရိ မ်နယ်သားတို့ကဂိဒေါင်
အား``သင်သည်မိဒျ န်အမျိုးသားတို့ထံသွား
ရောက်တိုက်ခိုက်စဉ်အခါက အဘယ်ကြောင့်
ငါတို့အားမခေါ်ဘဲနေပါသနည်း။ အဘယ်
ကြောင့်ဤသို့ငါတို့အားပြု ပါသနည်း'' ဟု
ပြင်းပြင်းထန်ထန်အပြစ်တင်ကြ၏။
2 သို့ရာတွင်ဂိဒေါင်က``သင်တို့ပြု ခဲ့သမျှ
နှင့်နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် ငါပြုခဲ့သမျှသည်
ဘာမျှမဖြစ်လောက်ပါ။ သင်တို့ပြုသည့်
အမှုအနည်းငယ်ကပင်လျှင် ငါတို့သား
ချင်းစုတစ်ရပ်လုံးပြုသည့်အမှုထက်ပို၍ တန်ဖိုးရှိပါ၏။-
3 သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်
အားဖြင့် မိဒျ န်ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ဦးဖြစ်သော
ဩရဘနှင့်ဇေဘတို့အားကွပ်မျက်နိုင်ခဲ့
ကြလေပြီတကား။ ထိုအမှုနှင့်နှိုင်းယှဉ်
လောက်အောင်ငါသည်အဘယ်အမှုကိုပြု
နိုင်ခဲ့ပါသနည်း'' ဟုပြန်ပြောသောစကား
ကိုကြားလျှင်သူတို့သည်အမျက်ပြေ ကြ၏။
4 ထိုအခါ၌ဂိဒေါင်နှင့်သူ၏တပ်သားသုံး
ရာတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်ရှိလာ
ကာမြစ်ကူးဖြတ်ပြီးဖြစ်သည်။ သူတို့သည်

အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက်နေကြသော်
လည်းရန်သူအားဖိ၍လိုက်လျက်ပင်။-
5 ဂိဒေါင်သည်သုကုတ်မြို့သို့ရောက်သော
အခါထိုမြို့သားတို့အား``ငါ၏တပ်သား
တို့ကိုအစားအစာအနည်းငယ်ပေးကြ ပါ။
သူတို့သည်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိ ကြပါ၏။ ငါသည်မိဒျ
န်ဘုရင်ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နတို့ကိုလိုက်လံဖမ်းဆီးနေပါ
သည်'' ဟုဆို၏။✡
6 သို့ရာတွင်သုကုတ်မြို့မှခေါင်းဆောင်များ
က``ငါတို့သည်အဘယ်ကြောင့်သင်၏တပ် သားများအား
အစာရေစာပေးရပါမည် နည်း။ ဇေဘဟနှင့်ဇာလမု န္
နတို့ကိုသင်တို့ မဖမ်းမိသေးပါတကား'' ဟုပြန်ပြော
ကြ၏။
7 သို့ဖြစ်၍ဂိဒေါင်က``ကောင်းပြီ၊ ဇေဘဟ နှင့်ဇာလမုန္
နတို့အား ငါ၏လက်သို့ဘုရားသခင်အပ်တော်မူသောအခါ
ငါသည်သင် တို့ကိုသဲက န္ တာရမှဆူးပင်များနှင့်ရိုက်
နှက်မည်'' ဟုဆိုလေသည်။- 8 ထိုနောက်သူသည်ပေနွေလမြို့သို့သွား၍
ရှေးနည်းတူ ထိုမြို့သားတို့ထံမှအကူအညီ
တောင်းခံသော်လည်း ပေနွေလမြို့သားတို့က
သုကုတ်မြို့သားတို့နည်းတူပြန်လည်ဖြေ ကြားကြ၏။-
9 ထို့ကြောင့်ဂိဒေါင်သည်သူတို့အား``စစ်ငြိမ်း၍
ငါပြန်လာသောအခါ၌ ဤခံတပ်မျှော်စင်

✡ **8:5** ဆာ၊ ၈၃:၁၁။

ကိုဖျက်ဆီးပစ်အံ့'' ဟုဆိုလေသည်။
10 ဇေဘာဟနှင့်ဇာလမု န္န နတို့သည် မိမိတို့၏တပ်မ
တော်နှင့်အတူ ကာကော်မြို့၌ရှိကြ၏။ သဲကန္တာရ
နေသူတို့၏တပ်မတော်ကြီးတစ်ခုလုံးအနက်
လူတစ်သိန်းနှစ်သောင်းကျဆုံး၍တစ်သောင်း
ငါးထောင်သာကျန်တော့၏။- 11 ဂိဒေါင်သည်နောဗာမြို့နှင့်ယု
ဗ္ဗဖေဟာမြို့အရှေ့ဘက်သဲကန္တာရအစွန်လမ်းအတိုင်းလိုက်ပြီး
လျှင် ထိုတပ်မတော်အားရုတ်တရက်အမှတ်
မထင်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေသည်။-
12 ထိုအခါမိဒျ န်ဘုရင်နှစ်ပါးဖြစ်သော ဇေဘာဟ
နှင့်ဇာလမု န္န နတို့သည်ထွက်ပြေးကြ၏။ သို့ရာ
တွင်ဂိဒေါင်သည်သူတို့ကိုလိုက်လံဖမ်းဆီးရ မိသဖြင့်
သူတို့၏တပ်မတော်ကြီးတစ်ခုလုံး မှာကစ
ဥ့်ကရဲပြိုလဲ၍သွားတော့၏။
13 ဂိဒေါင်သည်ဟေရက်တောင်ကြားလမ်းဖြင့်
တိုက်ပွဲမှပြန်လာသောအခါ၊- 14 သုကုတ်မြို့သားလူငယ်တစ်ဦးကိုဖမ်းဆီ
စစ်ဆေးမေးမြန်းကြည့်ရာ ထိုသူငယ်ကသုကုတ်
မြို့မှခေါင်းဆောင်ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ယောက်တို့
၏အမည်များကိုဂိ ဒေါင်အားရေးပေး၏။-
15 ထိုနောက်ဂိဒေါင်သည်သုကုတ်မြို့သားတို့ထံ
သွား၍``ငါ့အားသင်တို့အကူအညီပေးရန်
ငြင်းဆိုခဲ့သည်ကိုမှတ်မိကြလိမ့်မည်။ သင်
တို့ကငါသည်ဇေဘာဟနှင့်ဇာလမု န္န နကို

ဖမ်းဆီး၍မရသေးသဖြင့် ငါ၏မောပန်း
နွမ်းနယ်နေသည့်တပ်သားတို့အားစားနပ်
ရိက္ခာမပေးနိုင်ဟုဆိုခဲ့ကြ၏'' ဟုပြော ဆိုပြီးလျှင်၊-
16 သဲကန္တာရမှဆူးခက်များကိုယူ၍ သုကုတ်
မြို့သားခေါင်းဆောင်တို့အားရိုက်နှက်လေ သည်။-
17 သူသည်ပေနွေလမြို့မှခံတပ်မျှော်စင်ကို လည်းဖြိုချ၍
ထိုမြို့သားတို့ကိုသုတ်သင် ပစ်လိုက်၏။
18 ထိုနောက်ဂိဒေါင်က ဇေဗာဟနှင့်ဇာလမုန္န တို့
အား``တာဗော်မြို့၌သင်တို့သတ်ဖြတ်ပစ်သူ တို့ကား
မည်သို့သောသူများဖြစ်သနည်း'' ဟုမေး၏။
သူတို့ကလည်း``ထိုသူတို့သည် သင်နှင့်အသွ င်
တူပါသည်။ သူတို့အားလုံးပင်လျှင် ဘုရင့်သား
တော်များနှင့်တူကြပါ၏'' ဟုပြန်ပြောလေ သည်။
19 ဂိဒေါင်က``သူတို့သည်ကားငါ့အမိ၏သား
များဖြစ်၍ ငါ၏ညီများဖြစ်သည်။ အကယ်
၍သင်တို့သည်သူတို့အားမသတ်ခဲ့ပါမူ
ငါသည်လည်းသင်တို့အားသတ်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း
ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည် ကျိန်ဆိုပါ၏'' ဟုပြော၏။-
20 ထိုနောက်သူသည်မိမိ၏သားဦးယေသာ
အား ထိုသူတို့ကိုထ၍သတ်ရန်စေခိုင်းလေ
သည်။ သို့ရာတွင်သူငယ်သည်မိမိဋ္ဌ ဌားကိုဆွဲ
၍မထုတ်ဘဲနေ၏။ သူသည်အသက်အရွယ်
ငယ်သောကြောင့်ယင်းသို့တုံ့နှေးလျက်နေ ခြင်းဖြစ်သည်။

21 ထိုအခါဇေဘဟနှင့်ဇာလမု န္န နတို့က``ငါ
တို့အားသင်ကိုယ်တိုင်သတ်ပါလော့။ လူကြီး
ပြုရမည့်အမှုကိုလူကြီးသာလျှင်ပြုနိုင် ၏''
ဟုဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့်ဂိဒေါင်သည်သူတို့
နှစ်ယောက်အားသတ်ပြီးလျှင် သူတို့ကုလား
အုတ်များ၏လည်ပင်း၌ဆင်ယင်ထားသော
တန်ဆာတို့ကိုချွတ်ယူလေသည်။
22 ထိုနောက်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ဂိဒေါင်အား``ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့အား
မိဒျ န်အမျိုးသားများလက်မှကယ်ဆယ်ခဲ့
ပါ၏။ ထို့ကြောင့်ကိုယ်တော်နှင့်သားမြေးစဉ်
ဆက်အပေါင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုး တော်မူပါ''
ဟုလျှောက်ထားကြ၏။
23 ဂိဒေါင်ကလည်း``ငါသည်သင်တို့အားအုပ်
စိုးလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါ၏သားသည်လည်း
အုပ်စိုးလိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်တို့အားထာဝရ
ဘုရားအုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်'' ဟုပြန် ပြောလေသည်။-
24 သို့ရာတွင်သူသည်ဆက်လက်၍``သင်တို့ထဲ
မှငါတောင်းခံလိုသည့်အရာတစ်ခုရှိပါ
သည်။ သင်တို့ရယူထားသည့်ရွှေနားကွင်း
များကိုငါ့အားပေးကြလော့'' ဟုဆို၏။ (မိဒျ
န်အမျိုးသားတို့သည်အခြားသဲက န္န တာရ
နေသူများကဲ့သို့ပင် ရွှေနားကွင်းများကို

တပ်ဆင်လေ့ရှိသတည်း။)
25 လူတို့ကလည်း``ရွှေနားကွင်းများကို အကျွန်ုပ်
တို့ဝမ်းမြောက်စွာကိုယ်တော်အားပေးပါမည်''
ဟုပြန်လျှောက်ပြီးလျှင်စောင်ကိုခင်း၍
မိမိ တို့ရယူထားသမျှသောနားကွင်းများကို
လူတိုင်းလာရောက်ချထားကြ၏။- 26 မိ
ဒျ န်ဘုရင်တို့ဝတ်ဆင်ထားသည့်တန်ဆာ
များ၊ လည်ဆွဲများ၊ နီမောင်းသောအဝတ်နှင့်
ကုလားအုတ်လည်ပတ်ကြိုးများအပြင်၊ ဂိ
ဒေါင်ရရှိသည့်ရွှေနားကွင်းများ၏အလေး
ချိန်မှာပေါင်လေးဆယ်ကျော်ရှိသတည်း။
27 ဂိဒေါင်သည်ထိုရွှေများဖြင့်ရုပ်တုတစ်ခုကို
သွန်းလုပ်ပြီးလျှင် မိမိနေထိုင်ရာဩဖရ
မြို့၌ထားရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်ကိုစွန့်
ပစ်ကာထိုရုပ်တုကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရန်
ဩဖရမြို့သို့သွားကြကုန်သည်။ ယင်း
သည်ဂိဒေါင်နှင့်အိမ်ထောင်စုအတွက်
ကျော့ကွင်းသဖွယ်ဖြစ်လာ၏။
28 သို့ဖြစ်၍မိဒျ န်အမျိုးသားတို့သည် ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့၏နှိမ်နင်းခြင်းကိုခံ ရ၍
နောက်တစ်ဖန်သူတို့အတွက်ခြိမ်းခြောက်မှု အ န္
တရာ ယ်မဖြစ်တော့ချေ။ တိုင်းပြည်သည်လည်း

ဂိဒေါင်ကွယ်လွန်ချိန်တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်းလေး
ဆယ်မျှငြိမ်းချမ်းသာယာလျက်နေသတည်း။

ဂိဒေါင်ကွယ်လွန်ခြင်း

29 ဂိဒေါင်သည်မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်နေအိမ်သို့
ပြန် လည်သွားရောက်နေထိုင်လေသည်။-
30 သူ၌မယားအမြောက်အမြားရှိသဖြင့်
သားခုနစ်ဆယ်ကိုရ၏။- 31 ရှေခင်မြို့တွင်လည်းမယားငယ်တစ်ယောက်
သဖြင့် ထိုမယားမှသားတစ်ယောက်ကိုရရှိ ပြန်သည်။
သူသည်ထိုသားကိုအဘိမလက် ဟုအမည်မှည့်၏။-
32 ယောရှ၏သားဂိဒေါင်သည်အသက်ကြီးရင့်
၍ကွယ်လွန်သော်သူ၏ရုပ်အလောင်းကို အဗျေ
ဇာသားချင်းစု၏ဌာနေဖြစ်သောဩဖရမြို့
ရှိအဖယောရှ၏သင်္ချိုင်းဂူ၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။
33 ဂိဒေါင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည် ဘုရားသခင်အားတစ်ဖန်သစ္စာ
ဖောက်ကြပြန်၏။ ဗာလဘုရားများကိုဝတ်
ပြုကိုးကွယ်ကြပြန်၏။ သူတို့ကပဋိညာဉ်
ပြုထားသည့်ဗာလဘုရားကို မိမိတို့၏
ဘုရားအဖြစ်ချီးမြှောက်ကာ၊- 34 မိမိတို့အားပတ်လည်ဝိုင်းလျက်နေသည့်ရန်
သူများ၏လက်မှ ကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့သော
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမူဝတ်မ ပြုတော့ချေ။-
35 သူတို့သည်ဣသရေလလူမျိုးအတွက်
ဂိဒေါင် ပြုခဲ့သမျှသောကောင်းကျိုးများအတွက်

သူ၏အိမ်ထောင်စုသားများအပေါ်တွင်
ကျေးဇူးကန်းကြကုန်သည်။

9

အဘိမလက်

1-2 ဂိဒေါင်၏သားအဘိမလက်သည်ရှေခင်မြို့
ရှိမိခင်ဘက်မှ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ထံသို့
သွား၍မြို့သူမြို့သားတို့အား``သင်တို့သည်
ဂိဒေါင်၏သားခုနစ်ဆယ်စလုံး၏အုပ်စိုး
မှုကိုခံယူလိုကြပါသလော။ သို့တည်း
မဟုတ်လူတစ်ဦးတည်း၏အုပ်စိုးမှုကို
ခံယူလိုကြပါသလော။ အဘိမလက်
သည်သင်တို့၏သွေးရင်းသားရင်းဖြစ်
သည်ကိုမမေ့ပါနှင့်'' ဟုပြောကြားစေ၏။-
3 သူ့မိခင်၏ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်လည်း
ရှေခင်မြို့သားများအား ဤအကြောင်းကိစ္စ
ကိုသူ၏ကိုယ်စားတင်ပြကြ၏။ အဘိ
မလက်သည်မိမိတို့နှင့်ဆွေမျိုးတော်စပ်
သူဖြစ်သဖြင့် ရှေခင်မြို့သားများကသူ
၏နောက်သို့လိုက်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ လေသည်။-
4 သူတို့သည်မိမိတို့ပဋိညာဉ်ပြုထားသည့်
ဗာလဘုရား၏ဝတ်ကျောင်းမှ ငွေအခွက်
ခုနစ်ဆယ်ကိုအဘိမလက်အားပေးကြ၏။
ထိုငွေဖြင့်သူသည်အခြေအနေမဲ့သူလူ ခုနစ်ဆယ်အား

မိမိနောက်သို့လိုက်ရန်ငှား ရမ်းပြီးလျှင်၊–
5 ဩဖရမြို့ရှိဖခင်၏အိမ်သို့သွား၍ဂိဒေါင်
၏သားများဖြစ်ကြသော မိမိ၏ညီအစ်ကို
ခုနစ်ဆယ်တို့ကိုကျောက်တုံးတစ်ခုတည်း
ပေါ်၌သတ်လေသည်။ သို့ရာတွင်ဂိဒေါင်၏
သားထွေးယောသံသည် ပုန်းရှောင်နေသော
ကြောင့်အသက်ဘေးမှလွတ်မြောက်သွား၏။–
6 ထိုနောက်ရှေခင်မြို့နှင့်ဗေသမိ လ္ လောမြို့မှ
မြို့သားအပေါင်းတို့သည်စုဝေးလျက် ရှေခင်
မြို့ရှိအထိမ်းအမှတ်သပိတ်ပင်သို့သွား ရောက်၍
အဘိမလက်အားမင်းမြှောက်ကြ လေသည်။

7 ဤအခြင်းအရာကိုယောသံကြားသိသော
အခါ ဂေရဇိမ်တောင်ထိပ်သို့တက်၍ရပ်ပြီး
လျှင် အော်ဟစ်၍ဤသို့ဆို၏။ ``အချင်းရှေခင်
မြို့သားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။
သို့ပြုလျှင်ဘုရားသခင်သည်လည်း သင်တို့
၏စကားကိုနားထောင်ကောင်းနားထောင်
တော်မူလိမ့်မည်။– 8 အခါတစ်ပါးကသစ်ပင်တို့သည်မိမိတို့
အတွက် ဘုရင်ရွေးချယ်ရန်ထွက်သွားခဲ့ကြ
၏။ သူတို့သည်သံလွင်ပင်အား`ငါတို့အပေါ်
၌မင်းလုပ်အုပ်စိုးပါ' ဟုပြောကြားကြ၏။–
9 သံလွင်ပင်က`သင်တို့အားအုပ်စိုးရမည်ဆို
လျှင် ငါသည်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်အသရေ

နှင့်လူတို့၏ဂုဏ်အသရေကိုပြုစုပေးရာ
ဖြစ်သော ငါ၏အဆီကိုထုတ်ပေးမှုမှ
ရပ်စဲရပေလိမ့်မည်' ဟုပြန်ပြောလေသည်။-
10 ထိုအခါသစ်ပင်တို့သည်သင်္ဘောသဖ န်းပင်ထံ
သို့သွား၍`ငါတို့အပေါ်၌မင်းလုပ်အုပ်စိုးပါ'
ဟုတောင်းပန်ကြ၏။- 11 သို့ရာတွင်သင်္ဘောသဖ
န်းပင်က`သင်တို့အား အုပ်စိုးနိုင်ရန်
ငါသည်ကောင်း၍ချိုမြိန်သော အသီးများကိုသီးပေးခြင်းမှရပ်စဲရပေ
လိမ့်မည်' ဟုဆို၏။- 12 သို့ဖြစ်၍သစ်ပင်တို့သည်စပျစ်နွယ်ပင်ထံ
သို့သွားရောက်ကာ`သင်သည်လာ၍ငါတို့
အပေါ်၌မင်းလုပ်အုပ်စိုးပါ' ဟုပန်ကြား ကြ၏။-
13 သို့ရာတွင်စပျစ်နွယ်ပင်က`သင်တို့အားအုပ်စိုး
နိုင်ရန် ငါသည်ဘုရားသခင်၏စိတ်နှင့်လူ၏
စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေတတ်သော စပျစ်ရည်ကို
ထုတ်လုပ်ပေးမှုမှရပ်စဲလိုက်ရပေလိမ့်မည်'
ဟုပြန်ပြောလေသည်။- 14 ထို့ကြောင့်သစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်ဆူးချုံ
အား မိမိတို့အပေါ်၌မင်းလုပ်အုပ်စိုးရန်
လျှောက်ထားကြ၏။- 15 ဆူးချုံကလည်း`အကယ်၍သင်တို့သည်ငါ့
အားအမှန်ပင် မိမိတို့အပေါ်၌မင်းလုပ်
အုပ်စိုးစေလိုပါမူငါ၏အရိပ်တွင်ဝင် ရောက်ခိုလှုံ၍နေကြလော့။
ယင်းသို့ခိုလှုံခြင်း မပြုဘဲနေခဲ့သော်ငါ၏အခက်အလက်
များအကြားမှမီးထွက်၍ လေဗနု န်အာရစ်
ပင်တို့ကိုလောင်ကျွမ်းသွားစေလိမ့်မည်' ဟု

ပြန်ပြောလေသည်။
16 ထိုနောက်ယောသံသည်ဆက်လက်၍``ထို့ကြောင့်
သင်တို့သည်အဘိမလက်ကိုမင်းမြှောက်ရာ
၌ အမှန်တကယ်ပင်ရိုးသားစွာသစ္စာစောင့်
သိသူများဖြစ်ကြပါ၏လော။ သင်တို့သည်
ဂိဒေါင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုအမှတ်ရလျက်
သူပြုခဲ့သည့်အမှုအရာများနှင့်ထိုက် လျောက်စွာသူ၏အိမ်ထောင်စုအပေါ်
ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ရာရောက်ပါ၏လော။-
17 ငါ၏ဖခင်သည်သင်တို့အတွက်စစ်ပွဲဝင်ခဲ့
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိအသက်ကိုပဋ္ဌ
ဌာန မထားဘဲသင်တို့အား မိဒျ န်အမျိုးသားတို့
လက်မှကယ်ဆယ်ခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း
အောက်မေ့သတိရကြလော့။- 18 သို့ရာတွင်သင်တို့သည်ယနေ့ပင်လျှင်သူ
အိမ်ထောင်စုအား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခဲ့ကြ
လေပြီ။ သူ၏သားခုနစ်ဆယ်ကိုကျောက်တုံး
တစ်ခုတည်းအပေါ်၌သတ်ပစ်ခဲ့ကြလေ
ပြီ။ ကျွန်မိန်းမနှင့်ရသောသားအဘိမလက်
သည်သင်တို့၏ဆွေမျိုးသားချင်းဖြစ်ကာ
မျှဖြင့် သူ့အားသင်တို့မင်းမြှောက်ခဲ့ကြ၏။-
19 ထို့ကြောင့်ဂိဒေါင်နှင့်သူ၏အိမ်ထောင်စုအား
သင်တို့ယနေ့ပြုသည့်အမှုသည်ရိုးသား
ဖြောင့်မှန်သည်ဆိုပါမူ သင်တို့သည်အဘိ
မလက်နှင့်အတူတကွဝမ်းမြောက်နိုင်ကြ ပါစေသော။-

20 သို့ရာတွင်အကယ်၍ဤအမှုသည်မရိုး
မဖြောင့်လျှင်မူကား အဘိမလက်ထံမှ
မီးလျှံထွက်၍ရှေခင်မြို့နှင့်ဗေသမိ လ္ လောမြို့
ရှိလူတို့အားကျွမ်းလောင်ပါစေသော။ ရှေခင်
မြို့နှင့်ဗေသမိ လ္ လောမြို့ရှိလူတို့ထံမှလည်း
မီးလျှံထွက်၍အဘိမလက်အားကျွမ်း
လောင်ပါစေသော။'' 21 ထိုနောက်ယောသံသည်မိမိအစ်ကိုအဘိ
မလက်ကိုကြောက်သဖြင့် ထွက်ပြေးပြီး
လျှင်ဗေရမြို့သို့သွားရောက်နေထိုင်လေ၏။-
22-23 အဘိမလက်သည်ဣသရေလပြည်ကို
သုံးနှစ်မျှအုပ်စိုးရ၏။ ထိုနောက်ဘုရားသခင်သည်သူနှင့်ရှေခင်မြို့သားတ
ပဋိပက္ခဖြစ်စေတော်မူသဖြင့် ထိုသူတို့
သည်အဘိမလက်အားပုန်ကန်ကြ၏။-
24 ဤသို့ဖြစ်ပျက်ရခြင်းမှာဂိဒေါင်၏သား
ခုနစ်ဆယ်ကိုသတ်ပစ်ရန် အားပေးသူရှေခင်
မြို့သားများနှင့်အဘိမလက်အား မိမိတို့
ကူးလွန်ခဲ့သည့်အပြစ်၏အခကိုပေးဆပ်
ကြစေရန်ပင်ဖြစ်သတည်း။- 25 ရှေခင်မြို့သားတို့သည်အဘိမလက်အား
တောင်ထိပ်များတွင် ချုံခိုချောင်းမြောင်းစေရန်
အစောင့်ထားကြ၏။ ထိုအစောင့်တို့သည်ဖြတ်
သန်းသွားလာသူတို့၏ဥစ္စာပစ္စည်းများကို လု ယူကြ၏။
ထိုသတင်းကိုအဘိမလက်ကြား သိရလေသည်။

26 ထိုအခါဧဗက်၏သားဂါလသည်မိမိညီ

အစ်ကိုများနှင့်အတူ ရှေခင်မြို့သို့ရောက်ရှိလာ
၏။ ရှေခင်မြို့သားတို့ကလည်းသူ့အားယုံကြည်
အားကိုးကြ၏။- 27 ထိုသူအပေါင်းတို့သည်စပျစ်ဥယျာဉ်များ
သို့သွားရောက်ကာ စပျစ်သီးများကိုခူး၍
စပျစ်ရည်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ပွဲလမ်းသဘင်
တစ်ရပ်ကိုဆင်နွှဲကြ၏။ သူတို့သည်မိမိ
တို့၏ဘုရားဝတ်ကျောင်းသို့သွား၍ စား
သောက်ကာအဘိမလက်အားပြက်ရယ် ပြုကြ၏။-
28 ဂါလက``ငါတို့ရှေခင်မြို့သားများကား
အဘယ်သို့သောသူများပေနည်း။ အဘိ
မလက်၏အစေကိုအဘယ်ကြောင့်ငါတို့
ခံနေကြပါသနည်း။ သူကားအဘယ်သူ
နည်း။ သူသည်ဂိဒေါင်၏သားမဟုတ်လော။
ဇေဗုလသည်သူ၏အမိန့်ကိုနာခံရသော်
လည်း ငါတို့ကားအဘယ်ကြောင့်သူ၏အစေ
ကိုခံပါမည်နည်း။ သင်တို့သားချင်းစုကို
စတင်တည်ထောင်ပေးခဲ့သူဟာမော်အား
သစ္စာစောင့်ကြလော့။- 29 အကယ်၍ငါသာဤလူစု၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်
ပါလျှင် အဘိမလက်ကိုဖယ်ရှားပစ်မည်။ `သင်
၏တပ်ကိုအင်အားဖြည့်၍ ငါ့ကိုလာရောက်
တိုက်ခိုက်လော့' ဟုသူ့အားငါပြောမည်။''

30 မြို့အုပ်ဇေဗုလသည်ဂါလ၏စကားကို
ကြားသောအခါ အမျက်ထွက်သဖြင့်၊-

31 စေတမန်များကိုလွှတ်၍အရုမမြို့ရှိ
အဘိမလက်အားလျှောက်ထားစေ၏။ ``ဧဗက်
၏သားဂါလသည်မိမိညီအစ်ကိုများနှင့် အတူ
ရှေခင်မြို့သို့ရောက်ရှိနေပါသည်။ သူတို့
သည်ကိုယ်တော်အားမြို့ထဲသို့ဝင်ခွင့်ပြုကြ
လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။- 32 သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်မိမိ၏လူစုနှင့်ည
ဥ့် အခါ လာရောက်၍လယ်တောများတွင်ပုန်း
အောင်းနေပြီးလျှင်၊- 33 နောက်တစ်နေ့နံနက်နေထွက်ချိန်၌ထ၍မြို့
ကိုရုတ်တရက်တိုက်ခိုက်တော်မူပါ။ ဂါလနှင့်
သူ၏လူစုတို့သည်ကိုယ်တော်အားတိုက်ခိုက်
ရန်ထွက်လာသောအခါ ကိုယ်တော်သည်မိမိ
၏အလုံးအရင်းနှင့်သူတို့ကိုတိုက်ခိုက် တော်မူပါ။''
34 သို့ဖြစ်၍အဘိမ လက်နှင့်သူ၏လူအပေါင်း
တို့သည် ည ဥ့်အခါလာရောက်ပြီးလျှင်လေးစု
ခွဲ၍ရှေခင်မြို့ပြင်၌ပုန်းအောင်းနေကြ၏။-
35 သူတို့သည်ဂါလထွက်၍မြို့တခါးဝ၌ရပ်
နေသည်ကိုမြင်သောအခါ မိမိတို့ပုန်းအောင်း
ရာမှထွက်လာကြ၏။- 36 ဂါလသည်သူတို့ကိုမြင်သဖြင့်ဇေဗုလ
အား``ကြည့်လော့၊ တောင်ထိပ်များပေါ်မှလူ
တို့ဆင်းလာနေကြ၏'' ဟုဆို၏။

ဇေဗုလက``ထိုအရာတို့သည်လူများမဟုတ်။
တောင်မှကျလာသောအရိပ်များသာဖြစ်သည်''
ဟုပြန်ပြော၏။

37 ဂါလကလည်း``ကြည့်လော့၊ တောင်ထိပ်ပေါ်မှလူ
များဆင်းလာနေကြ၏။ လူတစ်စုသည်ဗေဒင်
ဆရာသပိတ်ပင်မှလာသောလမ်းဖြင့်လာ နေကြ၏''
ဟုဆိုပြန်၏။
38 ထိုအခါဇေဗုလက``သင်၏လေလုံးကြီး
သမျှသည် ယခုအဘယ်သို့ရောက်ရှိသွားပြီ
နည်း။ ဤသူအဘိမ လက်၏အစေကို ငါတို့
အဘယ်ကြောင့်ခံပါမည်နည်းဟုပြောဆိုခဲ့
သူမှာသင်ပင်မဟုတ်ပါလော။ ထိုသူတို့သည်
ကား သင်မထီမဲ့မြင်ပြောဆိုခဲ့သူများဖြစ် သည်။
ယခုသင်ထွက်၍သူတို့အားတိုက်ခိုက် ပါလော့''
ဟုဆို၏။- 39 ဂါလသည်ရှေခင်မြို့သားတို့ကိုရှေ့ဆောင်၍
အဘိမလက်အားတိုက်လေသည်။ အဘိမလက်
သည်ဂါလကိုလိုက်၍တိုက်၏။- 40 ထိုအခါဂါလထွက်ပြေးလေ၏။
မြို့တံခါး အနီး၌ပင်လျှင် လူအမြောက်အမြားထိခိုက်
ဒဏ်ရာရရှိကြသည်။- 41 အဘိမလက်သည်အရုမမြို့၌နေ၏။
ဇေဗုလ သည်ဂါလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုများအားရှေခင်
မြို့မှနှင်ထုတ်လိုက်ရာ သူတို့သည်ထိုမြို့သို့
နောက်တစ်ဖန်လာရောက်နေထိုင်ခြင်းမပြုနိုင် တော့ချေ။
42 နောက်တစ်နေ့၌ရှေ ခင်မြို့သားတို့သည်လယ်
တောသို့ထွက်ရန် အကြံအစည်ပြုလျက်ရှိ
ကြောင်းကိုအဘိမလက်ကြားသိရသဖြင့်၊-
43 မိမိ၏လူတို့ကိုသုံးစုခွဲ၍လယ်များတွင်ပုန်း

အောင်းစောင့်ဆိုင်းလျက်နေ၏။ မြို့ထဲမှလူတို့
ထွက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် သူသည်ပုန်းအောင်း
ရာမှထွက်၍သူတို့အားလုပ်ကြံလေ၏။-
44 အဘိမလက်နှင့်သူ၏လူစုသည်မြို့တံခါး
ကိုစောင့်ထိန်းရန်သွားကြစဉ် အခြားလူနှစ်စု
တို့လယ်ထဲမှလူတို့အားတိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်
ပစ်လိုက်ကြလေသည်။- 45 တိုက်ပွဲမှာတစ်နေကုန်တစ်နေခန်းဖြစ်သတည်း။
အဘိမလက်သည်မြို့ကိုသိမ်းယူလိုက်ပြီးနောက်
မြို့သားတို့ကိုသတ်ဖြတ်၍ မြို့ရိုးတို့ကိုဖြိုချ
ကာမြို့တည်ရာကိုဆားနှင့်ကြဲဖြန့်လေသည်။

46 ရှေ ခင်ရဲတိုက်ရှိခေါင်းဆောင်အပေါင်းတို့သည်
ထိုသတင်းကိုကြားသောအခါ မိမိတို့ပဋိ
ညာဉ်ပြုထားသည့်ဗာလဘုရားဝတ်ကျောင်း
ရှိခိုင်ခံ့သောအခန်းထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။-
47 ယင်းသို့သူတို့ဝင်နေကြကြောင်းကိုအဘိ
မလက်သိလေလျှင်၊- 48 မိမိ၏လူတို့နှင့်အတူဇာလမုန်တောင်သို့
တက်ပြီးနောက် ပုဆိ န်ဖြင့်သစ်ကိုင်းတစ်ခုကို
ခုတ်၍ထမ်း၏။ မိမိ၏လူတို့အားလည်းထို
နည်းတူအလျင်အမြန်ပြုရန်ပြောလေသည်။-
49 သို့ဖြစ်၍လူတိုင်းပင်သစ်ကိုင်းတစ်ခုစီကို
ခုတ်၍ အဘိမလက်၏နောက်ကလိုက်ပြီးလျှင်
ခိုင်ခံ့သောအခန်းကိုမီးပုံရှို့ကြ၏။ ရဲတိုက်
ထဲမှလူအပေါင်းတို့သည်သေကြကုန်၏။

ဤသူတို့၏အရေအတွက်မှာယောကျာ်း
မိန်းမတစ်ထောင်ခန့်ရှိသတည်း။
50 ထိုနောက်အဘိမလက်သည် သေဗတ်မြို့သို့
သွားရောက်ဝိုင်းရံထားပြီးလျှင်သိမ်းယူ လိုက်လေသည်။–
51 မြို့ထဲ၌ခိုင်ခံ့သည့်ရဲတိုက်ရှိ၏။ ခေါင်းဆောင်
များအပါအဝင်ယောကျာ်းမိန်းမအပေါင်း
တို့သည် ထိုရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်ပြေးကြ၏။
သူ တို့သည်ရဲတိုက်ကိုအလုံပိတ်ပြီးလျှင်
ခေါင်မိုးပေါ်သို့တက်၍နေကြ၏။– 52 အဘိမလက်သည်လည်းရဲတိုက်ကို
ရန်လာ၏။ သူသည်ရဲတိုက်တံခါးကိုမီးရှို့ရန်
ချဉ်းကပ်သောအခါ၊– 53 အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည်ကျိတ်ဆုံကျောက်
တစ်လုံးကို သူ၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့ပစ်ချလိုက်
သဖြင့်သူ၏ဦးခေါင်းကွဲ၍သွားလေသည်။–
✡ 54 ထိုအခါသူသည်မိမိ၏လက်နက်ကိုကိုင်
ဆောင်သောလူငယ်အား အလျင်အမြန်ခေါ်
ပြီးလျှင်``သင်၏ဋ္ဌားကိုဋ္ဌားအိမ်မှထုတ်၍
ငါ့ကိုသတ်လော့။ ငါသည်အမျိုးသမီး၏
လက်ချက်ဖြင့်သေရသည်ဟူ၍အပြောမခံ
လို'' ဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍လူငယ်သည်အဘိ
မလက်အားဋ္ဌားနှင့်ထိုး၍သတ်လိုက်လေ သည်။–
55 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဘိမလက်
သေကြောင်းကိုကြားသိကြသောအခါ မိမိ

✡ **9:53** ၂ရာ၊ ၁၁:၂၁။

တို့အိမ်သို့ပြန်သွားကြ၏။
56 ထိုသို့အဘိမလက်သည်မိမိ၏ညီအစ်ကို
ခုနစ်ဆယ်ကိုသတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့် ဖခင်အား
ပြုမိသည့်ဒုစရိုက်အပြစ်အတွက်ဘုရားသခင်ဒဏ်ခံစေတော်မူ၏။-
57 ဂိဒေါင်၏သားယောသံကျိန်ဆဲခဲ့သည့်
စကားအတိုင်းရှေခင်မြို့သားတို့သည်လည်း
မိမိတို့၏ဆိုးယုတ်မှုအတွက်အပြစ်ဒဏ်
ခံစေတော်မူသတည်း။

10

တောလ

1 အဘိမလက်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဣသရေလ
လူမျိုးကိုကယ်ဆယ်ရန်ဒေါဒေါ၏မြေး၊
ဖုဝါ ၏သားတောလပေါ်ထွန်းလာ၏။
သူသည်ဣသ ခါအနွယ်ဝင်ဖြစ်၍ ဧဖရိ
မ်တောင်ကုန်းရှိ ရှမိရမြို့တွင်နေထိုင်၏။-
2 သူသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ခေါင်း
ဆောင်အဖြစ်ဖြင့် နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်မျှဆောင်ရွက်
ပြီးနောက်ကွယ်လွန်သော် သူ၏ရုပ်အလောင်းကို
ရှမိရမြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြလေသည်။

ယာဣရ

3 တောလကွယ်လွန်ပြီးနောက်ဂိလဒ်ပြည်သား
ယာဣရပေါ်ထွန်းလာ၍ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အားနှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်ခေါင်းဆောင် ရ၏။-

4 သူ၌မြည်းတစ်ကောင်စီစီးသောသားသုံးကျိပ်
ရှိ၏။ သူတို့သည်ဂိလဒ်ပြည်တွင်မြို့ပေါင်းသုံး
ဆယ်ကိုအပိုင်စားရရှိကြလေသည်။ ထိုမြို့
တို့သည်`ယာဣရရွာများ' ဟူ၍ယနေ့တိုင်
အောင်နာမည်တွင်လျက်ရှိနေသေးသတည်း။-
5 ယာဣရကွယ်လွန်သောအခါသူ၏ရုပ်
အလောင်းကိုကာမုန်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြလေ သည်။

ယေဖသ

6 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဗာလ
ဘုရား၊ မောဘဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရား၊
ရှုရိဘုရား၊ ဇိဒုန်ဘုရား၊ အမ္မုန်ဘုရား၊ ဖိလိ
တ္တိ ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကာထာဝရ
ဘုရားအားနောက်တစ်ဖန်ပြစ်မှားကြပြန်၏။
သူတို့သည်ထာဝရဘုရားအားပစ်ပယ်၍
ကိုယ်တော်ကိုဝတ်မပြုရှိမခိုးကြတော့ချေ။-
7 သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကိုအမျက်ထွက်တော်မူ သဖြင့်
ဖိလတ္တိအမျိုးသားနှင့်အမ္မုန်အမျိုး
သားတို့၏လက်အောက်ခံဖြစ်စေတော်မူ၏။-
8 ထိုသူတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ အာ
မောရိနယ်မြေဂိလဒ်ပြည်တွင်နေထိုင်သော
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား တစ်ဆယ့်
နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ကြ၏။-

9 အ မ္မ မုန်အမျိုးသားတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကို
ပင်လျှင် ဖြတ်ကျော်ကာယုဒအနွယ်၊ ဗ ္
ယာမိန် အနွယ်နှင့်ဧဖရိ မ်အနွယ်တို့ကိုတိုက်ခိုက်
ကြသဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့မှာ
အတိဒုက္ခရောက်ရကြလေသည်။
10 ထိုအခါသူတို့သည် ထာဝရဘုရားထံ
တော်သို့ဟစ်အော်ကာ``အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်အားပြစ်မှားမိကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်
တို့၏ဘုရားသခင်ကိုစွန့်ပယ်ကာ ဗာလ
ဘုရားများကိုဝတ်ပြုမိကြပါပြီ'' ဟု လျှောက်ထားကြ၏။
11 ထာဝရဘုရားကဤသို့ပြန်၍မိန့်ကြား
တော်မူ၏။ ``အတိတ်ကာလကအီဂျစ်အမျိုး
သား၊ အာမောရိအမျိုးသား၊ အ မ္မ မုန်အမျိုးသား၊
ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသား၊- 12 ဇိဒုံ န်အမျိုးသား၊
အာမလက်အမျိုးသား နှင့်မောနိအမျိုးသားတို့သည်
သင်တို့အား ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ကြသောအခါ
ငါ့ထံသို့သင် တို့အော်ဟစ်လျှောက်ထားခဲ့ကြ၏။
ငါသည် လည်းထိုသူတို့လက်မှသင်တို့ကိုကယ်ဆယ်
ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။
13 သို့သော်သင်တို့သည်ငါ့ကိုစွန့်ပယ်၍
အခြား ဘုရားတို့အားဝတ်ပြုရှိခိုးကြပြန်၏။
ထို့ ကြောင့်ငါသည်သင်တို့အားနောက်တစ်ဖန်
ကယ်တော့မည်မဟုတ်။- 14 သင်တို့ရွေးချယ်ထားသည့်အခြားဘုရား

များထံသို့သွား၍အော်ဟစ်ကြလော့။ သင်
တို့ဒုက္ခရောက်ရာကာလ၌ထိုဘုရားတို့
သည်သင်တို့အားကယ်ဆယ်ပါလေစေ။''
15 သို့ရာတွင်ဣသရေလအမျိုးသားတို့က
ထာဝရဘုရားအား``အကျွန်ုပ်တို့သည်
အပြစ်ကူးလွန်မိကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်
အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ သို့
ရာတွင်ယခုတစ်ကြိမ်သာလျှင် အကျွန်ုပ်
တို့အားကယ်ဆယ်တော်မူပါ'' ဟုအသ နားခံကြ၏။-
16 သူတို့သည်လူမျိုးခြားတို့ကိုးကွယ်သည့်
ဘုရားများကိုလည်း စွန့်ပယ်ကာထာဝရ
ဘုရားအားဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ ကိုယ်
တော်သည်လည်းထိုသူတို့ခံရသောဆင်းရဲ
ဒုက္ခအတွက်ကရုဏာသက်တော်မူ၏။
17 ထိုအခါ၌အ မ္မ မုန်တပ်မတော်သည်စစ်ပွဲဝင်
ရန်အသင့်ပြင်လျက် ဂိလဒ်ပြည်တွင်စခန်း
ချလေသည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်စုရုံး၍ ဂိလဒ်ပြည်မိဇပါမြို့၌တပ် ချကြ၏။-
18 သူတို့က``ဤတိုက်ပွဲတွင်ငါတို့အားအဘယ်
သူဦးဆောင်ပါမည်နည်း။ ဦးဆောင်မည့်သူ
သည်ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့၏ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်လာစေရမည်'' ဟုမိမိတို့၏
ခေါင်းဆောင်များနှင့်အချင်းချင်းဆွေးနွေး

တိုင်ပင်ကြ၏။

11

1 သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သူယေဖသသည်
ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်၏သားဖြစ်၏။
သူ၏ဖခင်ဂိလဒ်၌၊- 2 မယားနှင့်ရသောသားများလည်းရှိ၏။
ထို သူတို့သည်ကြီးပြင်းလာသောအခါ
ယေ ဖသအားနေအိမ်မှနှင်ထုတ်လိုက်ကြ၏။
သူတို့က``သင်သည်အခြားမိန်းမနှင့်ရ
သောသားဖြစ်သဖြင့် ငါတို့ဖခင်၏အမွေ
ကိုခံရလိမ့်မည်မဟုတ်'' ဟုဆိုကြ၏။-
3 ယေဖသသည်လည်းမိမိ၏ညီအစ်ကိုများ
ထံမှထွက်ပြေး၍ တောဘပြည်၌နေထိုင်
လေသည်။ ထိုအရပ်၌သူသည်အခြေအနေ
မဲ့သူလူတစ်စု၏လေးစားမှုကိုခံရ သဖြင့်
ထိုသူတို့သည်သူ၏နောက်သို့ လိုက်ကြလေသည်။
4 ထိုနောက်ကာလအနည်းငယ်ကြာသောအခါ
အ မ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့နှင့်စစ်ဖြစ်ကြ၏။- 5 ထိုအခါဂိလဒ်ပြည်၏ခေါင်းဆောင်တို့သည်
ယေဖသကိုခေါ်ယူရန်တောဘပြည်သို့သွား၍၊-
6 သူ့အား``အ မ္မုန်အမျိုးသားများကိုတိုက်ခိုက် ရန်
ငါတို့အားဦးဆောင်ပါ'' ဟုပြောကြား ကြ၏။
7 သို့ရာတွင်ယေဖသက``သင်တို့သည်ငါ့ကို
အလွန်မုန်းသဖြင့်အဖအိမ်မှနှင်ထုတ်ခဲ့

ကြ၏။ ယခုဒုက္ခရောက်သောအခါကျမှ
အဘယ်ကြောင့်ငါ့ထံသို့လာကြပါသနည်း''
ဟုပြန်ပြောလေသည်။
8 သူတို့သည်ယေဖသအား``ယခုသင့်ထံသို့
ငါတို့လာကြသည်မှာအ မ္မ မုန်အမျိုးသားတို့
အား ငါတို့နှင့်အတူသွားရောက်တိုက်ခိုက်ရန်
နှင့်ဂိ လဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့အားခေါင်း
ဆောင်စေရန်ဖြစ်ပါသည်'' ဟုဆိုကြ၏။
9 ယေဖသက``အကယ်၍သင်တို့သည်အ မ္မ
မုန် အမျိုးသားတို့အား တိုက်ခိုက်ရန်ငါ့ကိုအိမ်
သို့ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်သဖြင့် ထာဝရဘုရား
ကလည်းငါ့အားအောင်ပွဲခံစေတော်မူသည်
ဆိုပါလျှင် ငါသည်သင်တို့၏ဘုရင်ဖြစ်လာ ရမည်''
ဟုပြန်ပြောလေသည်။
10 ထိုသူတို့ကလည်း``ငါတို့သဘောတူပါသည်။
ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့၏အသိသက်သေ
ပင်ဖြစ်ပါ၏'' ဟုဖြေကြားကြ၏။-
11 ထို့ကြောင့်ယေဖသသည်ဂိလဒ်ပြည်ခေါင်းဆောင်
များနှင့်အတူလိုက်သွားလေသည်။ လူတို့သည်
လည်းသူ့အားမိမိတို့၏ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း
ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယေဖသသည်မိဇပါမြို့
၌ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်မှောက်တွင်

မိ မိတောင်းဆိုချက်များကိုပြန်လည်ဖော်
ပြလျှောက်ထား၏။
12 ထိုနောက်သူသည်အ မ္မ မုန်ဘုရင်ထံသို့စေတမန်
များကိုလွှတ်၍``သင်နှင့်ငါတို့တွင်အဘယ်
ရန်စရှိပါသနည်း။ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်
ငါတို့ပြည်သို့ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်ရပါ သနည်း'' ဟုမေး၏။
13 အ မ္မ မုန်ဘုရင်က``ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်အီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာလာသောအခါ
ငါ၏နယ်မြေကိုအာနု န်မြစ်မှယ ဗ္ဗ ဗု တ်မြစ်
နှင့်ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်သိမ်းယူခဲ့ကြ၏။
သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်ယခုအခါထိုနယ် မြေကို
ငါ့အားငြိမ်းချမ်းစွာပြန်လည်ပေး အပ်ရကြမည်''
ဟုစေတမန်တို့အားပြန် ကြားစေ၏။
14-15 ယေဖသသည်အ မ္မ မုန်ဘုရင်ထံသို့စေတမန်
များကိုပြန်လည်စေလွှတ်ကာဤသို့ဖြေ ကြား၏။
``မောဘပြည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အ မ္မ
မုန်ပြည်ကိုသော်လည်းကောင်း ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သိမ်းယူခဲ့ကြသည်ဆိုသည်
မှာမဟုတ်မမှန်ပါ။- 16 အဖြစ်မှန်မှာဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် အီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာလာသောအခါ
၌သူတို့သည်သဲက န္တ တာရကိုဖြတ်၍ အာက
ဘာပင်လယ်ကွေ့အနီးကာဒေရှမြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။-
17 ထိုအခါသူတို့သည်ဧ ဒုံဘုရင်ထံသို့စေ

တမန်များကိုလွှတ်၍ ဧဒုံပြည်ကိုဖြတ်သွား
ခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားကြ၏။ သို့ရာတွင်ဧဒုံ
ဘုရင်ကခွင့်ပြုတော်မမူ။ သူတို့သည်မောဘ
ဘုရင်အားလည်းထိုနည်းတူလျှောက်ထားကြ
ပြန်၏။ ထိုဘုရင်ကလည်းခွင့်မပြုချေ။ သို့
ဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကာ
ဒေရှမြို့တွင်နေထိုင်ရကြ၏။-✡
18 ထိုနောက်သူတို့သည်ဧဒုံပြည်နှင့်မောဘ
ပြည်တို့ကိုပတ်၍သဲက န္တာရကိုဖြတ်ပြီး
လျှင် မောဘပြည်၏အရှေ့ဘက်၊ အာနု
န်မြစ် တစ်ဘက်ကမ်းသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ
ထိုအရပ်တွင်စခန်းချကြ၏။ အာနု န်မြစ်
သည်မောဘပြည်၏နယ်နိမိတ်ဖြစ်သဖြင့်
ထိုမြစ်ကိုသူတို့မကူးမဖြတ်ကြ။-✡
19 ထိုနောက်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ဟေရှဘုန်မြို့ရှိအာမောရိလူမျိုးတို့၏ ဘုရင်၊
ရှိဟုန်ထံသို့စေလွှတ်ပြီးလျှင်သူ ၏ပြည်ကိုဖြတ်ကျော်ကာ
မိမိတို့ပြည်သို့ သွားရောက်ခွင့်ပြုရန်ပန်ကြားလျှောက်
ထားကြ၏။-
20 သို့ရာတွင်ရှိဟုန်မင်းကခွင့်မပြုချေ။
သူ သည်မိမိ၏တပ်မတော်တစ်ခုလုံးကိုစုရုံး
စေပြီးလျှင် ယာဟတ်မြို့သို့လာရောက်စခန်း
ချကာဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
တိုက်ခိုက်လေသည်။-
21 သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား ရှိဟုန်မင်းနှင့်တပ်မ

✡ **11:17** တော၊ ၂၀:၁၄-၂၁။ ✡ **11:18** တော၊ ၂၁:၄။

တော်ကိုနှိမ်နင်းအောင်မြင်ခွင့်ပေးတော်မူ
သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထို
ပြည်၌နေထိုင်သောအာမောရိအမျိုးသား
တို့၏နယ်မြေရှိသမျှကိုသိမ်းယူကြ၏။-
22 သူတို့သည်တောင်သို့လားသော်အာနု နမြစ်၊
မြောက်သို့လားသော်ယ ဗု ဗု တ်မြစ်တိုင်အောင်
လည်းကောင်း၊ အရှေ့သို့လားသော်သဲက န္တ တာရ၊
အနောက်သို့လားသော်ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်
လည်းကောင်းအာမောရိနယ်မြေရှိသမျှ
ကိုသိမ်းယူကြ၏။-✡ 23 သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်၏လူမျိုးတော်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အတွက် အ မ္ မုန်အမျိုးသား
တို့အားနှင်ထုတ်ပေးတော်မူသောအရှင်မှာ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။-
24 သင်သည်ထိုနယ်မြေကိုပြန်လည်ရယူရန်
ကြိုးစားပါမည်လော။ သင်၏ဘုရားခေမုရှ
ပေးအပ်သမျှနယ်မြေကိုသင်သိမ်းပိုက်ထား
နိုင်ပါ၏။ ငါတို့အတွက်ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသိမ်းယူတော်မူသောနယ်
မြေရှိသမျှကိုငါတို့သိမ်းပိုက်ထားမည်။-
25 သင်သည်မိမိကိုယ်ကိုမောဘဘုရင်၊ ဇိဖော်
၏သားဗာလက်ထက်ပိုမိုကြီးမြတ်သည်ဟု
ထင်မှတ်ပါသလော။ သူသည်ဣသရေလ

✡ **11:22** တော၊ ၂၁:၂၁-၂၄။

လူမျိုးကိုရန်ပြု၍တိုက်ခိုက်ဖူးပါသ လော။-
✡ 26 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဟေရှဘုန် မြို့နှင့်အာရော်မြို့တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ထိုမြို့ များအနီးတစ်ဝိုက်ရှိမြို့တို့နှင့်အာနုန်မြစ် ကမ်းပေါ်ရှိမြို့မှန်သမျှကိုလည်းကောင်း
နှစ် ပေါင်းသုံးရာတိုင်တိုင်သိမ်းပိုက်ထားစဉ်က
သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ထိုမြို့တို့ကိုပြန်
လည်မသိမ်းမယူခဲ့ပါသနည်း။- 27 ငါသည်သင့်အားအဘယ်သို့မျှမပြစ်မှား
သင်သာလျှင်ငါ့အားစစ်တိုက်ခြင်းဖြင့်
အမှားကိုပြု၏။ ထာဝရဘုရားသည်တရား
သူကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်ဣသ
ရေလအမျိုးသားနှင့်အ မ္မ မုန်အမျိုးသား တို့စပ်ကြား၌
ယနေ့တရားစီရင်ဆုံး ဖြတ်တော်မူပါလိမ့်မည်။-
'' 28 သို့ရာတွင်အ မ္မ မုန်ဘုရင်သည်ယေဖသပြန်
လည်ဖြေကြားသောစကားကိုမည်သို့မျှ ပမာဏမပြုချေ။
29 ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်
သည် ယေဖသအပေါ်သို့သက်ရောက်တော်
မူ၏။ ယေဖသသည်ဂိလဒ်ပြည်နှင့်မနာ
ရှေပြည်တစ်လျှောက်သို့သွားပြီးလျှင်
ဂိလဒ် ပြည်မိဇပါမြို့သို့ပြန်လာသည်။ ထို
နောက်အ မ္မ မုန်ပြည်သို့ချီတက်လေ၏။-
30 သူသည်ထာဝရဘုရားအား ဤသို့သစ္စာ

✡ **11:25** တော၊ ၂၂:၁-၆။

ကတိပြု၏။ ``အကယ်၍ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုအ မ္မုန်အမျိုးသားတို့အပေါ်
၌အောင်ပွဲခံစေတော်မူမည်ဆိုပါက၊-
31 အကျွန်ုပ်အားခရီးဦးကြိုပြုရန်အိမ်မှ
ဦးစွာပထမထွက်လာသူအား မီးရှို့ရာ
ယဇ်အဖြစ်ဖြင့်ကိုယ်တော်အားပူဇော်ဆက် သပါမည်။''
32 သို့ဖြစ်၍ယေဖသသည်မြစ်ကိုကူးဖြတ်
ပြီးလျှင် အ မ္မုန်အမျိုးသားတို့အားတိုက်ခိုက် ရာ
ထာဝရဘုရားသည်သူ့အားအောင်ပွဲ ခံစေတော်မူ၏။-
33 သူသည်ရန်သူများကိုအာရော်မြို့မှအစပြု ၍
မိ န္နိ တ်မြို့၏ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသတစ်လျှောက်
ရှိမြို့ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဗေ
လခေရမိ မ်မြို့သို့တိုင်အောင်လည်းကောင်း လိုက်
လံတိုက်ခိုက်ရာလူသတ်ပွဲကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ သို့
ဖြစ်၍အ မ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့နှင့်စစ်တိုက်ရာတွင်အရေး
ရှုံးနိမ့်သွားလေ၏။

ယေဖသ၏သမီး

34 ယေဖသသည်မိဇပါမြို့နေအိမ်သို့ပြန်လာ
သောအခါ သမီးဖြစ်သူသည်ပတ်သာကိုတီး
၍ကခုန်လျက် သူ့အားခရီးဦးကြိုပြုရန် ထွက်လာ၏။
သူသည်ကားတစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်သတည်း။-
35 ယေဖသသည်သူ့ကိုမြင်သောအခါစိတ်

မချမ်းမသာဖြစ်လျက် မိမိအဝတ်ကိုဆွဲ
ဆုတ်ကာ``အို ငါ့သမီး၊ သင်သည်ငါ၏စိတ်နှလုံး
ကိုကြေကွဲစေလေပြီ။ ငါ့အားစိတ်ဝေဒနာ
ခံစားစေသူမှာအဘယ်ကြောင့်သင်ဖြစ်ရ
ပါသနည်း။ ငါသည်ထာဝရဘုရားအား
ကြီးလေးသည့်သစ္စာကတိကိုပြန်လည်ရုတ်
သိမ်း၍မရတော့ပါ'' ဟုပြော၏။✡
36 သူငယ်မကလည်း``အကယ်၍ဖခင်သည်
ထာဝရ ဘုရားအားသစ္စာကတိပြု ထားပြီးပြီဟုဆို
လျှင် ထိုသစ္စာကတိအတိုင်းကျွန်မအားပြု
ပါလေ။ ထာဝရဘုရားသည်ဖခင်အားမိမိ
၏ရန်သူတို့အပေါ်၌လက်စားချေခွင့်ကို ပေးတော်မူပါပြီ။-
37 သို့ရာတွင်ကျွန်မတစ်ခုတောင်းခံပါရစေ။
ကျွန်မသည်အပျိုစင်ဘဝဖြင့်အသက်ကုန်
ဆုံးရသည့်အတွက် အပေါင်းအဖော်များနှင့်
အတူတောင်ရိုးပေါ်တွင်လှည့်လည်၍
ငိုကြွေး မြည်တမ်းနိုင်ရန်နှစ်လမျှကျွန်မအား
လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေခွင့်ပြုပါ'' ဟုတောင်း
ပန်၏။- 38 ယေဖသသည်သမီးဖြစ်သူအားနှစ်လမျှ
ခွင့်ပြု၍ ထွက်ခွာသွားစေလေသည်။ သူငယ်မ
သည်အိမ်ထောင်မကျ၊ သားသမီးမရဘဲ
သေဆုံးရတော့မည်ဖြစ်၍ သူနှင့်တကွသူ

✡ **11:35** တော၊ ၃၀:၂။

၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်တောင်ရိုးပေါ်
သို့တက်၍ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြကုန်၏။–
39 နှစ်လမျှကြာသောအခါသူသည်မိမိ၏
ဖခင်ထံသို့ပြန်လာလေသည်။ ဖခင်သည်
လည်းထာဝရဘုရားအားမိမိသစ္စာကတိ
ပြုထားသည့်အတိုင်းပြုသဖြင့် သူငယ်မ
သည်အပျိုစင်အဖြစ်နှင့်ပင်လျှင်ဘဝ ဆုံးရလေတော့၏။
ဤအဖြစ်အပျက်ကြောင့်၊– 40 ဣသရေလပြည်ဂိလဒ်မြို့သားယေဖသ
၏သမီးအတွက်နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းလေးရက်မျှ
ဣသရေလအမျိုးသမီးတို့သည်ထွက်၍
ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြသည့်ဓလေ့ထုံးစံရှိ သတည်း။

12

ယေဖသနှင့်ဧဖရိမ်အမျိုးသားများ

1 ဧဖရိ မ်အမျိုးသားတို့သည်စစ်တိုက်ရန်ပြင်
ဆင်ကြ၏။ သူတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်
ကျော်ကာဇာဖုန်မြို့သို့ချီသွားပြီးလျှင်
ယေဖသအား``သင်တို့သည်ငါတို့ကိုမခေါ်
ဘဲအဘယ်ကြောင့်အ မ္မ မုန်အမျိုးသားတို့အား
ချီတက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသနည်း။ သင်ရှိရာ
သင်၏အိမ်ကိုငါတို့မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်မည်'' ဟုပြော၏။
2 သို့ရာတွင်ယေဖသက``ငါနှင့်ငါ၏လူတို့
သည်အ မ္မ မုန်အမျိုးသားတို့နှင့်ပြင်းပြင်းထန်

ထန်ခိုက်ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ငါသည်သင်တို့ကို
ခေါ်သော်လည်း ငါတို့အားထိုသူတို့လက်မှ
သင်တို့မကယ်ဘဲနေခဲ့ကြသည်။- 3 ယင်းသို့ငါတို့အားသင်တို့ကယ်ကြမည
ပုံမပေါ်သောအခါ ငါသည်အသက်စွန့်၍
အ မ္မ မုန်အမျိုးသားတို့အားတိုက်ခိုက်ရန်ချီ
သွားခဲ့ရပါသည်။ ထာဝရဘုရားကလည်း
ငါ့အားသူတို့၏အပေါ်၌အောင်ပွဲခံစေ
တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍အဘယ်ကြောင့်သင်
သည်ယခုငါ့အားလာရောက်တိုက်ခိုက် ပါသနည်း''
ဟုပြန်ပြော၏။- 4 ထိုနောက်ယေဖသသည်ဂိ
လဒ်သူရဲအပေါင်း တို့ကိုစုရုံးစေလျက် ဧဖရိ
မ်အမျိုးသား တို့အားတိုက်ခိုက်လေသည်။ (ဧဖရိ
မ်ပြည် နှင့်မနာရှေပြည်တွင်နေထိုင်သောဂိလဒ်
ပြည်သားတို့သည် သစ္စာဖောက်၍ဧဖရိ မ်
ပြည်မှထွက်သွားသူများဟူ၍စွပ်စွဲ ပြောဆိုခဲ့သတည်း။-
) 5 ဧဖရိ မ်ပြည်သားတို့မလွတ်မြောက်နိုင်စေ
ရန်ဂိလဒ်ပြည်သားတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်
တစ်ဘက်ကမ်းသို့ကူးဖြတ်နိုင်သည့်နေ
ရာရှိသမျှကိုသိမ်းထားကြ၏။- 6 ဧဖရိ
မ်ပြည်သားတစ်စုံတစ်ယောက်သည် ထွက်မြောက်နိုင်ရန်
မြစ်ကိုဖြတ်ကူးခွင့်တောင်း ခံသည့်အခါတိုင်းဂိလဒ်ပြည်သားတို့
က``သင်သည်ဧဖရိ မ်ပြည်သားလော'' ဟု
မေးစစ်၏။ ``မဟုတ်ပါ'' ဟုဆိုလျှင်``ရှိဗော

လက်'' ဟူသောစကားကိုဆိုစေ၏။
သို့ရာ တွင်အကယ်၍ထိုသူသည်စကားကို
ပီသစွာမပြောနိုင်ဘဲ``သိဗောလက်'' ဟု
ဆိုခဲ့သော်သူ့အားဖမ်းဆီး၍ယော်ဒန် မြစ်ကူးရာအရပ်၌သတ်ကြသည်။
ထို စစ်ပွဲ၌ဧဖရိ မ်ပြည်သားလေးသောင်း
နှစ်ထောင်ကျဆုံးရကြလေသည်။
7 ယေဖသသည်ဂိလဒ်ပြည်သူတို့
အားခြောက်နှစ်မျှခေါင်းဆောင်ပြီးနောက်
ကွယ်လွန်သော် သူ၏ရုပ်အလောင်းကိုဂိလဒ်
ပြည်ရှိသူ၏ဌာနေမြို့တွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

ဣဗဇန်၊ဧလုန်၊အာဗဒုန်

8 ယေဖသကွယ်လွန်ပြီးနောက်ဣသရေလ လူမျိုးအား
ခေါင်းဆောင်သူမှာဗက်လင်မြို့ သားဣဗဇန်ဖြစ်၏။
သူ၌သားသုံးဆယ် နှင့်သမီးသုံးဆယ်ရှိ၏။-
9 သူသည်မိမိ၏သမီးတို့အားမိမိသား
ချင်းစုဝင်မဟုတ်သူများနှင့်ထိမ်းမြား
ပေး၍ မိမိသားများအားမိမိသားချင်း
စုဝင်မဟုတ်သောအမျိုးသမီးများ နှင့်ထိမ်းမြားပေးလေသည်။
ဣဗဇန်သည် ဣသရေလအမျိုးအားခုနစ်နှစ်မျှ
ခေါင်းဆောင်ရပြီးနောက်၊- 10 ကွယ်လွန်သော်သူ၏ရုပ်အလောင်းကို
ဗက်လင်မြို့တွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။
11 ဣဗဇန်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဇာဗုလု န်မြို့သား
ဧလု န်သည်ဆယ်နှစ်မျှ ဣသရေလလူမျိုး၏

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာ၏။– 12 ထိုနောက်သူသည်ကွယ်လွန်သော်သူ၏ရုပ်
အလောင်းကို ဇာဗုလု န်နယ်မြေရှိအာဇလု
န် မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြလေသည်။– 13 ဧလု
န်ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ပိရသုန်မြို့နေဟိ
လေလ၏သားအာဗဒု န်သည် ဣသရေလ
လူမျိုးကိုခေါင်းဆောင်ရ၏။– 14 သူ၌မြည်းတစ်ကောင်စီစီးနင်းသောသား
လေးဆယ်နှင့်မြေးသုံးဆယ်ရှိ၏။ အာဗဒု
န် သည်ဣသရေလလူမျိုးကိုရှစ်နှစ်မျှ
ခေါင်းဆောင်ပြီးလျှင်၊– 15 ကွယ်လွန်သော်သူ၏ရုပ်အလောင်းကိုအာ
မလက်တောင်ကုန်းဒေသ၊ ဧဖရိ မ်နယ်ရှိ
ပိရသုန်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

13

ရှံဆုန်မွေးဖွားခြင်း

1 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားအားတစ်ဖန်ပြစ်မှားကြပြန်၏။ သို့
ဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်သူတို့အားအနှစ်
လေးဆယ်ပတ်လုံး ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့
၏စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှုကိုခံစေတော်မူ၏။
2 ထိုကာလ၌ဒန်အနွယ်ဝင်ဇောရာမြို့သား
မာနော်ဆိုသူလူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ၏
ဇနီးမှာမြုံ၍နေသဖြင့်သားသမီးမရ နိုင်ပေ။–
3 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထို
အမျိုးသမီး၏ရှေ့တွင်ပေါ်လာ၍``သင်သည်

အဘယ်အခါမျှသားသမီးမရနိုင်ခဲ့ သော်လည်း
မကြာမီကိုယ်ဝန်ဆောင်၍သား ယောကျာ်းကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။-
4 သို့ဖြစ်၍စပျစ်ရည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သေ
ရည်သေရက်ကိုသော်လည်းကောင်း ဘယ်အခါ
၌မျှမသောက်နှင့်။ တားမြစ်ထားသည့်အစား
အစာမှန်သမျှကိုလည်းရှောင်လော့။-
5 သင်သည်သားကိုဖွားမြင်ပြီးနောက်သူ၏
ဆံပင်ကိုအဘယ်အခါ၌မျှမရိတ်နှင့်။ အ
ဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ထိုသူငယ်သည်မိမိ
ဖွားမြင်ချိန်မှစ၍နာဇရိဂိုဏ်းဝင်[1] အဖြစ်ဖြင့်ဘုရားသခင်အားဆက်ကပ်ထ
သူဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သူသည်ဣသရေလ
လူမျိုးကိုဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့၏လက်မှ
ကယ်ဆယ်ခြင်းကိုအစပြုလိမ့်မည်'' ဟု ဆို၏။✡
6 ထိုနောက်ထိုအမျိုးသမီးသည်မိမိ၏ခင်
ပွန်းထံသို့သွား၍``ဘုရားသခင်၏စေတမန်
တော်သည်ကျွန်မထံသို့လာပါသည်။ သူသည်
ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ပင်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအဆင်းကိုဆောင်ပါ၏။
ကျွန်မသည်သူ့အား`သင်အဘယ်အရပ်မှ
လာသနည်း' ဟူ၍မမေးပါ။ သူကလည်း

1 **13:5** * နာဇရိဂိုဏ်းဝင်။ နာဇရိဂိုဏ်းဝင်သည်စပျစ်ရည်နှင့်သေရည်သေရက်ကိုမသောက်ရန်၊ ဆံပင်ကိုမညှပ် ရန်နှင့်လူသေကိုမကိုင်မထိရန်ကတိသစ္စာ ပြုခြင်းဖြင့်ဘုရားသခင်ကိုရိုသေမြတ်နိုးကြောင်းကိုဖော်ပြသောသူဖြစ်သည်။ (တော၊ ၆:၁-၈ ကိုကြည့်ပါ။)

✡ **13:5** တော၊ ၆:၁-၅။

သူ၏နာမည်ကိုကျွန်မအားမပြောပါ။-
7 သို့ရာတွင်ကျွန်မသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍
သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်မည်ဖြစ်ကြောင်း
ကိုမူ ဧကန်အမှန်ပင်ကျွန်မအားသူပြော
ပါ၏။ ကလေးသူငယ်သည်အသက်ရှင်သ
မျှကာလပတ်လုံးနာဇရိဂိုဏ်းဝင်အဖြစ် ဖြင့်
ဘုရားသခင်အားဆက်ကပ်ထားသူ ဖြစ်မည်ဖြစ်၍
ကျွန်မအားစပျစ်ရည်ကို သော်လည်းကောင်း၊
သေရည်သေရက်ကိုသော် လည်းကောင်းမသောက်ရန်နှင့်
တားမြစ်ထား သည့်အစားအစာမှန်သမျှကိုရှောင်ကြဉ်
ရန်ပြောပါသည်'' ဟုဆိုလေသည်။
8 ထိုအခါမာနော်သည်``အို ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်စေလွှတ်ခဲ့သူအားကျေးဇူးပြု၍
အကျွန်ုပ်တို့ထံသို့တစ်ဖန်ပြန်လည်စေလွှတ်
ပေးတော်မူ၍ သားငယ်မွေးဖွားလာသော
အခါသူ့အားအကျွန်ုပ်တို့အဘယ်သို့ပြု
ကြရမည်ကိုလည်းအမိန့်ရှိတော်မူပါ'' ဟုဆုတောင်းပ
တ္ထနာပြု၏။
9 ဘုရားသခင်သည်လည်းမာနော်တောင်း
လျှောက်သည့်အတိုင်းပြုတော်မူသဖြင့် ကိုယ်
တော်၏ကောင်းကင်တမန်သည်လယ်ထဲ၌
ထိုင်နေသောအမျိုးသမီးထံသို့ပြန်လာ လေသည်။
ထိုအခါ၌သူ၏ခင်ပွန်း မာနော်မှာသူနှင့်အတူမရှိချေ။-

10 သို့ဖြစ်၍သူသည်ချက်ချင်းပြေး၍မိမိ၏
ခင်ပွန်းအား``တစ်နေ့ကကျွန်မထံသို့လာ
သူသည်ယခုပြန်လည်ရောက်ရှိနေပါပြီ'' ဟုပြော၏။
11 မာနော်သည်လည်းထ၍မိမိဇနီးနောက်သို့
လိုက်သွားပြီးလျှင်သူ့အား``သင်သည်အကျွန်ုပ်
၏ဇနီးနှင့်စကားပြောခဲ့သူမှန်ပါသလော'' ဟုမေး၏။

``မှန်ပါသည်'' ဟုထိုသူကဆို၏။
12 မာနော်က``သို့ဖြစ်ပါလျှင်သင်ပြောသည့်
အတိုင်းဖြစ်ပျက်လာသောအခါ ထိုသူငယ်
သည်အဘယ်အရာကိုပြုရပါမည်နည်း။
အဘယ်သို့နေထိုင်ပြုမူရပါမည်နည်း'' ဟုမေး၏။
13 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က
လည်း``သင်၏ဇနီးသည်သူ့အားငါပြောပြ
ခဲ့သမျှသောအရာတို့ကိုသေချာစွာဆောင် ရွက်ရမည်။-
14 သူသည်စပျစ်နွယ်ပင်မှရရှိသည့်အရာဟူ
သမျှကိုမစားရ။ စပျစ်ရည်ကိုသော်လည်း ကောင်း၊
သေရည်သေရက်ကိုသော်လည်းကောင်း မသောက်ရ။
တားမြစ်ထားသည့်အစားအစာ မှန်သမျှကိုရှောင်ရမည်။
သူသည်ငါမှာကြား ခဲ့သမျှသောအရာတို့ကိုပြုရမည်'' ဟု
ပြန်ပြောလေသည်။
15-16 မာနော်သည်ထိုသူမှာကောင်းကင်တမန်ဖြစ်
ကြောင်းကိုမသိသဖြင့်သူ့အား``ကျေးဇူးပြု

၍မသွားပါနှင့်ဦး။ သင့်အတွက်ဆိတ်ငယ်
တစ်ကောင်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ချက်ပြုတ်ပါရ စေ'' ဟုဆို၏။
သို့သော်ကောင်းကင်တမန်က``အကယ်၍ငါ
သည်မသွားဘဲနေလျှင်လည်း သင်၏အစား
အစာကိုစားလိမ့်မည်မဟုတ်။ အကယ်၍ထို
အစားအစာတို့ကိုသင်ပြင်ဆင်လိုသည်
ဆိုပါမူ ယင်းကိုမီးရှို့ရာယဇ်အဖြစ်ဖြင့်
ထာဝရဘုရားအားပူဇော်လော့'' ဟု ဆိုလေသည်။
17 မာနော်ကလည်းသင်၏နာမည်ကိုအကျွန်ုပ်
သိပါရစေ။ သို့မှသာလျှင်သင်ပြောဆိုသည့်
စကားများမှန်ကန်လာသောအခါ သင့်အား
အကျွန်ုပ်တို့ဂုဏ်ပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်'' ဟုပြန် ပြော၏။
18 ကောင်းကင်တမန်က``ငါ၏နာမကိုအဘယ်
ကြောင့်သိလိုသနည်း။ ယင်းမှာအံ့သြဖွယ်
ကောင်းသည့်နာမဖြစ်၏'' ဟုဆို၏။✡
19 သို့ဖြစ်၍မာနော်သည်ဆိတ်ငယ်တစ်ကောင်နှင့်
ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာကို ကျောက်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
တွင်တင်ပြီးလျှင် အံ့သြဖွယ်အမှုတို့ကိုပြု
တော်မူသောထာဝရဘုရားအားပူဇော် လေ၏။-
20-21 ယဇ်ပလ္လင်မှမီးလျှံများအထက်သို့တက်လျက်နေ
စဉ် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်မီး
လျှံထဲမှနေ၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့တက်သွားသည်

✡ **13:18** က၊ ၃၂:၂၉။

ကိုမာနော်တို့ဇနီးမောင်နှံတွေ့မြင်ရကြလေ
သည်။ ထိုအခါကျမှထိုသူသည်ကောင်းကင်
တမန်ဖြစ်ကြောင်းကိုမာနော်သိရှိရသတည်း။
သို့ဖြစ်၍သူတို့ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်သည်
မြေပေါ်သို့ပျပ်ဝပ်လိုက်ကြ၏။ ထိုကောင်းကင်
တမန်ကိုမူကားနောက်တစ်ဖန်အဘယ်အခါ
၌မျှသူတို့မတွေ့မမြင်ရကြတော့ချေ။
22 မာနော်ကမိမိ၏ဇနီးအား``ငါတို့ဘုရားသခင်ကိုဖူးမြင်ရကြပြီဖြစ်၍အ
ပင်သေရကြပေတော့အံ့'' ဟုဆို၏။
23 သို့ရာတွင်ဇနီးဖြစ်သူက``အကယ်၍ထာဝရ
ဘုရားသည်ငါတို့ကိုသေစေလိုသည်ဆိုပါမူ
ငါတို့၏ပူဇော်သကာများကိုလက်ခံတော်မူ
မည်မဟုတ်။ ဤသို့သောစကားတို့ကိုလည်းဤ
အချိန်အခါ၌မိန့်တော်မူမည်မဟုတ်'' ဟု
ပြန်ပြောလေသည်။
24 ထိုအမျိုးသမီးသည်သားယောကျာ်းကို
ဖွားမြင်၍ သူငယ်အားရှံဆု န်ဟူသောအမည်
ဖြင့်မှည့်၏။ ကလေးငယ်သည်လည်းကြီးပြင်း
လာရာဘုရားသခင်သည်သူ့အားကောင်း
ချီးပေးတော်မူ၏။- 25 သူငယ်သည်ဇောရာမြို့နှင့်ရှေတောလမြို့
စပ်ကြားဒန်တပ်စခန်း၌ရှိနေစဉ် ထာဝရ
ဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည်သူ့အားစတင်
၍ခွန်အားကြီးမားလာစေတော်မူသည်။

14

ရှံဆုန်နှင့်တိမနမြို့သူ

1 တစ်နေ့သ၌ရှံဆု န်သည်တိမနမြို့သို့ရောက်
ရှိသွားရာ ထိုမြို့တွင်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသမီး
ကလေးတစ်ဦးကိုတွေ့မြင်လေသည်။-
2 သူသည်အိမ်သို့ပြန်ပြီးလျှင်မိမိ၏မိဘတို့
အား``တိမနမြို့တွင်ကျွန်တော်သဘောကျ
သောမိန်းကလေးတစ်ယောက်ရှိပါသည်။
သူ နှင့်ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုသဖြင့်သူ့အား
တောင်းရမ်းပေးကြပါ'' ဟုပြော၏။
3 သို့ရာတွင်သူ၏မိဘတို့က``သင်သည်မိန်းမ
တစ်ယောက်ရရှိနိုင်ရန် ထာဝရဘုရားကို
မကိုးကွယ်သောဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့ထံ
သို့အဘယ်ကြောင့်သွားရပါမည်နည်း။ ငါ
တို့အမျိုးသားအချင်းချင်းအထဲမှသော်
လည်းကောင်း၊ ငါတို့သားချင်းစုထဲမှသော်
လည်းကောင်းမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို
ရှာ၍မရနိုင်ပါသလော'' ဟုပြန်၍မေး ကြ၏။
ရှံဆု န်ကလည်းမိမိ၏ဖခင်အား``ထိုအမျိုး
သမီးကိုသာလျှင်ကျွန်တော်၏အတွက်တောင်း
ရမ်းပေးစေလိုပါသည်။ သူ့အားကျွန်တော်နှစ်
သက်ပါသည်'' ဟုဆို၏။

4 သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်ဖိလိ တ္ တိအမျိုး
သားတို့အား တိုက်ခိုက်ရန်အခွင့်အခါကိုရှာ
လျက်ရှိသဖြင့် ရှံဆု န်အားၤ၍အမှုအရာကို
ပြုစေတော်မူလျက်ရှိကြောင်းကိုမူသူ၏
မိဘတို့သည်မသိကြ။ ထိုကာလသည်ကား
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်ဝယ် ဖိလိ တ္
တိအမျိုးသားတို့ကြီးစိုးလျက်နေ သောကာလတည်း။
5 သို့ဖြစ်၍ရှံဆု န်သည်မိမိ၏မိဘတို့နှင့်
အတူတိမနမြို့သို့သွားလေသည်။ သူတို့
သည်စပျစ်ဥယျာ ဉ်များကိုဖြတ်သန်းသွား ကြစဉ်
ခြင်္သေ့ငယ်တစ်ကောင်ဟောက်လျက်နေ သံကိုရှံဆု
န်ကြားရ၏။- 6 ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည်သူ့အား
ရုတ်တရက်သန်စွမ်း၍လာစေတော်မူ၏။ သို့
ဖြစ်၍ရှံဆု န်သည်မိမိ၏လက်နှစ်ဘက်တည်း
ဖြင့် ထိုခြင်္သေ့အားဆိတ်ငယ်ကလေးကိုဆွဲဖွဲ့
သကဲ့သို့ဆွဲဖွဲ့ပစ်လိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင်
သူသည်မိမိပြုခဲ့သည့်အမှုကိုမိဘတို့
အားမပြောဘဲနေ၏။
7 ထိုနောက်သူသည်သူငယ်မထံသို့သွား၍
တွေ့ဆုံစကားပြောကြည့်ရာသူငယ်မကို
နှစ်သက်သဘောကျလေသည်။- 8 ထိုနောက်ရက်အနည်းငယ်ကြာသော
ရှံဆု န်သည် ထိုသူငယ်မနှင့်လက်ထပ်ထိမ်းမြား
ရန်ပြန်လာ၏။ ထိုခရီးတွင်သူသည်လမ်းမ

မှလွဲရှောင်ကာ မိမိယခင်ကသတ်ခဲ့သည့်
ခြင်္သေ့ကိုကြည့်ရှုရန်သွားရာခြင်္သေ့အသေ
ကောင်ထဲ၌ပျားအုံနှင့်ပျားများကိုတွေ့
ရှိရသဖြင့်အံ့ဩ၍သွားလေသည်။- 9 သူသည်ပျားရည်အနည်းငယ်ကိုလက်
သို့ခြစ်ယူကာခရီးပြုရင်းစား၏။ မိဘ
တို့ထံသို့ရောက်သောအခါ၌သူတို့အား
လည်းအနည်းငယ်ပေး၍စားစေ၏။ သို့ရာ
တွင်ပျားရည်ကိုခြင်္သေ့အသေကောင်၏
အထဲမှရရှိကြောင်းကိုမူရှံဆုန်သည် သူတို့အားမပြောချေ။
10 သူ၏ဖခင်သည်ချွေးမ၏အိမ်သို့တစ်ဖန်
သွားရောက်၏။ ရှံဆု န်သည်လူပျိုလူရွယ်တို့
၌လေ့ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်းစားသောက် ပွဲကိုကျင်းပ၏။-
11 အရပ်သားတို့သည်သူ့ကိုမြင်လျှင်လူပျို
လူရွယ်သုံးဆယ်ကိုသူနှင့်အတူပွဲခံစေ
ခြင်းငှာစေလွှတ်လိုက်ကြ၏။- 12 ရှံဆု
န်ကသူတို့အား``သင်တို့အားစကား ထာကိုငါဝှက်မည်။
သင်တို့သည်မင်္ဂလာဆောင် ပွဲရက်ခုနစ်ရက်မလွန်မီဖော်နိုင်လျှင်
ခြုံထည် သုံးဆယ်နှင့်အင်္ကျီသုံးဆယ်ကိုငါပေးမည်။-
13 မဖော်နိုင်လျှင်ငါ့အားသင်တို့ကခြုံထည်
သုံးဆယ်နှင့်အင်္ကျီသုံးဆယ်ပေးကြရမည်'' ဟုဆို၏။
``သူတို့ကစကားထာကိုဝှက်သာဝှက်ပါ။
ငါတို့နားထောင်ပါရစေ'' ဟုဆိုကြ၏။
14 ရှံဆုန်က၊

``စားသူ့အထဲမှစားစရာ၊ သန်သူ့အထဲမှချို မြိန်ရာ၊
ထွက်ပေါ်လာခဲ့တာ''
ဟုဆိုလေသည်။ သုံးရက်ကြာသော်လည်းထို
သူတို့သည်စကားထာကိုမဖော်နိုင်ကြ သေးပေ။
15 လေးရက်မြောက်သောနေ့၌သူတို့က ရှံဆု
န်၏ ဇနီးအား``သင်၏ခင်ပွန်းကိုလှည့်ဖြား၍ထို
စကားထာကိုငါတို့သိရှိရအောင်ဖော်ပြ
ခိုင်းပါလော့။ အကယ်၍ဤသို့သင်မပြုပါ
မူသင်နှင့်တကွသင့်ဖခင်၏နေအိမ်ကိုပါ
ငါတို့မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်မည်။ သင်တို့ဇနီး
မောင်နှံနှစ်ယောက်သည် ငါတို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာ
ကိုလုယူလို၍ငါတို့အားဖိတ်ခေါ်ခဲ့ သည်မဟုတ်လော''
ဟုကြိမ်းမောင်းကြ၏။
16 ထို့ကြောင့်ရှံဆု န်၏ဇနီးသည်မျက်ရည်စက်
လက်နှင့်သူ့ထံသို့သွား၍``သင်သည်ကျွန်မ
ကိုချစ်သူမဟုတ်။ မုန်းသူသာဖြစ်သည်။ ကျွန်မ
အားမဖော်ပြဘဲကျွန်မ၏မိတ်ဆွေများအား
စကားထာဝှက်ထားလေပြီ'' ဟုဆိုလေသည်။
ရှံဆု န်ကလည်း``ငါသည်မိဘတို့ကိုပင်မ ဖော်ပြဘဲ
သင့်အားဖော်ပြရမည်လော'' ဟု ပြန်ပြော၏။-
17 ထိုအမျိုးသမီးသည်ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်၍
ပွဲရက်ခုနစ်ရက်စလုံးပင်ငိုကြွေးလျက်နေ၏။
သို့ရာတွင်ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌သူ

သည်အလွန်ပူဆာသဖြင့် ရှံဆု န်သည်သူ့အား
စကားထာကိုဖော်ပြလိုက်တော့၏။ ထိုအခါ
သူသည်လည်းဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့အား
ပြောပြလိုက်လေသည်။- 18 သို့ဖြစ်၍ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌အိပ်
ခန်းအတွင်းသို့ ရှံဆုန်မဝင်မီထိုမြို့သား တို့က၊
``ပျားရည်ထက်ချိုမြိန်သောအရာ၊ ခြင်္သေ့ထက်သန်စွမ်းသောသူရှိနိုင်ပါသ
ဟုဆိုကြ၏။ ရှံဆုန်ကလည်း
``အကယ်၍သင်တို့သည်ငါ၏နွားမနှင့်
မထွန်မယက်ရလျှင်
ငါ့စကားထာကိုဖော်ပြနိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်''
ဟုပြန်ပြောလေသည်။
19 ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည်ရှံဆု
န် အား ရုတ်တရက်သန်စွမ်း၍လာစေတော်မူ
သဖြင့် သူသည်အာရှကေလု န်မြို့သို့သွား
ပြီးလျှင်လူသုံးဆယ်ကိုသတ်၍ ဝတ်ကောင်း
စားလှများကိုချွတ်ယူကာစကားထာ ကိုဖော်ပြသောသူတို့အားပေးအပ်လို
ထိုနောက်သူသည်အမျက်ထွက်၍မိမိအိမ်
သို့ပြန်သွားလေသည်။- 20 သူ၏ဇနီးကိုမ င်္
ဂလာဆောင်ပွဲတွင်ရှံဆုန် ၏လူပျိုရံဖြစ်သူနှင့်ပေးစားလိုက်ကြ၏။

15

1 ကာလအနည်းငယ်ကြာ၍ဂျုံစပါးများ
ရိတ်သိမ်းချိန်ရောက်သောအခါ ရှံဆု န်သည်
ဆိတ်ငယ်တစ်ကောင်ကိုယူ၍မိမိဇနီးထံသို့

အလည်သွားလေသည်။ သူသည်သူငယ်မ၏
ဖခင်အား``အကျွန်ုပ်သည်ဇနီး၏အိပ်ခန်းသို့
ဝင်လိုပါသည်'' ဟုပြော၏။
သို့ရာတွင်ဖခင်ဖြစ်သူကဝင်ခွင့်မပေးချေ။-
2 သူသည်ရှံဆု န်အား``သင်သည်သင်၏ဇနီးအား
မုန်းလေပြီဟုအကယ်ပင်ငါထင်မှတ်သဖြင့်
သူ့အားသင်၏မိတ်ဆွေနှင့်ပေးစားလိုက်ပါ သည်။
သို့ရာတွင်သူ၏ညီမသည်သူ့ထက်ပင် ပို၍လှပါ၏။
သူ့အစားထိုသူငယ်မကို သင်ယူနိုင်ပါသည်''
ဟုဆိုလေသည်။
3 ရှံဆု န်ကလည်း``ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့အား
ဤတစ်ကြိမ်ငါပြုသည့်အမှုအတွက်ငါ
၌တာဝန်ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်'' ဟုဆို၍၊-
4 ထွက်သွားပြီးလျှင်မြေခွေးသုံး ရာကိုဖမ်း
ဆီး၍ နှစ်ကောင်တစ်တွဲအမြီးချင်းဆက်ကာ
အမြီးထုံးကြားထဲတွင်မီးတုတ်ကိုချည် ၏။-
5 ထိုနောက်မီးတုတ်ကိုမီးညှိ၍ ဖိလိ တ္
တိလယ် များထဲသို့မြေခွေးတို့ကိုလွှတ်လိုက်လေ
သည်။ ဤနည်းအားဖြင့်သူသည်ရိတ်သိမ်း
ပြီးဂျုံစပါးတို့ကိုသာမကမရိတ်သိမ်း
ရသေးသည့်ဂျုံပင်များကိုပါမီးသင့် လောင်ကျွမ်းသွားစေ၏။
သံလွင်ဥယျာ ဉ် တို့သည်လည်းမီးလောင်ကျွမ်းကုန်၏။-
6 ဤအမှုကိုမည်သူပြုသည်ကိုဖိလိ တ္ တိ

အမျိုးသားတို့စုံစမ်းမေးမြန်းကြသော အခါ
တိမနမြို့မှသူ၏ယောကၡမသည် ရှံဆုန်၏ဇနီးအားရှံဆု
န်၏မိတ်ဆွေတစ်ဦး နှင့်ပေးစားလိုက်သောကြောင့်
ရှံဆု န်ဤကဲ့သို့ ပြုသည်ကိုသိရှိကြရ၏။
ထို့ကြောင့်သူတို့ သည်ထိုအမျိုးသမီးနှင့်သူ၏ဖခင်၏
အိမ်ကိုမီးရှို့ကြလေသည်။
7 ရှံဆု န်ကဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့အား``သင်
တို့သည်ဤသို့ပြုကြသည်ဆိုလျှင် ငါသည်
လည်းသင်တို့အားလက်စားမချေရမချင်း
နားနေလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းငါကျိန်ဆို ၏''
ဟုဆို၍၊- 8 သူတို့အားပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်လေ၏။
သူ သည်လူအမြောက်အမြားကိုသတ်ဖြတ်ပြီး
နောက် ဧတံကျောက်ဆောင်အတွင်းရှိဂူ၌
သွားရောက်နေထိုင်လေသည်။

ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့အားရှံဆုန်နှိမ်နင်းခြင်း

9 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်ယုဒပြည်သို့
လာ၍စခန်းချကာလေဟိမြို့ကိုတိုက်ခိုက် ကြ၏။-
10 ယုဒပြည်သူတို့က``သင်တို့သည်အဘယ်
ကြောင့်ငါတို့အားတိုက်ခိုက်ကြပါသနည်း''
ဟုမေးလျှင်သူတို့က``ငါတို့သည်ရှံဆု န်ကို
ဖမ်းဆီး၍ ငါတို့အားသူပြုသကဲ့သို့သူ့
အားပြုရန်လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်''
ဟုပြန်လည်ပြောကြားကြ၏။- 11 ထိုအခါယုဒပြည်သားလူသုံးထောင်တို့

ရှံဆု န်နေသောဧတံကျောက်ဂူသို့သွား၍သူ့
အား``ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်ငါတို့အား
အစိုးရသူများဖြစ်သည်ကိုသင်မသိပါ သလော။
အဘယ်သို့အမှုကိုငါတို့အားသင် ပြုခဲ့ပါပြီနည်း''
ဟုမေးကြ၏။

သူကလည်း``ငါသည်သူတို့ငါ့အားပြုသည်
အတိုင်းသာလျှင် သူတို့အားပြုခဲ့ပါ၏'' ဟု
ဖြေကြားလေသည်။

12 သူတို့သည်ရှံ ဆု န်အား``ငါတို့လာရောက်ကြ
ခြင်းမှာသင့်ကိုချည်နှောင်၍ ထိုသူတို့၏လက်
သို့အပ်နှံရန်ဖြစ်ပါသည်'' ဟုဆိုကြ၏။
ရှံဆု န်ကလည်း``သင်တို့ကိုယ်တိုင်ငါ့အား မ
သတ်ပါဟုကတိပြုပါလော့'' ဟုဆို၏။
13 ``ကောင်းပြီ။ ငါတို့သည်သင့်ကိုချည်နှောင်၍
ထိုသူတို့၏လက်သို့အပ်နှံပါအံ့။ သင့်အား
ငါတို့သတ်မည်မဟုတ်ပါ'' ဟုကတိပြု
ကြ၏။ ဤသို့လျှင်သူတို့သည်သူ့အားကြိုး
သစ်နှစ်ချောင်းဖြင့်ချည်နှောင်ပြီးလျှင်ကျောက်
ဆောင်မှပြန်လည်ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။
14 လေဟိအရပ်သို့ရောက်သောအခါ ဖိလိ
တ္ တိ အမျိုးသားတို့သည်အော်ဟစ်ကာရှံဆု
န် ထံသို့ပြေး၍လာကြ၏။ ဘုရားသခင်၏
တန်ခိုးတော်သည်ရှံဆု န်အားရုတ်တရက်

သန့်စွမ်းလာစေတော်မူသဖြင့် သူသည်မိမိ
၏လက်များကိုချည်နှောင်ထားသောကြိုး
တို့ကိုမီးကျွမ်းသည့်အပ်ချည်မျှင်ပမာ ပြတ်စေ၏။-
15 ထိုနောက်သူသည်မကြာမီကသေသွားသည့်
မြည်းတစ်ကောင်၏မေးရိုးတစ်ချောင်းကိုတွေ့
ရှိသဖြင့်ကောက်ယူပြီးလျှင် ထိုမေးရိုးဖြင့်
လူတစ်ထောင်မျှကိုတိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ပစ်
လိုက်လေသည်။
16 သို့ဖြစ်၍ရှံဆုန်က၊
``မြည်းမေးရိုးဖြင့်လူတစ်ထောင်ကိုငါသတ်ပြီ။
မြည်းမေးရိုးဖြင့်အလောင်းတွေအပုံပုံဖြစ်စေပြီ''
ဟူ၍သီဆိုလေ၏။
17 ထိုနောက်သူသည်မြည်းမေးရိုးကိုလွှင့်ပစ်လိုက်
သည်။ ဤအမှုအရာဖြစ်ပျက်သည့်အရပ်ကို
ရာမတ်လေဟိဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။
18 ထိုနောက်ရှံဆု န်သည်အလွန်ရေငတ်၍လာသ
ဖြင့် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့``ဤအောင်ပွဲကြီး
ကိုအကျွန်ုပ်အားကိုယ်တော်ပေးတော်မူခဲ့ပါ
ပြီ။ ယခုအကျွန်ုပ်သည်ရေငတ်၍သေရပါ
တော့မည်လော။ ဘုရားမဲ့သူဤဖိလိ တ္ တိအမျိုး
သားတို့၏လက်တွင်အဖမ်းခံရပါတော့မည် လော''
ဟုဆုတောင်း၏။- 19 ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်လေဟိအရပ်
မြေချိုင့်တစ်နေရာတွင် စမ်းပေါက်စေတော်မူ

သဖြင့်ရေထွက်လာ၏။ ရှံဆု န်သည်ထိုရေကို
သောက်ရ၍လန်းဆန်းလာလေသည်။ သို့ဖြစ်
၍ထိုစမ်းပေါက်ကိုအဟ က္ကောရဟုခေါ်ဝေါ်
၍ယနေ့တိုင်အောင်လေဟိအရပ်၌ရှိသ တည်း။-
20 ရှံဆု န်သည်လည်းဖိလိ တ္တိအမျိုးသားတို့
ကြီးစိုးနေချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အားအနှစ်နှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်ခေါင်း
ဆောင်ခဲ့လေသည်။

16

ဂါဇမြို့သို့ရှံဆုန်ရောက်ရှိခြင်း

1 တစ်နေ့သ၌ရှံဆု န်သည် ဖိလိ တ္တိအမျိုးသား
တို့နေထိုင်ရာဂါဇမြို့သို့သွားရောက်၏။ ထို
မြို့တွင်ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦးကိုတွေ့၍သူ
နှင့်အိပ်စက်လေသည်။- 2 ဂါဇမြို့သားတို့သည်ရှံဆု
န်ရောက်ရှိနေကြောင်း ကိုကြားသိကြသဖြင့်
ထိုအိမ်ကိုဝိုင်းရံထား ပြီးလျှင်တစ်ညလုံးမြို့တံခါးဝမှစောင့်နေ
ကြ၏။ ``ငါတို့သည်သူ့အားမိုးလင်းသည်တိုင်
အောင်စောင့်ဆိုင်းပြီးမှသတ်ပစ်မည်''
ဟုကြံ စည်ကာဆိတ်ငြိမ်စွာနေကြ၏။-
3 သို့ရာတွင်ရှံဆု န်သည်သန်းခေါင်တိုင်အောင်
သာအိပ်ပြီးနောက်ထ၍တံခါးရွက်၊ တံခါး
တိုင်၊ ကန့်လန့်ကျင်နှင့်တကွမြို့တံခါးကို

ဆွဲနုတ်ပြီးလျှင်ပခုံးပေါ်မှာထမ်း၍ ဟေဗြုန်
မြို့အနီးတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ယူဆောင်သွား လေသည်။

ရှံဆုန်နှင့်ဒေလိလ

4 ထိုနောက်ရှံဆုန်သည်စောရက်ချိုင့်တွင်
နေထိုင် သောဒေလိလအမည်ရှိသောအမျိုးသမီး
ကိုချစ်ကြိုက်ပြန်၏။- 5 ဖိလိတ္တ
တိဘုရင်ငါးပါးတို့သည်ဒေလိလထံ သို့လာ၍``ရှံဆု
န်သည်အဘယ်ကြောင့်ဤမျှ ခွန်အားကြီးရကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊
သူ့ အားအဘယ်သို့နှိမ်နင်း၍ချည်နှောင်ထား
နိုင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်းသိရှိရန်သူ့အား
ဖြားယောင်း၍မေးပါ။ ငါတို့တစ်ယောက်လျှင်
ငွေတစ်ဆယ့်တစ်ပိဿာစီပေးပါမည်'' ဟုပြော၏။
6 သို့ဖြစ်၍ဒေလိလသည်ရှံဆုန်အား``သင်သည်
ဤမျှခွန်အားကြီးရခြင်းမှာအဘယ်ကြောင့်
နည်း။ သင့်အားအဘယ်နည်းဖြင့်ချည်နှောင်၍
အနိုင်ရနိုင်ပါမည်နည်း'' ဟုမေး၏။
7 ရှံဆုန်က``မခြောက်သေးသောလေးကြိုးအသစ်
ခုနစ်ပင်ဖြင့်ငါ့ကိုချည်နှောင်ထားမည်ဆို လျှင်
ငါသည်အခြားသူများနည်းတူအား လျော့လိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။
8 သို့ဖြစ်၍ဖိလိတ္တတိဘုရင်တို့သည်မခြောက်သေး
သောလေးကြိုးအသစ်ခုနစ်ပင်ကိုဒေလိလ
အားပေးသဖြင့် ဒေလိလသည်ရှံဆု

န်အား ချည်နှောင်ထားလိုက်လေသည်။-
9 သူမသည်အခြားအခန်းတစ်ခုထဲ၌လူ
အချို့ကိုစောင့်၍နေစေပြီးလျှင်``ရှံဆု န်၊ ဖိလိ တ္
တိ အမျိုးသားတို့လာနေကြပြီ'' ဟုဟစ်အော်၏။
သို့ရာတွင်ရှံဆု န်သည်ထိုလေးကြိုးတို့ကိုမီး
ထိသည့်ချည်မျှင်သဖွယ်ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်
လေသည်။ သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်သူ့ခွန်အား
ကြီးရခြင်း၏လျှို့ဝှက်ချက်ကိုမသိနိုင် ကြသေးပေ။
10 ဒေလိလကရှံဆု န်အား``သင်သည်ကျွန်မ
အားမှန်ရာကိုမပြောဘဲအရူးလုပ်လေ ပြီ။
သင့်အားအဘယ်သို့ချည်နှောင်ထားနိုင်
မည်ကိုကျွန်မအားကျေးဇူးပြု၍ပြောပြ ပါ''
ဟုဖြားယောင်းပြောဆို၏။
11 သူကလည်း``ငါ့အားတစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ
အသုံးမပြုရသေးသည့်ကြိုးသစ်များဖြင့်
ချည်နှောင်မည်ဆိုလျှင် ငါသည်အခြားသူ
များကဲ့သို့ပင်အားလျော့ပေအံ့'' ဟုပြန် ပြော၏။
12 သို့ဖြစ်၍ဒေလိလသည်ကြိုးသစ်ကိုယူ ပြီးလျှင်
သူ့အားချည်နှောင်လေသည်။ ထို နောက်``ရှံဆု န်၊ ဖိလိ
တ္ တိအမျိုးသားတို့လာနေ ကြပြီ'' ဟုဟစ်အော်၏။
လူတို့သည်အခန်း တစ်ခုထဲတွင်စောင့်နေကြ၏။
သို့ရာတွင် ရှံဆု န်သည်မိမိလက်များမှကြိုးတို့ကို
ချည်မျှင်သဖွယ်ဖြတ်တောက်လိုက်လေသည်။

13 ဒေလိလကရှံဆု န်အား``သင်သည်ကျွန်မအား
မှန်ရာကိုမပြောဘဲအရူးလုပ်လျက်ပင်ရှိနေ
ပါသေး၏။ သင့်အားအဘယ်သို့ချည်နှောင်ထား
ရမည်ကိုကျွန်မအားပြောပါလော့'' ဟုဖြား
ယောင်းပြောဆိုပြန်၏။
ရှံဆု န်က``ငါ၏ဆံပင်ခုနစ်စုကိုယက်ကန်း
စင်ထဲသို့ယက်သွင်းကာ သပ်နှင့်ရိုက်၍ထား
မည်ဆိုလျှင်ငါသည်အခြားသူများနည်း
တူအားလျော့လိမ့်မည်'' ဟုပြော၏။
14 ထိုအခါဒေလိလသည်သူ့အားချော့၍
သိပ်ပြီးလျှင် သူ၏ဆံပင်ခုနစ်စုကိုယူ၍
ရက်ကန်းစင်ထဲသို့ရက်သွင်းကာသပ်ရိုက်
ထားလိုက်၏။ ထိုနောက်``ရှံဆု န်၊ ဖိလိ တ္ တိအမျိုး
သားတို့လာနေကြပြီ'' ဟုဟစ်အော်လေသည်။
သို့ရာတွင်ရှံဆု န်သည်နိုးထပြီးလျှင် မိမိ
၏ဆံပင်ကိုယက်ကန်းစင်မှဆွဲထုတ်လိုက် ၏။
15 သို့ဖြစ်၍ဒေလိလကသူ့အား``သင်သည်
ကျွန်မကိုတကယ်မချစ်ဘဲနှင့်ချစ်ပါသည်
ဟု အဘယ်သို့ပြောနိုင်ပါသနည်း။ ကျွန်မ
အားသင်အရူးလုပ်ခဲ့သည်မှာသုံးကြိမ်တိုင်
တိုင်ရှိလေပြီ။ သင်သည်ယခုတိုင်အောင်ပင်
မိမိအဘယ်ကြောင့်သန်စွမ်းရကြောင်းကို
ကျွန်မအားပြောမပြသေးပါတကား'' ဟုဆို၏။-

16-17 ဤသို့လျှင်သူသည်ဆက်လက်၍တစ်နေ့ပြီး
တစ်နေ့မေးမြန်းလျက်နေရကား ရှံဆု
န်သည် ဒေလိလ၏ပူဆာမှုကိုလွန်စွာငြီးငွေ့လာ
ပြီးလျှင်နောက်ဆုံး၌``ငါ၏ဆံပင်သည်တစ်
ကြိမ်တစ်ခါမျှမရိတ်မဖြတ်ရသေး။ ငါ
သည်လည်းမွေးစကပင်လျှင်နာဇရိဂိုဏ်း
ဝင်အဖြစ်ဖြင့် ဘုရားသခင်အားဆက်ကပ်
ထားသူဖြစ်သည်။ အကယ်၍ငါ၏ဆံပင်ကို
ရိတ်ဖြတ်လိုက်သည်ရှိသော်ငါသည်ခွန်အား
ဆုတ်ယုတ်၍သူတစ်ပါးနည်းတူအားနည်း ပေအံ့''
ဟုအမှန်အတိုင်းထုတ်ဖော်ပြော ဆိုလိုက်တော့၏။

18 ယင်းသို့အမှန်အတိုင်းပြောဆိုသည်ကို
ဒေလိလသိသောအခါ သူသည်ဖိလိ တ္
တိ ဘုရင်တို့ထံသို့လူလွှတ်၍``ဤတစ်ကြိမ်
ပြန်လာခဲ့ကြပါ။ ကျွန်မသည်ရှံဆု န်ထံ
မှမှန်ရာကိုသိရှိရပါပြီ'' ဟုပြောကြား လိုက်၏။
ထိုသူတို့သည်လည်းငွေများ ကိုယူ၍လာကြ၏။-
19 ဒေလိလသည်ရှံဆု န်အားမိမိ၏ပေါင်ပေါ်
တွင်ချော့၍သိပ်ပြီးမှ လူတစ်ယောက်ကိုခေါ်
၍ရှံဆု န်၏ဆံပင်ခုနစ်စုကိုရိတ်ဖြတ်စေ၏။
ရှံဆု န်၌ခွန်အားပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်၍
ဒေလိလသည်သူ့အားစတင်ညှဉ်းပန်းလေ တော့သည်။-
20 သူသည်``ရှံဆု န်၊ ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့လာ

နေကြပြီ'' ဟုဟစ်အော်၏။ ထိုအခါရှံဆု
န် သည်အိပ်ရာမှနိုးထ၍ယခုတစ်ကြိမ်လည်း
ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် မိမိလွတ်မြောက်နိုင်လိမ့်
မည်ဟုထင်မှတ်၏။ မိမိအားထာဝရဘုရား
စွန့်ခွာသွားတော်မူပြီဖြစ်ကြောင်းကိုမူသူ မသိ။-
21 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်လည်းသူ့အား
ဖမ်းဆီးကာသူ၏မျက်စိကိုဖောက်ပြီး
နောက် သူ့အားဂါဇမြို့သို့ခေါ်ဆောင်၍
ကြေးဝါကြိုးများဖြင့်ချည်နှောင်ပြီးလျှင်
ထောင်ထဲ၌ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုလှည့်စေ ကြ၏။-
22 သို့ရာတွင်သူ၏ဆံပင်သည်ပြန်၍ရှည်စ
ပြုလာလေသည်။

ရှံဆုန်သေဆုံးခြင်း

23 ဖိလိတ္ တိဘုရင်တို့သည်မိမိတို့၏ဘုရားဒါဂုန် အား
ယဇ်ပူဇော်ရန်နှင့်အောင်ပွဲခံရန်အတွက် စုဝေးကြ၏။
သူတို့က``ငါတို့၏ဘုရားသည် ငါတို့အားမိမိတို့ရန်သူရှံဆု
န်၏အပေါ် ၌အောင်ပွဲခံစေတော်မူပြီ'' ဟုသီဆိုကြ၏။-
24-25 သူတို့သည်အလွန်ပျော်ရွှင်လျက်``ရှံဆု န်ကိုခေါ်
ခဲ့ကြ။ သူ့အားငါတို့ကိုဖျော်ဖြေစေမည်'' ဟုဆို
ကြ၏။ သူတို့သည်ရှံဆု န်ကိုထောင်ထဲမှခေါ်ဆောင်
၍ မိမိတို့အားဖျော်ဖြေစေ၏။ မဏ္ဍပ်တိုင်မကြီး
အကြားတွင်ရပ်စေ၏။ လူတို့သည်သူ့ကိုမြင်
လေလျှင်``ငါတို့၏ဘုရားသည်ငါတို့ပြည်ကို

ယိုယွင်းပျက်စီးစေ၍ ငါတို့လူအမြောက်
အမြားကိုသတ်ဖြတ်ခဲ့သောရန်သူ၏အပေါ်
၌ငါတို့အားအောင်ပွဲခံစေတော်မူပြီ'' ဟု
မိမိတို့ဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်း၏။-
26 ရှံဆု န်သည်မိမိအားလက်ဆွဲ၍ခေါ်ယူလာ
သောသူငယ်အား``မဏ္ဍပ်တိုင်မကြီးတို့ကိုငါ့
အားကိုင်ခွင့်ပြုပါ။ ယင်းတို့ကိုငါမှီ၍နေ လိုပါသည်''
ဟုပြော၏။- 27 ထိုမဏ္ဍပ်သည်အမျိုးသားအမျိုးသမီးများ
နှင့်ပြည့်လျှံလျက်ရှိ၏။ ဖိလိ တ္ တိဘုရင်ငါးပါး
တို့သည်လည်းထိုမဏ္ဍပ်တွင်ရှိကြ၏။ အမျိုး
သားအမျိုးသမီးစုစုပေါင်းသုံးထောင်ခန့်
သည် မဏ္ဍပ်အမိုးပေါ်မှရှံဆု န်ဖျော်ဖြေနေ
သည်ကိုကြည့်ရှုလျက်ရှိကြ၏။

28 ထိုအခါရှံဆု န်က``အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့သတိရတော်မူပါ။ အို
ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၏မျက်စိနှစ်လုံးကို
ဖောက်ပစ်သည့်အတွက် ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့
အားတစ်ချက်တည်းဖြင့်လက်စားချေနိုင်ရန်
အကျွန်ုပ်အား၌တစ်ကြိမ်သာလျှင်ခွန်အား
ကိုပြန်လည်ရရှိစေတော်မူပါ'' ဟုဆု တောင်းပ တ္
ထနာပြုလေသည်။- 29 ထိုနောက်သူသည်မဏ္ဍပ်ဗဟိုတိုင်မကြီးနှစ်ခု
ကို လက်တစ်ဘက်စီဖြင့်ကိုင်၍တွန်းပြီးလျှင်၊-
30 ``အကျွန်ုပ်အားဖိလိ တ္ တိလူတို့နှင့်အတူသေခွင့်

ပြုတော်မူပါ'' ဟုဟစ်အော်၏။ သူသည်အစွမ်းကုန်
တွန်းလိုက်ရာမဏ္ဍပ်သည် ဘုရင်ငါးပါးနှင့်တကွ
ရှိသမျှသောလူတို့အပေါ်သို့ပြိုကျလေသည်။
ရှံဆု န်သည်သေဆဲအချိန်၌သတ်ခဲ့သည့်လူ
ဦးရေမှာအသက်ရှင်စဉ်အခါကသတ်ခဲ့
သည့်လူဦးရေထက်ပို၍များပြား၏။
31 ရှံဆု န်၏ညီများနှင့်အခြားအိမ်ထောင်စု
သားတို့သည် လာရောက်၍သူ၏ရုပ်အလောင်း
ကိုယူပြီးလျှင် ဇောရာမြို့နှင့်ဧရှတောလ
မြို့စပ်ကြားရှိဖခင်ဖြစ်သူမာနော်၏သင်္ချိုင်း
ဂူတွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူသည်နှစ်ပေါင်းနှစ်
ဆယ်တိုင်တိုင်ဣသရေလလူမျိုး၏ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်ခဲ့သတည်း။

17

မိက္ခာ၏ရုပ်တု

1 အခါတစ်ပါးကမိ က္ခာအမည်ရှိသောလူ
တစ်ယောက်သည် ဧဖရိ မ်တောင်ကုန်းဒေသ
တွင်နေထိုင်၏။- 2 သူသည်မိမိ၏မိခင်အား``မိခင်၏ငွေတစ်ဆယ့်
တစ်ပိဿာပျောက်ဆုံးသွားစဉ်အခါကခိုး
ယူသူအား မိခင်ကျိန်ဆဲခဲ့သည်ကိုကျွန်တော်
ကြားရပါသည်။ ထိုငွေသည်ကျွန်တော့်မှာ ရှိပါသည်။
ကျွန်တော်ယူမိပါသည်'' ဟု ပြောလေသည်။

သူ၏မိခင်ကလည်း``ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရား
သည်သင့်အားကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေ သော''
ဟုဆို၏။- 3 သူသည်ထိုငွေကိုမိခင်အားပြန်၍ပေး၏။
ထို အခါမိခင်ဖြစ်သူက``ငါ့သား၊ ကျိန်စာ
မသင့်စိမ့်သောငှာငါကိုယ်တိုင်ပင်ထိုငွေကို
ထာဝရဘုရားအားပေးလှူဆက်ကပ်မည်။
ငွေဖြင့်မွမ်းမံထားသည့်သစ်သားရုပ်တု
တစ်ခုကိုပြုလုပ်ရာတွင် ထိုငွေကိုအသုံး
ပြုမည်ဖြစ်၍သင့်အားပြန်ပေးမည်'' ဟုဆို၏။-
4 သားဖြစ်သူသည်လည်းထိုငွေကိုမယူဘဲ
အမိအားပြန်၍ပေးလေသည်။ ထိုအခါ
မိခင်သည်ငွေနှစ်ပိဿာကိုယူ၍ပန်းထိမ်
အားပေးအပ်ကာ သစ်သားရုပ်တုတစ်ခု
ထုလုပ်စေပြီးလျှင်ငွေဖြင့်မွမ်းမံစေ၏။ ထိုရုပ်တုကိုမိ
က္ခာ၏အိမ်တွင်ထားရှိ သတည်း။

5 ဤမိ က္ခာ ဆိုသူ၌ မိမိကိုယ်ပိုင်ဝတ်ပြုကိုး
ကွယ်ရာဌာနတစ်ခုရှိ၏။ သူသည်ရုပ်တု
များနှင့်သင်တိုင်းတော်တစ်ခုကိုပြုလုပ်
ပြီးလျှင် မိမိသားတစ်ယောက်အားမိမိ
၏ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်ဖြင့်ခန့်ထား လေသည်။-
6 ထိုကာလ၌ဣသရေလလူမျိုးတွင်ဘုရင်
မရှိသေးချေ။ လူတိုင်းပင်မိမိ၏စိတ်

သဘောအတိုင်းပြုလုပ်လေသည်။✡
7 ထိုကာလ၌ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့တွင် နေထိုင်
သောလေဝိအမျိုးသားလူငယ်တစ်ယောက်သည်၊-
8 အခြားတစ်မြို့တစ်ရွာသို့သွားရောက်နေထိုင်
ရန်ဗက်လင်မြို့မှထွက်ခွာလာစဉ် ဧဖရိ မ်
တောင်ကုန်းဒေသရှိမိ က္ခ ခါ၏အိမ်သို့ရောက်
ရှိလာလေသည်။- 9 မိက္ခခါက``သင်သည်အဘယ်အရပ်မှလာသနည်း''
ဟုမေး၏။ သူက``အကျွန်ုပ်သည်ယုဒပြည်ဗက်
လင်မြို့မှလေဝိအမျိုးသားဖြစ်၍နေထိုင်ရန်
အရပ်ကိုရှာနေသူဖြစ်ပါသည်'' ဟုပြန်ပြော လေသည်။
10 မိ က္ခ ခါကလည်း``အကျွန်ုပ်နှင့်အတူနေပါလော့။
အကျွန်ုပ်အားအကြံဉာဏ်ပေးသူ၊ အကျွန်ုပ်၏
ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်ဖြင့်နေပါလော့။ သင့်
အားတစ်နှစ်လျှင်ငွေဒင်္ဂါးတစ်ဆယ်နှင့်ဝတ်စုံ
ကိုလည်းကောင်း၊ အစားအစာကိုလည်းကောင်း
အကျွန်ုပ်ထောက်ပံ့ပါမည်'' ဟုဆိုလေသော်၊-
11 လေဝိလူငယ်သည်မိ က္ခ ခါနှင့်အတူနေထိုင်
ရန်သဘောတူလိုက်၏။ သူသည်မိ က္ခ ခါ၏သား
သဖွယ်အတူနေထိုင်လေသည်။
12 မိ က္ခ ခါသည်သူ့အားမိမိ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်
ဖြင့်ခန့်ထားသဖြင့် သူသည်မိ က္ခ ခါ၏အိမ်၌နေထိုင်
လေသည်။- 13 မိ က္ခ ခါကလည်း``ယခုငါသည်လေ

✡ **17:6** သူကြီး၊ ၂၁:၂၅။

ဝိအမျိုးသား တစ်ဦးအား မိမိ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်ဖြင့်
ရရှိထားလေပြီ။ ထို့ကြောင့်ထာဝရဘုရား
သည်အစစအရာရာ၌ ငါ့အားတိုးတက်
အောင်မြင်စေတော်မူလိမ့်မည်'' ဟုဆို၏။

18

မိက္ခာနှင့်ဒန်အနွယ်ဝင်များ

1 ထိုကာလ၌ဣသရေလလူမျိုးတွင်ဘုရင်
မရှိသေးချေ။ ဒန်အနွယ်ဝင်တို့တွင်လည်း
အခြားဣသရေလအမျိုးသားများကဲ့
သို့ ကိုယ်ပိုင်နယ်မြေတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိ
ကြသေးပေ။ သို့ဖြစ်၍မိမိတို့သိမ်းယူ၍
အတည်တကျနေထိုင်ရန်နယ်မြေကို ရှာဖွေလျက်နေကြ၏။-
2 ဒန်အမျိုးသားတို့သည်နယ်မြေကိုစူးစမ်း
ရှာဖွေရန် မိမိတို့အနွယ်ဝင်အိမ်ထောင်စု
အပေါင်းမှ အရည်အချင်းရှိသူလူငါး
ယောက်ကိုရွေးချယ်၍ဇောရာမြို့နှင့်ဧရှ
တောလမြို့တို့မှစေလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ထို
သူတို့သည်တောင်ကုန်းဒေသဖြစ်သော
ဧဖရိ မ်ပြည်သို့ရောက်လာသောအခါ
မိ က္ခာ ၏အိမ်တွင်တည်းခိုကြ၏။-
3 ထိုအိမ်တွင်ရှိနေစဉ်လူတို့သည်လေ ဝိလူ
ငယ်ပြောဆိုသည့်စကားသံကိုသတိထား
မိကြသဖြင့် သူ့ထံသို့သွားပြီးလျှင်``သင်

သည်ဤအရပ်သို့အဘယ်ကြောင့်ရောက်နေ
ပါသနည်း။ သင့်အားဤအရပ်သို့အဘယ်
သူခေါ်ဆောင်လာပါသနည်း'' ဟုမေးကြ၏။
4 သူကလည်း``ငါသည်မိ က္ ခာနှင့်အမှုတစ်ခု
အတွက် သဘောတူထားပါသည်။ သူသည်ငါ့
အားအခပေး၍မိမိ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်
အဖြစ်ဖြင့်ငှားရမ်းထားပါသည်'' ဟုပြန် ပြော၏။
5 ထိုအခါသူတို့က``ငါတို့သည်ဤခရီးတွင်
အောင်မြင်မှုရှိမည်မရှိမည်ကို ဘုရားသခင်
အားကျေးဇူးပြု၍လျှောက်ထားမေးမြန်း ပေးပါ''
ဟုဆိုကြ၏။
6 ယဇ်ပုရောဟိတ်က``မည်သို့မျှသင်တို့စိုးရိ
မ် ရန်မလိုပါ။ ဘုရားသခင်သည်ဤခရီးတွင်
သင်တို့အားစောင့်ရှောက်တော်မူလျက်ရှိပါ သည်''
ဟုပြန်ပြော၏။
7 ထို့ကြောင့်ထိုလူငါးယောက်တို့သည်လဲရှ
မြို့သို့ထွက်သွားကြ၏။ ထိုမြို့သားတို့သည်
ဇိဒ္ဒ န်မြို့သားများကဲ့သို့ အေးဆေးငြိမ်းချမ်း
စွာနေထိုင်ကြသူများဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သူ
နှင့်မျှအငြင်းမပွားတတ်ကြောင်း၊ သူတို့
လိုအပ်သမျှတို့ကိုလည်းရရှိကြကြောင်း၊
သူတို့သည်ဇိဒ္ဒ န်မြို့သားတို့နှင့်အလွန်
အလှမ်းကွာရာတွင်နေထိုင်ကြလျက် အခြားအဘယ်လူမျိုးနှင့်မျှလည်း

အဆက်အသွယ်မရှိကြကြောင်းကို စူးစမ်းသိရှိကြလေသည်။-
8 ထိုသူငါးယောက်တို့သည်ဇောရာမြို့နှင့်
ဧရှတောလမြို့တို့သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိ
ကြသောအခါ အမျိုးသားချင်းတို့က``သင်
တို့အဘယ်သို့စုံစမ်းတွေ့ရှိခဲ့ရသနည်း''
ဟုမေးမြန်းကြ၏။- 9 သူတို့ကလည်း``လာကြ၊
လဲရှမြို့ကိုငါ တို့သွားရောက်တိုက်ခိုက်ကြကုန်အံ့။
ထို နယ်မြေသည်အလွန်ကောင်းမွန်ကြောင်း
ကိုငါတို့တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီ။ ဤအရပ်တွင်
ဆိုင်းလင့်၍နေကြမည်လော။ အလျင်
အမြန်ထိုနယ်မြေကိုဝင်ရောက်သိမ်းယူ ကြကုန်အံ့။-
10 ထိုအရပ်သို့သင်တို့ရောက်ကြသောအခါ
လူတို့သည် စိုးစဉ်းမျှမယုံသင်္ကာမဖြစ်ကြ
သည်ကိုတွေ့ရှိရကြလိမ့်မည်။ ထိုနယ်မြေ
သည်ကျယ်ပြန့်၍လူသားတို့လိုချင်တောင့်
တသောအရာတို့နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ထို
နယ်မြေကိုသင်တို့အားဘုရားသခင်ပေး
သနားတော်မူလေပြီ'' ဟုဆိုကြ၏။

11 သို့ဖြစ်၍ဒန်အနွယ်ဝင်လူပေါင်းခြောက်ရာ
တို့သည် တိုက်ပွဲဝင်ရန်အသင့်ပြင်လျက်
ဇောရာမြို့နှင့်ဧရှတောလမြို့တို့မှထွက်ခွာ
သွားလေသည်။- 12 သူတို့သည်ယုဒပြည်၊
ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၌ တပ်စခန်းချကြ၏။

ထိုအကြောင်းကြောင့်ထို အရပ်သည်ဒန်တပ်စခန်းဟူ၍ယနေ့တိုင်
အောင်အမည်တွင်သတည်း။– 13 သူတို့သည်ထိုအရပ်မှဆက်လက်၍ခရီး
ပြုကြရာ ဧဖရိ မ်တောင်ကုန်းဒေသရှိမိ က္ခ ာ
၏အိမ်သို့ရောက်ကြ၏။
14 ထိုအခါလဲရှနယ်သို့သွားရောက်စူးစမ်း
ထောက်လှမ်းခဲ့သောလူငါးယောက်တို့က မိမိ
တို့၏အပေါင်းအဖော်များအား``ဤအိမ်စု
အနက်အိမ်တစ်လုံးတွင်ငွေဖြင့်မွမ်းမံထား
သည့်ရုပ်တုတစ်ခုရှိသည်ကို သင်တို့သိကြ
ပါ၏လော။ ထိုအိမ်တွင်အခြားရုပ်တုများ
နှင့်သင်တိုင်းတော်တစ်ခုလည်းရှိ၏။ ငါတို့
အဘယ်သို့ပြုသင့်သည်ဟုသင်တို့ထင်
မြင်ကြပါသနည်း'' ဟုမေး၏။– 15 သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်လေ
ဝိလူငယ်နေထိုင် ရာ မိက္ခာ၏အိမ်သို့သွား၍သူ့အားနှုတ်ခွန်း
ဆက်ကြ၏။– 16 တိုက်ခိုက်ရန်အသင့်ရှိသောဒန်အနွယ်ဝင်
စစ်သည် ခြောက်ရာတို့သည်ဝင်းတံခါးဝ
တွင်စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။– 17 ထောက်လှမ်းရန်သွားရောက်ခဲ့သောလူငါး
ယောက်တို့သည် အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ငွေဖြင့်မွမ်း
မံထားသည့်ရုပ်တုနှင့်အခြားရုပ်တုများကို
လည်းကောင်း၊ သင်တိုင်းတော်ကိုလည်းကောင်းယူ
ကြ၏။ ထိုအချိန်၌ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်စစ်
သားခြောက်ရာနှင့်အတူဝင်းတံခါးဝတွင် ရှိသတည်း။
18 မိ က္ခ ာ၏အိမ်သို့ထိုသူတို့ဝင်၍ရုပ်တုများ

နှင့် သင်တိုင်းတော်တို့ကိုယူကြသောအခါ
ယဇ်ပုရောဟိတ်ကသူတို့အား``သင်တို့သည်
အဘယ်သို့ပြုကြပါသနည်း'' ဟုမေး၏။
19 သူတို့ကလည်း``ဆိတ်ဆိတ်နေလော့။
စကား တစ်ခွန်းမျှမပြောနှင့်။ သင်သည်ငါတို့နှင့်
အတူလိုက်၍ငါတို့အားအကြံပေးသူ အဖြစ်ဆောင်ရွက်ပါလော့။
လူတစ်ယောက် ၏အိမ်ထောင်အတွက်ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြု
ရခြင်းထက် ဣသရေလအနွယ်ဝင်တစ်
ခုလုံးအတွက်ပြုရခြင်းကသင့်အဖို့ ပို၍ကောင်းမည်မဟုတ်ပါလော''
ဟု ပြောကြ၏။- 20 ထိုအခါယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လွန်စွာ
ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ရုပ်တုများနှင့်သင်တိုင်း
တော်တို့ကိုယူ၍ထိုလူစုနှင့်အတူ လိုက်သွားလေသည်။
21 သူတို့သည်ပြန်လှည့်ပြီးလျှင်ထွက်ခွာ
သွားကြ၏။ မိမိတို့၏သားသမီးများ၊
တိရ စ္ဆာ န်များနှင့်ဝန်စည်စလယ်များကို
ရှေ့မှအလျင်သွားနှင့်စေကြ၏။- 22 ထိုသူတို့အတန်ငယ်ခရီးရောက်သော
မိ က္ခာသည် မိမိ၏အိမ်နီးချင်းတို့တိုက်ပွဲဝင်
ရန်စုရုံးလေသည်။ သူတို့သည်ဒန်အမျိုး
သားတို့အားလိုက်၍မီသောအခါ၊- 23 ဟစ်ခေါ်ကြ၏။
သူတို့သည်လည်းလှည့်၍ကြည့် ပြီးလျှင် မိ က္ခ
ာအား``သင်တို့တွင်အဘယ်အရေး အခင်းရှိသနည်း။
ဤလူထုနှင့်အ ဘယ်ကြောင့် လိုက်လာကြသနည်း''
ဟုမေး၏။

24 မိ က္ခ ခာကလည်း`` `အဘယ်အရေးအခင်းရှိ
သနည်း' ဟုဆိုရာ၌သင်တို့အဘယ်သို့ဆို
လိုပါသနည်း။ သင်တို့သည်ငါ၏ယဇ်ပုရော
ဟိတ်နှင့် ငါထုလုပ်ထားသောရုပ်တုတို့ကို
ယူသွားကြပါသည်တကား။ ငါ၌အဘယ်
အရာကျန်ရှိသေးသနည်း'' ဟုပြန်ပြော လေ၏။

25 ဒန်အမျိုးသားတို့က``ဤသူတို့သည်အမျက်
ထွက်၍ သင်တို့အားမတိုက်ခိုက်စေလိုလျှင်
နောက်ထပ်စကားတစ်ခွန်းမျှမပြောပါနှင့်။
သင်နှင့်သင်၏အိမ်ထောင်စုတစ်ခုလုံးသေ
သွားလိမ့်မည်'' ဟုဆိုကြ၏။- 26 ထိုနောက်သူတို့သည်ခရီးဆက်ကြ၏။
မိက္ခခာ သည်သူတို့အားခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိ သည်ကို
သိသဖြင့်လှည့်၍အိမ်သို့ပြန်လေ၏။

27-28 ဒန်အမျိုးသားတို့သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်
တကွမိ က္ခ ခာပြုလုပ်ထားသည့်ရုပ်တုများကို
ယူပြီးနောက် အေးဆေးငြိမ်းချမ်းစွာနေထိုင်
ကြသူတို့၏လဲရှမြို့သို့သွားရောက်တိုက်
ခိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သည်ဗက်ရဟောဘမြို့
တည်ရှိရာချိုင့်ဝှမ်း၌ပင်တည်ရှိသည်။ သူ
တို့သည်မြို့သားတို့ကိုသတ်၍မြို့ကိုလည်း
မီးရှို့ပစ်ကြ၏။ သူတို့အားကယ်ဆယ်သည့်
သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှမရှိချေ။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော်လဲရှမြို့သည်ဇိဒု န်မြို့နှင့်

အလွန်ခရီးလှမ်းသည့်ပြင် လဲရှမြို့သား
တို့သည်အခြားလူတို့နှင့်ဆက်သွယ်မှု
လုံးဝမရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒန်အမျိုး
သားတို့သည်ထိုမြို့ကိုပြန်လည်တည်
ထောင်ကာအတည်တကျနေထိုင်ကြ လေသည်။-
29 ယင်းအမည်လဲရှမြို့ကိုလည်းယာကုပ်
၏သား မိမိတို့၏ဘိုးဘေးဖြစ်သူဒန်ကို
အစွဲပြု၍ဒန်မြို့ဟုပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ် ကြ၏။-
30 ဒန်အမျိုးသားတို့သည်မိ က္ခ ခာပြုလုပ်သည့်ရုပ်
တုကိုတည်ထားပြီးလျှင် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်
ကြလေသည်။ မောရှေ၏မြေး၊ ဂေရရှုံ၏
သားယောနသန်က သူတို့၏ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်လေသည်။
သူ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည်လည်း
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ဖမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်း
ခံရချိန်တိုင်အောင် သူတို့၏ယဇ်ပုရော
ဟိတ်များအဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ကြ၏။-
31 ရှိလောမြို့၌ဘုရားသခင်အားဝတ်ပြုကိုး
ကွယ်ရာတဲတော်ရှိနေသမျှကာလပတ် လုံး
မိ က္ခ ခာပြုလုပ်သည့်ရုပ်တုသည်လည်းထို
အရပ်၌တည်ရှိနေသတည်း။

19

လေဝိအမျိုးသားနှင့်မယားငယ်

1 ဣသရေလလူမျိုးတွင်ရှင်ဘုရင်မပေါ်မရှိ
သေးမီကာလ၌ ဧဖရိ မ်တောင်ကုန်းဒေသ
အစွန်အဖျားတွင်နေထိုင်သောလေဝိအမျိုး
သားတစ်ယောက်သည် ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့
သူတစ်ယောက်ကိုအပျော်မယားအဖြစ် သိမ်းယူ၏။-
2 သို့ရာတွင်ထိုသူငယ်မသည်ခင်ပွန်းနှင့်
စိတ်ဆိုးသဖြင့် ဗက်လင်မြို့ရှိသူ့ဖခင်၏
အိမ်သို့ပြန်ပြီးလျှင်ထိုအိမ်တွင်လေးလ မျှနေလေသည်။-
3 ထိုအခါလင်ဖြစ်သူသည်သူ့အားချော့မော့၍
မိမိထံပြန်လာရန်ကြိုးစားမည်ဟုဆုံးဖြတ်
ကာ မိမိနှင့်အတူမြည်းနှစ်ကောင်နှင့်အစေခံ
ကိုပါခေါ်၍သွား၏။ သူငယ်မသည်လေ
ဝိ အမျိုးသားအားအိမ်ထဲသို့ဝင်ရန်ဖိတ်ခေါ်
လိုက်ရာဖခင်ဖြစ်သူသည် သူ့ကိုမြင်လျှင်
ဝမ်းမြောက်စွာကြိုဆိုလက်ခံလေသည်။-
4 သူ့အားလည်းဆက်လက်နေထိုင်ရန်တိုက်
တွန်း၏။ ထို့ကြောင့်သူသည်ယော က္ ခမအိမ်တွင်
သုံးရက်မျှနေထိုင်လေသည်။ သမက်သည်
ထိုအိမ်၌စားသောက်တည်းခိုပြီးနောက်၊-
5 စတု တ္ ထနေ့နံနက်၌စောစောထ၍ခရီးထွက်
ရန်ပြင်ဆင်သောအခါ ယော က္ ခမက``စားစရာ
ကိုဦးစွာသုံးဆောင်၍အားဖြည့်ပြီးမှခရီး ထွက်ပါ''
ဟုပြော၏။

6 သို့ဖြစ်၍ယော ကုနှ ခမနှင့်သမက်တို့သည်အတူ
ထိုင်၍စားသောက်ကြ၏။ ထိုနောက်ယော ကုနှ ခမ
က``ယနေ့လည်းအိပ်ပါဦးပျော်မွေ့စွာနေ ပါဦး'' ဟုဆို၏။
7 လေဝိအမျိုးသားသည်ထ၍ခရီးသွားရန်
ပြင်ဆင်သော်လည်း ယော ကုနှ ခမဖြစ်သူကဆက်
လက်နေထိုင်ရန်တိုက်တွန်းသဖြင့် ထိုညတွင်
လည်းထိုအိမ်၌အိပ်လေသည်။– 8 ငါးရက်မြောက်သောနေ့နံနက်စောစော
သည် ခရီးသွားရန်ထသောအခါယော ကုနှ
ခမ က``ကျေးဇူးပြု၍အစာစားပါဦး။ နေမြင့်
သည်တိုင်အောင်စောင့်ပါဦး'' ဟုဆိုသဖြင့် ယော ကုနှ
ခမနှင့်သမက်တို့သည်အတူတကွ စားကြ၏။
9 သူသည်မိမိ၏မယားငယ်နှင့်အစေခံကို
ခေါ်၍ ထွက်ခွာမည်ပြုသောအခါယော ကုနှ
ခမ က``ကြည့်ပါညနေချမ်းအချိန်သို့ရောက်
လေပြီ။ မကြာမီပင်မှောင်လာတော့အံ့။ ဤ
အရပ်၌ပင်တစ်ညအိပ်၍ပျော်မွေ့စွာနေ ပါလော့။
နက်ဖြန်နံနက်စောစောထ၍ပြန် ပါလော့''
ဟုဆိုလေသည်။
10-11 သို့ရာတွင်လေ ဝိအမျိုးသားသည်နောက်တစ်
ညမနေလိုတော့သဖြင့် ကုန်းနှီးတင်ထား
သည့်မြည်းနှစ်စီးပါလျက် မိမိမယားငယ်
နှင့်အတူစတင်ခရီးထွက်လေ၏။ သူတို့
သည်ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသောယေဗု တ်

မြို့သို့ရောက်သောအခါ နေ့အချိန်ကုန်လွန်
ခါနီးလေပြီ။ ထို့ကြောင့်အစေခံကမိမိ
၏သခင်အား``ယေဗုသိအမျိုးသားတို့
နေထိုင်ရာမြို့၌ပင်အကျွန်ုပ်တို့အိပ်ကြ ရအောင်''
ဟုပြော၏။
12-13 သို့ရာတွင်သူ၏သခင်က``ဣသရေလ
အမျိုးသားမဟုတ်သူတို့၏မြို့တွင် ငါတို့
မရပ်မနားလို။ ရှေ့သို့အနည်းငယ်ဆက် ၍သွားပြီးလျှင်
ဂိဗာမြို့၌အိပ်ကြကုန် အံ့'' ဟုဆိုလေသည်။-
14 သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်ယေဗု တ်မြို့ကိုကျော်
ဖြတ်၍ဆက်လက်ခရီးပြုရာ ဗ ် ယာမိန်အနွယ်
ဝင်တို့၏နယ်မြေရှိဂိ ဗာမြို့သို့ရောက်ကြ၏။
ထိုအခါ၌နေဝင်လျက်နေလေပြီ။- 15 ထို့ကြောင့်သူတို့သည်ထိုမြို့တွင်အိပ်
နားနေရန်မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင် မြို့တံခါး
အနီးရှိကွက်လပ်၌ထိုင်နေကြ၏။ သို့သော်
လည်းမည်သူမျှမိမိအိမ်တွင်တည်းခိုရန်
သူတို့အားခေါ်ဖိတ်ခြင်းမပြုကြချေ။
16 ယင်းသို့သူတို့ထိုင်နေကြစဉ်အဖိုးအို
တစ်ယောက်သည် ည ဉ့်ဦးယံ၌လယ်လုပ်ရာမှ
ပြန်လာလေသည်။ သူသည်ယခုအခါ၌
ဂိဗာမြို့တွင်နေထိုင်လျက်ရှိသော်လည်း အစကမူဧဖရိ
မ်တောင်ကုန်းဒေသ တွင်နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်၏။
(ထိုမြို့ရှိအခြား သူတို့မှာဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်များဖြစ်

သတည်း။-) 17 အဖိုးအိုသည်မြို့တံခါးအနီးကွက်လပ်
ရှိခရီးသည်ကိုမြင်သောအခါ``သင်အဘယ် မှလာသနည်း။
အဘယ်အရပ်သို့သွားမည် နည်း'' ဟုမေး၏။
18 လေဝိအမျိုးသားကလည်း``ကျွန်ုပ်တို့သည်
ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့သို့သွားရောက်ခဲ့ပြီး
နောက် ကျွန်ုပ်တို့၏နေအိမ်ရှိရာဧဖရိ
မ် တောင်ကုန်းဒေသအစွန်းအဖျားသို့ပြန်
ရန်ခရီးသွားနေကြပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အား
ဤညအတွက်တည်းခိုရန်ဖိတ်ခေါ်သူ မရှိပါ။-
19 ကျွန်ုပ်တို့တွင်မိမိတို့မြည်းများအတွက်
ကောက်ရိုး၊ ကျွန်ုပ်နှင့်ကျွန်ုပ်၏မယားနှင့်
အစေခံအတွက် အစားအစာနှင့်စပျစ် ရည်ရှိပါ၏။
အကျွန်ုပ်တို့မှာတစ်စုံတစ်ခု မျှမလိုပါ''
ဟုပြန်ပြောလေသည်။
20 အဖိုးအိုက``သင်သည်ငါ၏အိမ်တွင်တည်း
ခိုနိုင်ပါသည်။ သင့်အားငါကြည့်ရှုပြုစု အံ့။
ဤည၌ကွက်လပ်တွင်သင်တို့အိပ် စက်ရန်မလိုပါ''
ဟုဆို၏။- 21 သို့ဖြစ်၍သူသည်ထိုသူတို့ကိုမိမိ၏အိမ်
သို့ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင် သူတို့၏မြည်းများ
ကိုအစာကျွေး၏။ သူ၏ဧည့်သည်တို့သည်
လည်းခြေဆေးပြီးလျှင်အစားအစာသုံး
ဆောင်ကြလေသည်။
22 ယင်းသို့သူတို့ပျော်မွေ့လျက်နေကြစဉ်

ထို မြို့ကအဋ္ဌ ၄ မှ မသားအချို့တို့သည်အိမ်ကို
ဝိုင်းရံထားပြီးနောက်တံခါးကိုထုရိုက်
ကြ၏။ အဖိုးအိုအားလည်း``သင်နှင့်အတူ
လိုက်လာသူကိုခေါ်ထုတ်ပေးပါ။ ငါတို့
သူနှင့်ကာမရာဂဆက်ဆံလိုပါသည်'' ဟုဆိုကြ၏။
23 သို့ရာတွင်အဖိုးအိုသည်အိမ်ပြင်သို့ထွက်
၍``မိတ်ဆွေတို့၊ ကျေးဇူးပြု၍ဤသို့ဆိုးညစ်
ဟောက်ရမ်းသည့်အမှုကိုမပြုကြပါနှင့်။ ဤ
သူသည်ငါ၏ဧည့်သည်ဖြစ်ပါသည်။-
24 ဤမှာသူ၏မယားငယ်နှင့်ငါ့ကိုယ်ပိုင်သမီး
အပျိုစင်ရှိပါ၏။ သူတို့အားယခုငါထုတ်
ပေးပါမည်။ သင်တို့အလိုရှိသလိုပြုကျင့်
ကြပါ။ သို့ရာတွင်ငါ၏ဧည့်သည်ကိုမူဤ
မျှဆိုးသွမ်းသည့်အမှုကိုမပြုကြပါနှင့်''
ဟုတောင်းပန်၏။-✡ 25 သို့ရာတွင်ထိုသူတို့သည်သူ၏စကားကို
နားမထောင်သောကြောင့် လေဝိအမျိုးသား
သည်မိမိ၏မယားငယ်ကိုထုတ်၍ သူတို့
အားအပ်လိုက်သဖြင့်သူတို့သည်ထိုအမျိုး
သမီးအား တစ်ညလုံးရက်စက်ကြမ်းကြုတ်
စွာပြုပြီးနောက်မိုးသောက်မှလွှတ်လိုက် ကြ၏။
26 အရုဏ်တက်ချိန်၌အမျိုးသမီးသည်လာ၍
မိမိ၏ခင်ပွန်းရှိရာအဖိုးအို၏အိမ်တံခါးဝ

✡ **19:24** က၊ ၁၉:၅-၈။

၌လဲကျသွားတော့၏။ သူသည်မိုးလင်းချိန်၌
လည်းထိုနေရာတွင်ပင်ရှိနေသေး၏။-
27 ထိုနေ့နံနက်၌သူ၏ခင်ပွန်းသည်ခရီးပြုရန်
ထ၍တံခါးကိုဖွင့်လိုက်သောအခါ မိမိ၏
မယားငယ်သည်တံခါးခုံကိုလက်တင်၍အိမ်
ရှေ့တွင်လဲလျက်နေသည်ကိုတွေ့ရှိရလေသည်။-
28 သူက``ထလော့၊ ငါတို့သွားကြစို့'' ဟုဆိုသော်
လည်းမည်သည့်အဖြေကိုမျှမရချေ။ သို့
ဖြစ်၍သူသည်သူငယ်မ၏ရုပ်အလောင်း
ကိုမြည်းပေါ်တွင်တင်၍အိမ်သို့ပြန်လေ၏။-
29 အိမ်သို့ရောက်သောအခါအိမ်ထဲသို့ဝင်ပြီး
လျှင်မှု ဓားတစ်လက်ကိုယူ၍ မယားငယ်၏
ရုပ်အလောင်းကိုတစ်ဆယ့်နှစ်ပိုင်းဖြတ်၏။
ထို နောက်ဣသရေလတစ်ဆယ့်နှစ်မျိုးတို့ထံ
သို့တစ်ပိုင်းစီပေးပို့လိုက်လေသည်။-✡
30 ထိုအခြင်းအရာကိုတွေ့မြင်ရသူမှန်သမျှ
တို့က``ဤအမှုမျိုးကိုငါတို့အဘယ်အခါ
၌မျှမတွေ့မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။ အီဂျစ်ပြည်မှ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထွက်ခွာလာချိန်
မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်ဤသို့မဖြစ်မပျက်
ခဲ့ဘူးပါ။ ထို့ကြောင့်ငါတို့သည်ဤအမှုနှင့်
ပတ်သက်၍တစ်ခုခုပြုကြရမည်။ အဘယ်

✡ **19:29** ၁ရာ၊ ၁၁:၇။

သို့ပြုကြရပါမည်နည်း'' ဟုဆိုကြ၏။
20
စစ်တိုက်ရန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ပြင်ဆင်ကြခြင်း
1 မြောက်ဘက်ရှိဒန်မြို့မှတောင်ဘက်ရှိဗေရ
ရှေဗမြို့တိုင်အောင် အရပ်ရပ်မှလည်းကောင်း၊
အရှေ့ဘက်ရှိဂိလဒ်ပြည်မှလည်းကောင်း
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
စစ်တိုက်ရန်ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ တစ်စုတစ်ရုံး
တည်းမိဇပါမြို့တွင်ထာဝရဘုရား၏
ရှေ့တော်၌လာရောက်စုဝေးကြလေသည်။-
2 စုရုံးရောက်ရှိလာကြသောဘုရားသခင်
၏လူမျိုးတော်တွင် ဣသရေလအနွယ်
အပေါင်းတို့၏ခေါင်းဆောင်များပါဝင်
ကြ၏။ မိဇပါမြို့၌ခြေလျင်တပ်သား
ပေါင်းလေးသိန်းမျှစုရုံးလျက်ရှိသတည်း။-
3 ဤအတောအတွင်းဗ ် ယာမိန်အမျိုးသား
တို့သည်မိဇပါမြို့၌ အခြားဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့စုဝေးလျက်ရှိ
ကြောင်းကိုကြားသိကြလေသည်။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့က``ဤရာဇဝတ်
မှုကိုအဘယ်သို့ကူးလွန်ပါသနည်း။ ငါ
တို့အားပြောပြပါလော့'' ဟုမေးကြလျှင်၊-

4 အသတ်ခံရသူမိန်းမ၏လင်လေဝိအမျိုး
သားက``ကျွန်ုပ်သည်မယားငယ်နှင့်အတူ ဗ
ဉ် ယာ မိန်နယ်မြေရှိဂိဗာမြို့သို့ညအခါတည်း
ခိုရန်သွားရောက်ခဲ့ပါ၏။- 5 ဂိဗာမြို့သားတို့သည်ကျွန်ုပ်အားရန်ပြုလို၍
အိမ်ကိုဝိုင်းရံထားကြပါသည်။ သူတို့သည်
ကျွန်ုပ်ကိုသတ်ရန်ကြံရွယ်သော်လည်းကျွန်ုပ်
၏မယားငယ်အားမုဒိန်းကျင့်သဖြင့်သူ
သည်သေဆုံးသွားပါ၏။- 6 ကျွန်ုပ်သည်သူ၏ရုပ်အလောင်းကိုယူ၍အပိုင်
ပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင် ဣသရေလတစ်ဆယ့်နှစ်
မျိုးထံသို့တစ်ပိုင်းစီပေးပို့ခဲ့ပါ၏။ ဤသူ
တို့သည်ဣသရေလလူမျိုးတွင်ဆိုးညစ်
သောအမှု၊ အရှက် မဲ့ မအမှုကိုပြုကြပါပြီ။-
7 ဤအရပ်တွင်ရောက်ရှိနေသောသင်တို့
အပေါင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသားများ
ဖြစ်ကြသည်။ ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်၍အဘယ်
သို့အရေးယူဆောင်ရွက်ကြပါမည်နည်း'' ဟု မေး၏။
8 လူအပေါင်းတို့သည်တစ်ပြိုင်နက်ထ၍``ငါ
တို့သည်တစ်ယောက်မျှမကျန် မိမိ၏တဲရှင်
သို့မဟုတ်အိမ်သို့မပြန်ကြတော့ပြီ။- 9 ငါတို့ပြုမည့်အမှုကားစာရေးတံမဲချ
၍လူအချို့ကိုရွေးချယ်ပြီးလျှင် ဂိဗာ
မြို့ကိုတိုက်ခိုက်ကြရန်ပင်တည်း။- 10 ဣသရေလလူမျိုး၏ယောကျာ်းဆ
ပုံသည်စစ်တပ်အတွက်ရိက္ခာပို့ရမည်။ ကျန်
သူတို့သည်ဂိ ဗာမြို့သားတို့အား ဣသရေလ

လူမျိုးတွင်ကူးလွန်ခဲ့သည့်အဓမ္မ ၄ မ္ မအမှု
အတွက်ဒဏ်ပေးရမည်'' ဟုပြန်ပြောကြ၏။–
11 သို့ဖြစ်၍ဣသရေလပြည်ရှိလူအပေါင်း
တို့သည် ဂိဗာမြို့ကိုတိုက်ခိုက်ရန်တစ်ခုတည်း
သောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်စုဝေးကြကုန်၏။

12 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဗ ်
ယာမိန် အနွယ်ဝင်တို့၏နယ်မြေတစ်လျှောက်သို့
လူများကိုစေလွှတ်၍``သင်တို့ကူးလွန်ခဲ့ သည့်အဓမ္မ ၄ မ္
မအမှုကားအဘယ်သို့နည်း။– 13 ဂိဗာမြို့၌ရှိသောအဓမ္မ
၄ မ္ မလူတို့ကိုငါတို့ သတ်၍ဣသရေလလူမျိုးမှ
ဤဆိုးညစ်မှု ကိုဖယ်ရှားပစ်နိုင်ရန်ယခုငါတို့လက်သို့
ပေးအပ်ကြလော့'' ဟုပြောကြားစေ၏။ သို့
ရာတွင်ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့သည်အခြား
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏စကားကို
ဂရုမစိုက်ဘဲ၊– 14 သူတို့အားတိုက်ခိုက်ရန်ဗ ်
ယာမိန်မြို့အပေါင်း မှထွက်လာ၍ဂိဗာမြို့၌စုရုံးကြ၏။–
15-16 သူတို့သည်ထိုနေ့၌မိမိတို့မြို့များမှစစ်
သားနှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကိုခေါ်ထုတ်ခဲ့
ကြ၏။ ထိုမှတစ်ပါးဂိဗာမြို့သားတို့သည်
လက်ရွေးစင်ဘယ်သန်လူခုနစ်ရာကိုလည်း
စုရုံးပေးကြ၏။ ထိုလက်ရွေးစင်တို့သည်
ဆံချည်တစ်ပင်ကိုလောက်လွှဲနှင့်မလွဲ

အောင်ပစ်နိုင်သူများဖြစ်ကြ၏။- 17 ဗ
ꩻ ယာမိန်အနွယ်ဝင်များမပါဘဲလက်နက်
ကိုင်က္ကသရေလအမျိုးသား စစ်သားဦးရေ
မှာလေးသိန်းမျှရှိသတည်း။

ဗꩻယာမိန်အမျိုးသားတို့နှင့်စစ်ဖြစ်ခြင်း

18 က္ကသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဗေသလ
မြို့ရှိဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရာဌာနတော်သို့သွား
၍``ဗ ꩻ ယာမိန်အမျိုးသားတို့အားမည်သည့်
အနွယ်ဝင်များကဦးစွာပထမတိုက်ခိုက် ရပါမည်နည်း''
ဟုဘုရားသခင်အားလျှောက် ထားမေးမြန်းကြ၏။
ထာဝရဘုရားက``ယုဒအနွယ်ဝင်များ''
ဟူ၍ဖြေကြားတော်မူ၏။
19 သို့ဖြစ်၍က္ကသရေလအမျိုးသားတို့သည်
နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ထွက်ခွာပြီးလျှင်
ဂိဗာမြို့အနီးတွင်တပ်စခန်းကြ၏။- 20 သူတို့သည်ဗ
ꩻ ယာမိန်တပ်ကိုစစ်ဆင်ရန် သွားရောက်ကာ
မိမိတို့၏စစ်သားများ အားမြို့ကိုမျက်နှာမူ၍နေရာယူစေ၏။-
21 ဗ ꩻ ယာမိန်တပ်သည်မြို့ထဲမှထွက်လာ၍နေ
မဝင်မီပင် က္ကသရေလတပ်သားနှစ်သောင်း
နှစ်ထောင်ကိုသုတ်သင်သတ်ဖြတ်လိုက်ကြ၏။-
22-23 ထိုအခါက္ကသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကိုး
ကွယ်ဝတ်ပြုရာဌာနတော်သို့သွား၍ ထာဝရ
ဘုရား၏ရှေ့တော်၌ညနေချမ်းအချိန်တိုင်

အောင်ငိုကြွေးကြ၏။ သူတို့ကကိုယ်တော်
အား``အကျွန်ုပ်တို့၏ညီဖြစ်သောဗ ် ယာမိန်
အမျိုးသားတို့အား တစ်ဖန်စစ်တိုက်ရပါ မည်လော''
ဟုမေးလျှောက်ကြပြန်၏။

ထာဝရဘုရားက``တိုက်လော့'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သို့ဖြစ်၍ဣသရေလတပ်မတော်သည်အား
တက်၍လာပြီးလျှင် တပ်သားများအားယမန်
နေ့ကအတိုင်းနေရာယူစေပြန်၏။- 24 သူတို့သည်ဒုတိယအကြိမ်ဗ
် ယာမိန်တပ် ရှိရာသို့ချီတက်ကြလေသည်။-
25 ဗ ် ယာမိန်တပ်သားတို့သည်လည်းဂိဗာမြို့မှ
ဒုတိယအကြိမ်ထွက်လာကြ၏။ ဤအကြိမ်
တွင်သူတို့သည်လက်နက်ကိုင် ဣသရေလ
တပ်သားတစ်သောင်းရှစ်ထောင်ကိုသတ်ဖြတ်
လိုက်ကြလေသည်။- 26 ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် ဗေသလမြို့သို့သွား၍ငိုကြွေးကြ၏။
သူ တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်တွင်ထိုင်
လျက် ညနေချမ်းတိုင်အောင်အစာရှောင်ကြ၏။
သူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ မိတ်
သဟာယယဇ်နှင့်မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုပူဇော် ကြ၏။-
27-28 ထိုကာလ၌ဗေသလမြို့တွင်ဘုရားသခင်
၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်တည်ရှိသတည်း။ ထို
သေတ္တာတော်ကိုအာရု န်၏မြေး၊ ဧလေဇာ၏သား၊
ဖိနဟတ်ကတာဝန်ယူ၍စောင့်ထိန်းရ၏။ လူ

တို့ကထာဝရဘုရားအား``အကျွန်ုပ်တို့သည်
မိမိတို့၏ညီဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့အား
ယခုတစ်ဖန်သွားရောက်တိုက်ခိုက်ရပါ မည်လော။
မတိုက်ခိုက်ဘဲနေရပါမည် လော'' ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

ထာဝရဘုရားက``တိုက်ခိုက်လော့။ နက်ဖြန်
နေ့၌ငါသည်သင်တို့အားထိုသူတို့၏အပေါ်
၌အောင်ပွဲခံစေတော်မူမည်'' ဟုပြန်လည်မိန့်
ကြားတော်မူ၏။

29 ထို့ကြောင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ဂိဗာမြို့ပတ်လည်၌စစ်သားအချို့ကိုပုန်း
အောင်း၍နေစေကြ၏။- 30 ထိုနောက်သူတို့သည်ဗ
် ယာမိန်တပ်ရှိရာသို့ တတိယအကြိမ်ချီတက်ကာ
မိမိတို့၏တပ် သားများကိုရှေ့ကနည်းတူဂိဗာမြို့ကိုမျက်
နှာမူ၍တိုက်ပွဲဝင်ရန်နေရာယူစေကြ၏။- 31 ဗ
် ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်တိုက်ခိုက်ရန်ထွက်
လာသောအခါ မြို့နှင့်ဝေးကွာရာသို့မျှား၍
ခေါ်ဆောင်ခြင်းခံကြရ၏။ သူတို့သည်ကွင်းပြင်
တွင်လည်းကောင်း၊ ဗေသလမြို့သို့သွားရာလမ်း
နှင့်ဂိဗာမြို့သို့သွားရာလမ်း၌လည်းကောင်း
ယခင်ကကဲ့သို့ပင်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကိုစတင်လုပ်ကြံကြရာလူပေါင်းသုံးဆယ်
ခန့်သေလေသည်။- 32 ဗ်ယာမိန်အမျိုးသားတို့က``ငါတို့သည်ရှေး
နည်းတူပင်သူတို့အားနှိမ်နင်းလိုက်လေပြီ'' ဟုဆိုကြ၏။

သို့သော်ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်
မိမိတို့တပ်ကိုဆုတ်ခွာ၍ မြို့နှင့်ဝေးရာ
လမ်းများပေါ်သို့ရောက်အောင်ရန်သူ့အား
သွေးဆောင်ခေါ်ယူသွားရန်စီစဉ်ထားကြ၏။-
33 သို့ဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ပင်
မတပ်ကြီးသည် ဆုတ်ခွာ၍ ဗာလတာမာမြို့၌
ပြန်လည်စုရုံးမိသောအခါ ဂိဗာမြို့ကိုဝိုင်းရံ
ထားသောတပ်ပုန်းသည် မိမိတို့ပုန်းအောင်းရာ
ကျောက်ပေါ်များသည့်မြို့ပတ်လည်အရပ်မှ
ရုတ်တရက်ထွက်လာကြ၏။- 34 ဣသရေလတစ်မျိုးလုံးမှလက်ရွေးစင်
သောင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့ကိုတိုက်ခိုက်ကြလေသည်။
တိုက်ပွဲမှာပြင်းထန်လှ၏။ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား
တို့သည်မိမိတို့အရေးရှုံးနိမ့်ရတော့မည့်
အဖြစ်ကိုမရိပ်မိကြချေ။- 35 ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အား ဗင်္ယာမိန်တပ်အပေါ်တွင်အောင်ပွဲခံစေ
တော်မူ၏။ ထိုနေ့၌ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည်ရန်သူနှစ်သောင်းငါးထောင်တစ်ရာ
ကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လိုက်ကြ၏။- 36 ဗ
င်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့အရေး
ရှုံးနိမ့်ကြသည်ကိုသိမြင်လာကြ၏။

ဣသရေလအမျိုးသားတို့အောင်ပွဲခံရပုံ

ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ပင်မတပ်ကြီး
သည် ဂိဗာမြို့ပတ်လည်တွင်ချထားသည့်တပ်ပုန်း

ကိုအားကိုးကာဗ ‌ င်္ ယာမိန်အမျိုးသားတို့၏
ရှေ့မှဆုတ်ခွာသွားကြ၏။- 37 ထိုအခါတပ်ပုန်းသည်ဂိ
ဗာမြို့ထဲသို့အလျင် အမြန်ဝင်ပြီးလျှင်
လူဖြန့်၍ရှိသမျှသောမြို့ သူမြို့သားတို့အားလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြလေ
သည်။- 38 ဣသရေလတပ်မကြီးသည်တပ်ပုန်းနှင့်
အချက် ပြအမှတ်အသားတစ်ခုကိုစီစဉ်ထားခဲ့ကြ
၏။ မြို့ထဲမှမီးခိုးလုံးကြီးများတက်လာသည်
ကိုမြင်သောအခါ၊- 39 စစ်မြေပြင်တွင်ရှိနေကြသောဣသရေလတပ်
သားတို့သည်ထွက်ပြေးရာမှလှည့်၍ပြန်လာရန်
ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ထွက်ပြေးဆုတ်ခွာချိန်၌ဗ င်္ ယာမိန်
အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလတပ်သားသုံး
ဆယ်ကိုသတ်ဖြတ်ပြီးဖြစ်သည်။ သူတို့က``ယခု
တစ်ကြိမ်လည်းရှေးနည်းတူပင်သူတို့အပေါ်
၌ငါတို့အနိုင်ရလေပြီ'' ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။-
40 ထိုအချိန်၌မီးခိုးလုံးကြီးတစ်ခုသည်မြို့ထဲ
မှတက်စပြုပြီဖြစ်၍ အချက်ပြအမှတ်လ ကၠ ခ
ဏာပေါ်လာလေသည်။ ဗ င်္ ယာမိန်အမျိုးသားတို့
သည်နောက်သို့လှည့်၍ကြည့်လိုက်သောအခါ
မြို့တစ်မြို့လုံးမီးလျှံတောက်နေသည်ကိုမြင်
သဖြင့်အံ့အားသင့်၍သွားကြ၏။- 41 ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့သ
၍လှည့်လာကြ၏။ ဗ င်္ ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်
မိမိတို့ဆုံးပါးပျက်စီးရတော့မည့်အဖြစ်
ကိုသိရှိလာသဖြင့်ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်လျက်၊-

42 ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထံမှဆုတ်ခွာ၍ တောက
န္ တာရထဲသို့ထွက်ပြေးကြ၏။ သို့ရာတွင် မ
လွတ်မမြောက်နိုင်ကြ။ ဣသရေလပင်မတပ်
ကြီးနှင့်မြို့ထဲမှထွက်လာသောတပ်ပုန်းတို့
၏စပ်ကြားတွင် ပိတ်၍မိနေကြသဖြင့်ချေ
မှုန်းခြင်းကိုခံရကြတော့၏။– 43 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရန်သူတို့
ဝိုင်းရံပြီးလျှင် ဂိဗာမြို့အရှေ့ဘက်သို့တိုင်အောင်
မရပ်မနားလိုက်လံတိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ကြ သဖြင့်၊–
44 ဗ ႆ ယာမိန်အမျိုးသားလက်ရွေးစင်တပ်သား
တစ်သောင်းရှစ်ထောင်မျှကျဆုံးလေသည်။–
45 အခြားသူတို့သည်လှည့်၍တောက န္ တာရဘက်သို့
ပြေးပြီးလျှင်ရိ မ္ မုန်ကျောက်သို့ရောက်ကြ၏။
လမ်း များပေါ်၌ထိုသူတို့အနက်လူငါးထောင်မျှ
ကျဆုံးရလေသည်။ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည်ကျန်ရှိသေးသူတို့အား ဂိဒုံမြို့တိုင်
အောင်ဆက်လက်လိုက်လံတိုက်ခိုက်၍လူနှစ်
ထောင်ကိုသတ်ဖြတ်လိုက်လေသည်။–
46 ထိုနေ့၌ဗ ႆ ယာမိန်အမျိုးသားစုစုပေါင်းနှစ်
သောင်းငါးထောင်မျှသေရကြ၏။ ထိုသူအား
လုံးပင်သူရဲကောင်းများဖြစ်ကြသတည်း။

47 သို့ရာတွင်လူခြောက်ရာတို့သည်တောက န္ တာရရှိ
ရိ မ္ မုန်ကျောက်သို့ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြ
လေသည်။ သူတို့သည်ထိုအရပ်တွင်လေးလ

မှုနေကြ၏။- 48 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လှည့်၍
ယောကျာ်း၊ မိန်းမ၊ ကလေး၊ တိရစ္ဆာန်အပါအဝင်
ကျန်ရှိနေသေးသည့်ဗ ် ယာမိန်အမျိုးသားတို့
အားသတ်ပစ်ကြလေသည်။ တွေ့သမျှသော
မြို့တို့ကိုလည်းမီးရှို့ကြ၏။

21

ဗ်ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့အတွက်ဇနီးများ

1 မိဇပါမြို့၌စုရုံးစဉ်အခါကဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအား``ဗ ် ယာ
မိန်အမျိုးသားတစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှအကျွန်ုပ်
တို့၏သမီးနှင့်လက်ထပ်ထိမ်းမြားခွင့်ပြုမည်
မဟုတ်ပါ'' ဟုကျိန်ဆိုကတိပြုခဲ့ကြ၏။-
2 သို့ဖြစ်၍ယခုဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်ဗေသလမြို့သို့သွား၍ ဘုရားသခင်
၏ရှေ့တော်၌ညနေချမ်းအချိန်တိုင်အောင် ထိုင်လျက်၊-
3 ``အို ဣသရေလလူမျိုး၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ဖြစ်
ရပါသနည်း။ ဗ ် ယာမိန်အနွယ်သည်ဣသ
ရေလလူမျိုးမှအဘယ်ကြောင့်ပျောက်ကွယ်
ရပါတော့မည်နည်း'' ဟုပြင်းပြစွာဟစ်
အော်ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။

4 နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစော၌လူတို့သည် ထို၌
ထိုအရပ်တွင်ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုကိုတည် ဆောက်ကာ
မိတ်သဟာယယဇ်နှင့်မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ကိုပူဇော်ကြ၏။-
5 သူတို့က``ဣသရေလလူမျိုးအနွယ်အပေါင်း
တို့အနက်မိဇပါမြို့ရှိ ထာဝရဘုရား၏
ရှေ့တော်သို့မလာမရောက်ဘဲနေခဲ့သည့်လူ
စုရှိပါသလော'' ဟုမေးမြန်းကြ၏။ (အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော်မိဇပါမြို့ထာဝရဘုရား
ထံတော်သို့မလာမရောက်ဘဲနေသောသူ
သည်သေဒဏ်ခံစေဟုကျိန်ဆိုကတိပြု
ခဲ့ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။-) 6 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့
၏ညီများဖြစ်သော ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့
အတွက်ဝမ်းနည်းကြေကွဲလျက်``ယနေ့ပင်
လျှင်ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်း
တို့အနက်တစ်နွယ်ကိုဆုံးရှုံးရလေပြီ။-
7 ကျန်ရှိနေသေးသောဗ ် ယာမိန်အမျိုးသား
တို့အတွက်မယားများရရှိနိုင်ရန် ငါတို့
အဘယ်သို့ပြုကြရပါမည်နည်း။ ငါတို့
သမီးများကိုသူတို့နှင့်ထိမ်းမြားခြင်းမပြု
ဟုထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါတို့ သစ္စာဆိုပြီးလေပြီ''
ဟုဆိုကြ၏။

8 မိဇပါမြို့၌စုရုံးရာသို့ဣသရေလ
အမျိုးအနွယ်များထဲမှ မလာမရောက်

သောလူစုရှိပါသလောဟုစုံစမ်းကြ သောအခါ
ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့မှမည် သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမလာမရောက်
ကြောင်းကိုသိရှိရကြလေသည်။– 9 တပ်မတော်မှနာမည်ခေါ်စာရင်းကော
သောအခါ ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့မှလူ
တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမပါဝင်ပေ။– 10-11 မိဇပါမြို့၌စုဝေးသောသူအပေါ
က၊ မိမိတို့တွင်ရဲစွမ်းသတ္တိအရှိဆုံးလူ
တစ်သောင်းနှစ်ထောင်အား``သင်တို့သွား၍
အမျိုးသမီးများနှင့်ကလေးများအပါ
အဝင်ယာဗတ်မြို့သားအပေါင်းတို့အား
သုတ်သင်ပစ်ကြလော့။ ယောကျာ်းနှင့်အပျို
စင်မဟုတ်သောအမျိုးသမီးမှန်သမျှ ကိုသတ်ဖြတ်ပစ်ကြရမည်''
ဟုအမိန့် ပေးစေလွှတ်လိုက်လေသည်။–
12 ထိုသူတို့သည်ယာဗက်မြို့သားများအနက်
အပျိုစင်လေးရာကိုတွေ့ရှိသဖြင့် သူတို့
အားရှိလောမြို့တပ်စခန်းသို့ခေါ်ဆောင် ခဲ့ကြ၏။
ရှိလောမြို့သည်ခါနာန်ပြည်တွင် ရှိသတည်း။

13 ထိုနောက်စုဝေးသောသူအပေါင်းတို့က ရိ မ္ မုန်
ကျောက်ရှိဗ ◌င်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ထံသို့ စစ်ပြေငြိမ်းရန်
ကမ်းလှမ်းချက်သတင်းကို ပေးပို့လိုက်ကြ၏။– 14 ဗ
◌င်္ ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်ပြန်လာကြ သောအခါ
အခြားဣသရေလအမျိုးတို့ ကမိမိတို့မသတ်ဘဲထားသည့်
ယာဗက်မြို့ သူအမျိုးသမီးတို့ကိုပေးအပ်လိုက်လေ
သည်။ သို့ရာတွင်ထိုအမျိုးသမီးအရေ

အတွက်မှာထိုသူတို့အတွက်လုံလောက် မှုမရှိချေ။
15 ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး
အနွယ်တို့၏စည်းလုံးမှုကိုပျက်ပြားစေ
တော်မူပြီဖြစ်၍ လူတို့သည်ဗ ႆ ယာမိန်အမျိုး
သားများအတွက်ဝမ်းနည်းကြလေသည်။–
16 သို့ဖြစ်၍ခေါင်းဆောင်တို့က``ဗ ႆ ယာမိန်အနွယ်
ဝင်အမျိုးသမီးများမရှိကြတော့ပေ။ ကျန်
ရှိနေသေးသည့်အမျိုးသားများအတွက် အဘယ်သို့လျှင်
မယားများကိုငါတို့ရှာ ဖွေပေးရပါမည်နည်း။–
17 ဣသရေလတစ်ဆယ့်နှစ်မျိုးရှိသည့်
အနက်တစ်မျိုးပျောက်ကွယ်၍မသွား စေအပ်။–
18 သို့ရာတွင်ငါတို့သည်မိမိတို့၏သမီးများ
နှင့်သူတို့အားထိမ်းမြားစုံဖက်ခွင့်လည်းမ ပြုနိုင်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ယင်းသို့စုံဖက် ရန်ခွင့်ပြုသူသည်
ငါတို့၏ကျိန်စာသင့်မည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း''
ဟုဆွေးနွေးတိုင်ပင် ကြလေသည်။
19 ထိုနောက်သူတို့သည်ရှိလောမြို့၌နှစ်စဉ်
ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ထာဝရဘုရား၏ပွဲ
တော်ကျရောက်တော့မည်ကိုသတိရကြ ၏။
(ရှိလောမြို့သည်ဗေသလမြို့၏မြောက် ဘက်၊
လေဗောနမြို့၏တောင်ဘက်၊ ဗေသလ
မြို့မှရှေခင်မြို့သို့သွားသောလမ်းအရှေ့
ဘက်၌တည်ရှိသတည်း။–) 20 သူတို့ကဗ ႆ

ယာမိန်အမျိုးသားတို့အား``သင် တို့သည်စပျစ်ဥယျာ
ဉ်များသို့သွား၍ ပုန်း အောင်း၍၊–
21 စောင့်ဆိုင်းနေကြလော့။ ရှိလောမြို့သူတို့သည်
ပွဲခံအံ့သောငှာကခုန်လျက်လာကြလိမ့်
မည်။ ထိုအခါစပျစ်ဥယျာ ဉ်များမှထွက်၍
သင်တို့နှင့်အိမ်ထောင်ဖက်ပြုရန်နှစ်သက်
ရာအမျိုးသမီးကိုဗ ် ယာမိန်ပြည်သို့ဖမ်း
ဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြလော့။– 22 အကယ်၍သူတို့၏ဖခင်များသို့မဟုတ်
မောင်များကလာရောက်ကန့်ကွက်လျှင် သင်
တို့သည်သူတို့အား`ထိုအမျိုးသမီးတို့ကို
ငါတို့အားသိမ်းပိုက်ခွင့်ပြုပါ။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော်ငါတို့သည်သင်တို့အားတိုက်ခိုက်၍
သူတို့ကိုသိမ်းယူခြင်းမဟုတ်သောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါးသူတို့ကိုငါတို့
အားပေးစားသူမှာသင်တို့မဟုတ်သဖြင့်
သင်တို့သည်မိမိတို့၏ကတိသစ္စာကိုချိုး
ဖောက်ရာမရောက်ပါ' ဟုပြန်ပြောကြ လော့''
ဟူ၍မှာထားကြ၏။

23 ဗ ် ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်လည်းယင်းသို့
မှာထားသည့်အတိုင်းပြု၍ ကခုန်လျက်လာ
ကြသောအမျိုးသမီးတို့အား ကိုယ်စီကိုယ်
ငှရွေးယူဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်၍မိမိတို့နယ်
မြေသို့ပြန်ပြီးလျှင်မိမိတို့၏မြို့များကို

ပြန်လည်ထူထောင်ကာနေထိုင်ကြလေ၏။-
24 တစ်ချိန်တည်းမှာပင်အခြားဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့၏အမျိုးအနွယ်၊
အိမ်ထောင်စုနှင့်အိုးအိမ်ရှိရာအရပ်အသီး
သီးသို့ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြကုန်၏။
25 ထိုခေတ်အခါကဣသရေလလူမျိုးတွင်
ရှင်ဘုရင်မရှိသေးချေ။ လူတိုင်းပင်မိမိ
အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုသတည်း။✡ တရားသူကြီးမှတ်စာပြီး၏။

✡ **21:25** သူကြီး၊ ၁၇:၆။

Common Language Bible
Burmese: Common Language Bible Bible without Deuterocanon

Public Domain

Language: Mynmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.
If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at https://bsmyanmar.org/.

© 2005 Bible Society of Myanmar

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 1 Jul 2021
de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793